

Magne Mogstad

**Analyse av fattigdom basert på
register- og folketellingsdata**

Notater

Innhold

1. Innledning	1
1.1 Tematikk	1
1.2 Problemstillinger og metode	2
1.3 Datamateriale	3
1.4 Disposisjon.....	3
2. Viktige begreper, definisjoner og forutsetninger	4
2.1 Det simulerte husholdningsregisteret	4
2.2 Definisjonen av bohusholdning og bostedsadresse	5
2.3 Økonomisk velferd som begrep	6
2.4 Ekvivalentinntekt	6
2.5 Inntektsbegrepet	8
3. Analyse av fattigdom.....	10
3.1 Drøfting av et relativt, et subjektivt og et absolutt fattigdomsbegrep	10
3.2 Definisjon av fattigdomsgrense.....	12
4. Fattigdomsanalyse av år 2000 i Norge med husholdning og utvidet familiebegrep som økonomiske enheter	14
4.1 Metode for å ta hensyn til regionale forskjeller i priser i bestemmelsen av fattigdom	15
4.2 Analyse av fattigdom med husholdning som enhet (FoB2001) basert på landsspesifikke fattigdomsgrenser	18
4.3 Analyse av fattigdom med det utvidete familiebegrepet som enhet (SHR) basert på landsspesifikke fattigdomsgrenser.....	20
4.4 Analyse av fattigdom med husholdning som enhet (FoB2001) basert på regionspesifikke fattigdomsgrenser	22
4.5 Analyse av fattigdom med det utvidete familiebegrepet som enhet (SHR) basert på regionspesifikke fattigdomsgrenser.....	26
5. Oppsummering og konklusjoner	30
Referanser	33
Vedlegg	35
A) Resultater fra fattigdomsanalysene basert på kvadratrotskalaen.....	35
A.1 Resultater fra fattigdomsanalyser basert på landsspesifikke fattigdomsgrenser når husholdning blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotskalaen benyttes.....	35
A.2 Resultater fra fattigdomsanalyser basert på landsspesifikke fattigdomsgrenser når det utvidete familiebegrepet blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotskalaen benyttes.	38
A.3 Resultater fra fattigdomsanalyser basert på regionspesifikke fattigdomsgrenser når husholdning blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotskalaen benyttes.....	39
A.4 Resultater fra fattigdomsanalyser basert på regionspesifikke fattigdomsgrenser når det utvidete familiebegrepet blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotskalaen benyttes	42
B) Tabellene 4.14, 4,17ii og 4.21	44
De sist utgitte publikasjonene i serien Notater	70

Tabellregister

Tabell 2.1: Vektgrunnlaget for tre forskjellige ekvivalensskalaer der det kun fokuseres på størrelsen til husholdningen. E angir graden av stordriftsfordeler	8
Tabell 4.1: Medianinntekten, landsspesifikk fattigdomsgrense, antall fattige og andel fattige (i prosent) av totalpopulasjonen når husholdning blir brukt som økonomisk enhet. År 2000.....	18
Tabell 4.2: Landsspesifikk lavinntektsgrense, antall individer med lavinntekt og andel individer med lavinntekt (i prosent) av totalpopulasjonen når husholdning blir brukt som økonomisk enhet. År 2000.....	18
Tabell 4.3: Fordelingen av fattige etter husholdningsstørrelser for totalpopulasjonen basert på landsspesifikk fattigdomsgrense når husholdning blir brukt som økonomisk enhet. År 2000.....	19
Tabell 4.4: Fordelingen av fattige etter alder for totalpopulasjonen basert på landsspesifikk fattigdomsgrense når husholdning blir brukt som økonomisk enhet. År 2000.....	19
Tabell 4.5: Fordelingene av fattige og individer med lavinntekt etter fylke basert på landsspesifikke fattigdomsgrenser når husholdning blir brukt som økonomisk enhet. År 2000	20
Tabell 4.6: Medianinntekten, landsspesifikk fattigdomsgrense, antall fattige og andel fattige (i prosent) av totalpopulasjonen når det utvidete familiebegrepet blir brukt som økonomisk enhet. År 2000	21
Tabell 4.7: Landsspesifikk lavinntektsgrense, antall individer med lavinntekt og andel individer med lavinntekt (i prosent) av totalpopulasjonen når det utvidete familiebegrepet blir brukt som økonomisk enhet. År 2000	21
Tabell 4.8: Fordelingene av fattige og individer med lavinntekt etter fylke basert på landsspesifikke fattigdomsgrenser når det utvidete familiebegrepet blir brukt som økonomisk enhet. År 2000 ...	21
Tabell 4.9: Kommunenes fordeling over de 21 gruppene karakterisert av landsdel og boligprisklasse. Fattigdomsgrensen og lavinntektsgrensen for hver gruppe når husholdning blir brukt som økonomisk enhet. År 2000	22
Tabell 4.10: Fordelingen av kommuner etter nivå på fattigdomsgrenser og boligpriser basert på regionsspesifikke fattigdomsgrenser når husholdning blir brukt som økonomisk enhet. Prosent. År 2000.....	23
Tabell 4.11: Antall fattige og andel fattige (i prosent) av totalpopulasjonen når husholdning blir brukt som økonomisk enhet og regionsspesifikke fattigdomsgrenser benyttes. År 2000.....	23
Tabell 4.12: Antall individer med lavinntekt og andel individer med lavinntekt (i prosent) av totalpopulasjonen når husholdning blir brukt som økonomisk enhet og regionsspesifikke lavinntektsgrenser benyttes. År 2000	23
Tabell 4.13: Samsvar mellom karakteriseringa av fattigdom basert på landsspesifikk fattigdomsgrense og fattigdom basert på regionsspesifikke fattigdomsgrenser når husholdning blir brukt som økonomisk enhet. Prosent. År 2000	24
Tabell 4.15: Fordelingen av fattige etter husholdningsstørrelser for totalpopulasjonen basert på regionsspesifikke fattigdomsgrenser når husholdning blir brukt som økonomisk enhet. År 2000	24
Tabell 4.16: Fordelingen av fattige etter alder for totalpopulasjonen basert på regionsspesifikke fattigdomsgrenser når husholdning blir brukt som økonomisk enhet. År 2000	25
Tabell 4.17i : Fordelingene av fattige og individer med lavinntekt etter fylke basert på regionsspesifikke fattigdomsgrenser når husholdning blir brukt som økonomisk enhet. År 2000	25
Tabell 4.18: Kommunenes fordeling over de 21 gruppene karakterisert av landsdel og boligprisklasse. Fattigdomsgrensen og lavinntektsgrensen for hver gruppe når det utvidete familiebegrepet blir brukt som økonomisk enhet. År 2000	27
Tabell 4.19: Antall fattige og andel fattige (i prosent) av totalpopulasjonen når det utvidete familiebegrepet blir brukt som økonomisk enhet og regionsspesifikke fattigdomsgrenser benyttes. År 2000.....	27
Tabell 4.20: Antall individer med lavinntekt og andel individer med lavinntekt (i prosent) av totalpopulasjonen når det utvidete familiebegrepet blir brukt som økonomisk enhet og regionsspesifikke fattigdomsgrenser benyttes. År 2000.....	27
Tabell 4.22: Fordelingen av fattige og individer med lavinntekt etter fylke basert på regionsspesifikke fattigdomsgrenser når det utvidete familiebegrepet blir brukt som økonomisk enhet. År 2000 ...	29

Tabell 4.1a: Medianinntekten, landsspesifikk fattigdomsgrense, antall fattige og andel fattige (i prosent) av totalpopulasjonen når husholdning blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotskalaen benyttes. År 2000	35
Tabell 4.2a: Landsspesifikk lavinntektsgrense, antall individer med lavinntekt og andel individer med lavinntekt (i prosent) av totalpopulasjonen når husholdning blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotskalaen benyttes. År 2000	35
Tabell 4.3a: Fordelingen av fattige etter husholdningsstørrelser for totalpopulasjonen basert på landsspesifikk fattigdomsgrense når husholdning blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotskalaen benyttes. År 2000	36
Tabell 4.4a: Fordelingen av fattige etter alder for totalpopulasjonen basert på landsspesifikk fattigdomsgrense når husholdning blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotskalaen benyttes. År 2000	36
Tabell 4.5a: Fordelingen av fattige og individer med lavinntekt etter fylke basert på landsspesifikke fattigdomsgrenser når husholdning blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotskalaen benyttes. År 2000	37
Tabell 4.6a: Medianinntekten, landsspesifikk fattigdomsgrense, antall fattige og andel fattige (i prosent) av totalpopulasjonen når det utvidete husholdningsbegrepet blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotskalaen benyttes. År 2000	38
Tabell 4.7a: Landsspesifikk fattigdomsgrense, antall individer med lavinntekt og andel individer med lavinntekt (i prosent) av totalpopulasjonen når det utvidete familiebegrepet blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotskalaen benyttes. År 2000	38
Tabell 4.8a: Fordelingen av fattige og individer med lavinntekt etter fylke basert på landsspesifikke fattigdomsgrenser når det utvidete familiebegrepet blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotskalaen benyttes. År 2000	39
Tabell 4.11a: Antall fattige og andel fattige (i prosent) av totalpopulasjonen når vi benytter husholdning som økonomisk enhet, regionsspesifikke fattigdomsgrenser og kvadratrotskalaen. År 2000	40
Tabell 4.12a: Antall individer med lavinntekt og andel individer med lavinntekt (i prosent) av totalpopulasjonen når vi benytter husholdning som økonomisk enhet, regionsspesifikke fattigdomsgrenser og kvadratrotskalaen. År 2000	40
Tabell 4.15a: Fordelingen av fattige etter husholdningsstørrelser for totalpopulasjonen basert på regionsspesifikke fattigdomsgrenser når husholdning blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotskalaen benyttes. År 2000	40
Tabell 4.16a: Fordelingen av fattige etter alder for totalpopulasjonen basert på regionsspesifikk fattigdomsgrense når husholdning blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotskalaen benyttes. År 2000	40
Tabell 4.17ia: Fordelingen av fattige og individer med lavinntekt etter fylke basert på landsspesifikke fattigdomsgrenser når husholdning blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotskalaen benyttes. År 2000	41
Tabell 4.19a: Antall fattige og andel fattige (i prosent) av totalpopulasjonen når vi benytter det utvidete familiebegrepet som økonomisk enhet, regionsspesifikke fattigdomsgrenser og kvadratrotskalaen. År 2000	42
Tabell 4.20a: Antall individer med lavinntekt og andel individer med lavinntekt (i prosent) av totalpopulasjonen når vi benytter det utvidete familiebegrepet som økonomisk enhet, regionsspesifikke fattigdomsgrenser og kvadratrotskalaen. År 2000	42
Tabell 4.22a: Fordelingen av fattige og individer med lavinntekt etter fylke basert på regionsspesifikke fattigdomsgrenser når det utvidete familiebegrepet blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotskalaen benyttes. År 2000	43
Tabell 4.14: Fordelingen av fattige og individer med lavinntekt etter kommune basert på regionsspesifikke fattigdomsgrenser når husholdning blir brukt som økonomisk enhet og OECD-skalaen benyttes. Komplette rangering av kommunene etter prosent fattige i kommunen av kommunens totale befolkning. År 2000	44

Tabell 4.17ii: Andelen fattige (i prosent) på kommunenivå når det benyttes regionsspesifikke fattigdomsgrenser og landsspesifikk fattigdomsgrense og analysen er basert på husholdning som økonomisk enhet. År 2000	53
Tabell 4.21: Fordelingen av fattige og individer med lavinntekt etter kommune basert på regionsspesifikke fattigdomsgrenser når det utvidete familiebegrepet blir brukt som økonomisk enhet og OECD-skalaen benyttes. Komplette rangering av kommunene etter prosent fattige i kommunen av kommunens totale befolkning. År 2000	62

1. Innledning*

1.1 Tematikk

Den første offisielle fattigdomsstatistikken i Norge skriver seg tilbake til siste delen av 1800-tallet. Dette var en periode preget av industrialisering og sterk økonomisk vekst som førte til det store hamskiftet på landsbygda. Denne veksten la grunnlaget for Norges moderne velferds- og velstandssamfunn, men førte også til fattigdom og nye klasseskiller. Fra 1850 har veien ut av fattigdom vært et viktig tema i arbeidet med velferdstaten i Norge. Sentrale statistikere og samfunnsforskere som Eilert Sundt, Anders Nicolai Kjær og Nicolai Rygg arbeidet med sammenhengen mellom fattigdomsdefinisjoner og samfunnssyn. I nyere tid har fattigdom ikke vært et særlig sentralt tema i Norge, verken i økonomisk litteratur eller samfunnsdebatten. Men i de siste tiårene er det igjen blitt satt fokus på fattigdom i Norge, spesielt etter den såkalte gjeldskrisen i 1989.

Fattigdomsstatistikken fra 1901 viser at mellom 5 og 6 prosent av landets befolkning var fattige (Roll-Hansen, 2002). Resultater fra dagens fattigdomsforskning gir en nokså tilsvarende andel fattige i Norge. En sammenlikning er imidlertid ikke uten videre meningsfull, fordi kategorien fattig er svært annerledes definert i dag enn for 100 år siden. I 1901 baserte fattigdomstallene seg på informasjon om hvem som fikk hjelp fra fattigvesenet, mens de fleste europeiske forskere i dag benytter en relativ tilnærming der fattigdom defineres i forhold til velferdsnivået i samfunnet individene lever i. Også i norsk økonomisk litteratur om fattigdom er en relativ fattigdomstilnærming rådende, se for eksempel Aaberge et al. (1996a). Denne endringen i fattigdomsdefinisjonen illustrerer at fattigdomsforskning og resultater fra slike analyser ikke kan forstås som nøytrale og fullstendig objektive bilder av virkeligheten. En rekke definisjoner og forutsetninger vil ha avgjørende betydning for resultatene fra empiriske analyser av fattigdom. Debatten om fattigdom i media preges i dag i stor grad av resultater fra fattigdomsforskning kombinert med skildringer av enkeltskjebner. Dermed blir måten samfunnet og makthaverne forstår og forholder seg til fattigdom på i vesentlig grad påvirket av både forskernes valg av data, statistiske definisjoner, metoder, målestokker og naturligvis medias fremstilling av resultater fra fattigdomsforskning. Det er derfor viktig å synliggjøre og drøfte betydningen av forutsetningene som ligger bak resultatene.

I dette arbeidet følger vi standard økonomisk tilnærming og bruker et relativt fattigdomsbegrep hvor fattigdomsgrensen avhenger av den generelle levestandarden i samfunnet. På grunn av metodiske problemstillinger knyttet til valg av datamateriale benyttes både inntektsdata for år 2000, informasjon om husholdningene fra Folke- og bolig tellingen 2001 (FoB2001), og data fra et simulert husholdningsregister (SHR) som er utviklet i Mogstad og Zhang (2003) ved å utnytte opplysninger fra Det sentrale folkeregisteret 2001 (DSF). Til forskjell fra en standard tilnærming for fattigdomsanalyse tar vi i denne studien sikte på å ta hensyn til betydningen av regionale forskjeller i priser på varer og tjenester for individers økonomiske velferd. For dette formålet grupperer vi kommunene i Norge etter bestemte kriterier, og benytter disse gruppene som grunnlag for bestemmelse av grenser for fattigdom. Analysen basert på slike gruppespesifikke fattigdomsgrenser tar sikte på å øke

* Takk til Rolf Aaberge og Audun Langørgen for gode innspill og kommentarer.

sammenliknbarheten av økonomisk velferd mellom individer ved å sammenlikne ekvivalentinntekten til individer som lever under forhold som ligner på hverandre ut fra bestemte kriterier. En slik tilnærming vil kunne gi oss et bedre bilde av den relative fattigdommen i Norge. Så vidt vi kjenner til er en fattigdomsanalyse der det tas hensyn til økonomiske forskjeller mellom regioner i bestemmelsen av fattigdom ikke tidligere benyttet i økonomisk litteratur.

1.2 Problemstillinger og metode

Dette arbeidet er en empirisk analyse av relativ fattigdom i Norge i år 2000. Fordi vi har data for alle individer registrert bosatt i Norge fra FoB2001, kan vi benytte husholdning som økonomisk enhet i en fattigdomsanalyse av år 2000. I en fattigdomsanalyse for tidligere årganger der det ikke er opplysninger fra folketellinger, vil det kunne være hensiktsmessig å benytte det simulerte husholdningsregisteret utviklet i Mogstad og Zhang (2003). For å evaluere denne metoden har vi benyttet husholdningsregistre for år 2001 som grunnlag for fattigdomsanalyser, og sammenliknet resultatene med det vi fant med utgangspunkt i DSF. Denne sammenlikningen vil gi oss en indikasjon på hvor egnet et slikt simulert husholdningsregister er for analyse av fattigdom.

En analyse av økonomisk velferd krever at problemet med sammenliknbarhet som oppstår fordi noen lever alene, mens andre lever i husholdninger med flere medlemmer, løses. Jo flere medlemmer en husholdning har, jo større er stordriftsfordelene i konsumet; det er billigere å oppnå en bestemt materiell velferd per person for personer som lever i en stor husholdning enn for personer som lever alene. Størrelsen på gevinsten avhenger naturligvis av den gitte "pakken" av varer og tjenester, og hvor mye de enkelte godene koster. I fordelingslitteraturen er det vanlig å løse problemet med sammenliknbarhet ved å justere de observerte husholdningsinntektene ved hjelp av en ekvivalensskala, se f.eks. Buhmann et al. (1988) og Aaberge og Melby (1998). På denne måten transformeres husholdningsinntektene for husholdninger av forskjellig størrelse og sammensetning til sammenliknbare personinntekter kalt ekvivalentinntekter.

I Norge og andre OECD-land anvendes OECD-skalaen, kvadratrotskalaen eller alternative skalaer for å transformere/justere husholdningsinntektene til ekvivalentinntekter. En rekke studier har kastet lys over hvilken betydning valg av ekvivalensskala kan få for de empiriske resultatene, se f.eks. Lund og Aaberge (1999). En svakhet ved disse skalaene er det at de ignorerer betydningen av at prisene på de viktigste konsumgodene vil kunne variere betydelig med bosted. For eksempel er boligprisene betydelig høyere i sentrale områder, spesielt i de store byene, enn i distriktene. I dette prosjektet tar vi sikte på å utvikle fattigdomsgrenser som tar hensyn til regionale økonomiske forskjeller i bestemmelsen av fattigdom. For dette formålet grupperer vi kommunene i Norge etter bestemte kriterier, og benytter disse gruppene som grunnlag for bestemmelse av grenser for fattigdom. Fordelen med denne fremgangsmåten er at vi kan bestemme gruppespesifikke fattigdomsgrenser i samsvar med forslagene til Smith (1812) og Townsend (1979), slik som Smith uttrykker det "appearing in public without shame". Hittil har det vært vanlig å benytte en landsspesifikk fattigdomsgrense definert som halvparten av medianinntekten (ekvivalentinntekten) i nasjonen som mål på minimumsnivået for å kunne delta aktivt i samfunnslivet. Som et alternativ til denne standardtilnærmingen skal vi derfor innføre gruppespesifikke fattigdomsgrenser, kalt regionsspesifikke fattigdomsgrenser, som er avledet av inntektsdata for "homogene" grupper av kommuner. Siktemålet med å benytte slike regionsspesifikke fattigdomsgrenser i analysen

av fattigdom er å øke sammenliknbarheten av økonomisk velferd mellom individer ved å sammenlikne ekvivalentinntekten til individer som lever under forhold som ligner på hverandre ut fra bestemte kriterier.

I den empiriske analysen av fattigdom vil vi sammenlikne resultatene fra analysen der vi benytter metoden som baserer seg på regionsspesifikke fattigdomsgrenser, med resultatene fra analysen basert på landsspesifikk fattigdomsgrense. Denne sammenlikningen vil både bli gjennomført på landsnivå og på kommunalt nivå for å belyse den geografiske sammensetningen av de fattige.

1.3 Datamateriale

Det empiriske materialet som vi benytter i våre analyser i dette arbeidet, er hentet fra SSB sin FoB2001 gjennomført 3. november 2001. Dette suppleres med informasjon fra DSF fra 3. november 2001 og inntektsdata for år 2000. Vår basispopulasjon omfatter alle personer som ifølge DSF var bosatt i Norge 3. november 2001, og som da er inkludert i FoB2001. Dette er 4520947 personer. Lov om folkeregistrering fra 16. januar 1970 og forskrifter fra 1994 definerer hvem som er bosatt i Norge, og hvor de skal ha adresse. I våre analyser vil det være et avvik i tid mellom informasjon fra DSF 2001 og FoB2001 (begge fra 3. november 2001) og inntektsdata fra året 2000, fordi inntektsdata fra året 2001 foreløpig ikke har vært tilgjengelig.

I analysen av fattigdom støtter vi oss til Townsend (1979). I tillegg tar vi i bruk relevant sekundærlitteratur for å sammenlikne og diskutere funnene i våre analyser.

Alle beregninger og resultater i dette arbeidet er gjennomført med programpakken SAS.

1.4 Disposisjon

I kapittel 2 drøftes viktige begreper, definisjoner og forutsetninger som er sentrale i dette arbeidet. I kapittel 3 gjør vi rede for og drøfter både et relativt, et absolutt og et subjektivt fattigdomsbegrep og begrunner vår relative fattigdomstilnærming og valg av fattigdomsgrenser. I kapittel 4 analyserer vi først fattigdom i Norge i år 2000 med husholdning som økonomisk enhet. Deretter gjør vi en tilsvarende analyse hvor vi baserer analysen på et simulert husholdningsregister. Vi benytter da et utvidet familiebegrep som tar hensyn til at en del registrerte enslige faktisk lever i samboerskap uten barn. I kapittel 4 benyttes OECD-skalaen for å kontrollere for stordriftsfordelene ved å leve i store husholdninger. I dette kapitlet gjennomføres det både fattigdomsanalyser basert på en felles landsspesifikk fattigdomsgrense og fattigdomsanalyser basert på regionsspesifikke fattigdomsgrenser. Kapittel 5 består av oppsummering og konklusjoner fra arbeidet presentert i dette notatet.

I vedlegg A presenteres resultater fra tilsvarende fattigdomsanalyser som i kapittel 4. I disse analysene er en annen mye brukt ekvivalensskala benyttet; kvadratrotskalaen. Ved å sammenlikne disse resultatene med resultatene fra kapittel 4 får vi en antydning av hvordan resultatene fra fattigdomsanalysen avhenger av valg av ekvivalensskala. I vedlegg B presenteres en del tabeller fra analyser gjennomført i dette arbeidet.

2. Viktige begreper, definisjoner og forutsetninger

Nedenfor vil vi se nærmere på begreper, definisjoner og forutsetninger som er sentrale for analysen av fattigdom gjennomført i dette arbeidet. Det er viktig å merke seg at våre analyser og resultater må forstås og fortolkes innenfor rammen av de definisjoner og antakelser som benyttes.

2.1 Det simulerte husholdningsregisteret

Når en analyserer inntektsulikhet og fattigdom i befolkningen, kan en ikke bare ta utgangspunkt i individenes personinntekt. En persons faktiske økonomiske velferd avhenger av husholdningens samlede inntekt, størrelse og sammensetning. Derfor bør en benytte (kost)husholdning som økonomisk enhet i analyse av inntektsulikhet og fattigdom. Det vil si at en må bruke husholdningens samlede disponible inntekt som grunnlag for å tallfeste husholdningsmedlemmenes økonomiske levestandard.

Sammensetningen til en husholdning kartlegges vanligvis ved å intervjuere personer eller bruke folketellinger som er gjennomført med tiårsintervaller, mens registerdata baseres på familier. Familie defineres i DSF ved et familienummer knyttet til hver person. Familienummeret skal holdes løpende oppdatert ved meldinger om fødsler, vigslar, skilsmisser, dødsfall, flyttinger osv. Dette offisielle familienummeret kan enkelt utvides til å behandle samboere med felles barn som en familie. Da vil kvinnens offisielle familienummer bli familiens felles familienummer. Dermed vil samboere med minst ett felles barn få felles familienummer og bli behandlet som en familie i DSF; samboere med felles barn.¹ Derimot vil statistikk basert på registerdata ikke behandle samboere uten felles barn som en familie, men som ulike familier. En husholdning omfatter alle som bor og spiser sammen (kosthusholdning). Husholdningen kan altså inneholde mer enn én familie. En analyse av økonomisk velferd basert på DSF koblet med inntektsdata vil dermed ikke nødvendigvis gi et godt bilde av individenes velferd i samfunnet. Det er likevel ofte hensiktsmessig å benytte data fra DSF i slike analyser. Grunnen er at registerdata har en rekke viktige fordeler framfor intervjuundersøkelser og folketellinger:

- Registeropplysningene holdes fortløpende oppdatert. Det er dermed mulig å gjennomføre analyser for tidspunkter der det ikke foreligger folketellinger eller intervjuundersøkelser.
- Registeret inneholder opplysninger om hele befolkningen og gir dermed muligheter for å trekke utsagnskraftige konklusjoner om små grupper.
- Registeropplysningene er uten frafall, slik at eventuelle skjevheter som følge av lav respons på intervju blir borte. Dette gir normalt sikrere anslag på populasjonsstørrelser.
- Registerinformasjonen gir mulighet til å følge personer over tid og dermed undersøke mobilitet i inntekt og inntektsfordeling, også for grupper med relativt få personer. Det er også mulig å undersøke om inntektsulikhet og fattigdom er et forbigående fenomen eller et vedvarende problem, og hva som kjennetegner individer med lav inntekt over lengre tid.

Resultatene fra Mogstad og Zhang (2003) hvor det gjennomføres analyser av inntektsulikhet med familie og husholdning som enhet, viste at inntektsulikheten for totalpopulasjonen er

¹ Gruppen samboere med felles barn drøftes i Byberg et. al. (2001) og Noack (2002).

større med familie som enhet i forhold til om en brukte husholdning som enhet.² Videre viste resultatene fra arbeidet at selv om forskjellen i inntektsulikhet avhengig av valg av enhet ikke er stor for totalpopulasjonen, er forskjellen større ved analyse på kommunalt nivå og innenfor spesielle grupper i samfunnet. Av denne grunn var det nødvendig å utvikle en metode for produksjon av husholdningsutgaver av DSF.

Mogstad og Zhang (2003) utviklet, anvendte og evaluerte en metode for produksjon av husholdningsutgaver av DSF. Et kritisk problem i denne sammenhengen er hvordan en kan predikere hvem som er samboere uten barn. I dette arbeidet ble det utviklet en statistisk modell for samboerskap uten barn basert på opplysninger om familie, husholdning, inntekt, utdanning, alder og bostedsadresse. Modellen var estimert på grunnlag av data fra FoB2001 og DSF (2001) og klarte på en tilfredsstillende måte å predikere hvem som er samboere uten barn blant registrerte enslige i DSF (og eventuelt med hvem). Ved å behandle de predikerte samboerne uten barn som samboere uten barn og ikke registrerte enslige, konstruerte de et simulert husholdningsregister, SHR, med et utvidet familiebegrep som økonomisk enhet. Resultatene fra analyse av inntektsulikhet i Mogstad og Zhang (2003) viste at data fra SHR ga et bedre bilde av inntektsulikheten enn DSF sammenliknet med resultatene fra inntektsanalysen basert på FoB2001. SHR vil derfor være et bedre datagrunnlag enn DSF for analyse av fattigdom for år der vi ikke har data fra folketellinger og ønsker å benytte registerinformasjon istedenfor intervjuundersøkelser.

2.2 Definisjonen av bohusholdning og bostedsadresse³

I analysene av fattigdom i dette arbeidet tar vi utgangspunkt i formell adresse. Dette skyldes at det i utviklingen av SHR er nødvendig å fokusere på formell adresse for å matche samboere, fordi modellen skal kunne brukes til å lage husholdningsversjoner av DSF for år der det ikke er opplysninger om faktisk adresse. Formell adresse er definert som den bostedsadressen der den enkelte person var registrert bosatt i DSF per 3.11.2001. I en analyse der det benyttes formell adresse og ikke faktisk adresse, vil det være verd å merke seg at en del borteboende studenter vil bli feilaktig behandlet som boende hos sine foreldre. Dermed vil de inngå i sine foreldres familie og husholdning. Dette vil ha betydning for både studentene og individene i deres familie/husholdning fordi inntekten størrelsen og sammensetningen til familiene og husholdningene avhenger av hvordan studenter behandles. Ifølge FoB2001 var det 82724 borteboende studenter som studerte ved et studiested i Norge på tellingstidspunktet.⁴

For vårt formål er det ønskelig å bruke kosthusholdning som økonomisk enhet fordi vi blant annet ønsker å si noe om stordriftsfordelene i konsumet. Kosthusholdning omfatter personer som bor i samme bolig og har felles kosthold. Dessverre gir ikke FoB2001 noen informasjon om kosthusholdninger. Derfor vil vi ta utgangspunkt i bohusholdning, definert som alle personer bosatt i samme bolig. Kvalitetsundersøkelsen for FoB2001 indikerer imidlertid at avviket mellom disse to husholdningstypene ikke vil være av avgjørende betydning.⁵ Denne undersøkelsen består av 8446 intervjuobjekter, 8446 husholdninger og 16231 personer. Ved

² Metodene som ble benyttet for måling av inntektsulikhet var Gini-koeffisient og desiler.

³ Definisjonene av familie, husholdning og adresse er hentet fra "Om statistikken" på internettsadresse: <http://www.ssb.no/fob2001/om.html>.

⁴ I Kirkeberg (2003) drøftes effektene av å utelate studenter og formuende i analyse av fattigdom.

⁵ Kvalitetsundersøkelsen for FoB2001 er en del av SSBs Arbeidskraftundersøkelse, 4.kvartal 2001.

intervju fremkommer det her at det kun er 157 personer som deler bolig, men ikke kost med intervjuobjektet. Dette kan typisk være individer som bor i bokollektiv.

Det er viktig å presisere at selv om husholdning og et utvidet familiebegrep vil være de økonomiske enhetene i våre analyser, vil alle resultatene i dette arbeidet ha individ som analyseenhet.

2.3 Økonomisk velferd som begrep

I økonomisk faglitteratur er begrepet økonomisk velferd ikke tillagt noen allment anerkjent betydning. I dette arbeidet skal vi bruke økonomisk velferd som en betegnelse for inntekten som er tilgjengelig for medlemmene i en husholdning eller i en familie. Vi retter altså ikke fokus på det faktiske konsumet de økonomiske ressursene gir medlemmene, men på mulighetene til konsum. I enkelte analyser av inntektsulikhet og fattigdom fokuseres det på individenes faktiske forbruk. Grunnen til at vi velger å legge inntekt og ikke forbruk til grunn for å definere fattigdom, er at det er rimelig at manglende økonomiske ressurser, her i form av lav inntekt, må være årsaken til det lave forbruket for at en person skal defineres som fattig. Et lavt forbruk alene gir oss ikke nødvendigvis noe informasjon om fattigdom. En som velger å spare, men har høy inntekt, og dermed velger lavt forbruk kan naturligvis ikke oppfattes som fattig. Ved å fokusere på inntekt for å definere fattigdom vil individer som har lav lønnsinntekt, men stor formue og høyt faktisk forbruk, kunne være en problemgruppe. Men siden slike individer ofte vil ha aksjeutbytte, renteinntekter eller andre kapitalinntekter av deres formue og dermed en relativt høy inntekt etter skatt på tross av lav lønnsinntekt, vil de ikke bli definert som fattige. Dette på tross av at de har en lønnsinntekt som isolert ville gi materiell velferd under et minstenivå for samfunnets standarder. I dette arbeidet ser vi bort fra problemet med formuende individer med lav inntekt. En alternativ tilnærming ville vært å fjerne personer som har formue over en viss grense.

I praksis vil vi sjelden kjenne den interne fordelingen av inntekt i en familie eller en husholdning. Derfor vil dette arbeidet følge standard praksis som vil si at alle personene i en familie eller husholdning oppnår samme økonomiske velferd. Det er altså inntektene totalt i husholdningen/familien og husholdningens/familiens størrelse og sammensetning som er avgjørende for et individs økonomiske velferd.

2.4 Ekvivalentinntekt

En analyse av økonomisk velferd i et samfunn krever sammenliknbarhet mellom personer. Ett av problemene vi står ovenfor ved velferdsanalyse er valg av målestokk for sammenlikning av den økonomiske velferden til personer i husholdninger og familier av forskjellig størrelse og sammensetning. Det er en vanlig oppfatning at kostnaden for å oppnå et visst velferdsnivå avhenger av størrelsen og kanskje også sammensetningen til husholdningen eller familien. Et samboerpar vil for eksempel kunne ha betydelige stordriftsfordeler i konsumet ved å dele utgifter til konsumgoder som bil, bolig, hytte, hvitevarer, mat osv. Vi antar at en økning i størrelsen på husholdningen eller familien fra for eksempel en til to personer ikke vil kreve en fordobling av inntekten for å holde velferdsnivået konstant.

For å sammenlikne husholdninger og familier av ulik størrelse og sammensetning ønsker vi å bruke en ekvivalensskala som omregner familie- eller husholdningsinntektene til sammenliknbare personinntekter kalt ekvivalentinntekter. I dette arbeidet vil vi anta at

ekvivalensskalaene er uavhengige av hvilke inntekter husholdningen eller familien har. Denne antakelsen er forenkling og vanlig, men det kan være grunn til å stille spørsmål ved hvor rimelig en antakelse om uavhengighet er. Det finnes skalaer som ikke antar uavhengighet av inntektsnivå, men disse skalaene er mer kompliserte og ikke like vanlige i økonomisk litteratur.⁶ I inntektsavhengige skalaer antas det ofte at stordriftsfordelene i konsumet øker med inntekten, med andre ord at økningen i husholdningsstørrelsen blir tillagt større vekt når den enslige er fattig enn når personen er velstående. Begrunnelsen for dette er at husholdninger med lave inntekter må prioritere nødvendighetsgoder som mat og klær, og ikke luksusgoder hvor stordriftsfordelene i konsumet er relativt større. Når studier begrenses til husholdninger med lave inntekter, vil bruk av en inntektsavhengig ekvivalensskala være mindre relevant.

Ekvivalentinntekten til et individ i en husholdning konstrueres ved å dividere husholdningsinntekten på en ekvivalensvekt. Ekvivalentinntektene til medlemmene i en husholdning indikerer forbrukspotensialet til hvert medlem av husholdningen, forutsatt at forbruket skal fordeles likt på husholdningsmedlemmene. For å finne ekvivalentinntekten kan vi vekte husholdningens totale inntekt etter husholdningens størrelse og sammensetning. Vekten skal representere en avveining mellom betydningen av felles konsum (stordriftsfordeler) og privat konsum. Ekvivalentinntekten til medlemmer av en familie defineres tilsvarende. Det er viktig å merke seg at valg av vekt vil være et verdivalg.

Det finnes en rekke forskjellige inntektsuavhengige ekvivalensskalaer som blir brukt til analyser av økonomisk velferd. I Norge og andre OECD-land er det vanlig å bruke OECD-skalaen som målestokk, selv om skalaen verken har et mer overbevisende teoretisk eller empirisk fundament enn mange alternative skalaer.⁷ En annen mye brukt ekvivalensskala er den såkalte kvadratrot-skalaen som i motsetning til OECD-skalaen ikke skiller mellom voksne og barn i husholdningen og familien. OECD-skalaen er blitt kritisert for at den vektlegger stordriftsfordelene for lite i flerpersonghusholdninger og flerpersongfamilier. Denne kritikken er særlig relevant når analysen er rettet mot fordelingen av inntekt over hele befolkningen.

I analysene av fattigdom i dette arbeidet benyttes OECD-skalaen, men resultater ved å bruke kvadratrot-skalaen presenteres i vedlegg A. Begrunnelsen for å bruke begge skalaene i fattigdomsanalysen er at vi vil få en pekepinn på om resultatene fra fattigdomsanalysen avhenger av valg av ekvivalensskala.

Hvis vi kun fokuserer på størrelsen til husholdningen og ikke på sammensetningen, kan vi generelt definere husholdningens ekvivalentinntekt slik:

$$y_j = \sum_{j \in h} x_j / u_h^E \text{ for } j \in h.$$

Her betegner h husholdningen som individ j tilhører, x_j er individets inntekt og u_h gir oss husholdningsstørrelsen. Dette innebærer at ekvivalentinntekten, y_j , er identisk for alle medlemmene av samme husholdning. E er en parameter som viser graden av stordriftsfordeler og kan ta verdier mellom 0 og 1. Ved å bruke $E=1$ ser vi helt bort i fra stordriftsfordelene i

⁶ Se Van Praag og Van der Sar (1988) og Aaberge og Melby (1998) for nærmere drøfting omkring inntektsuavhengige ekvivalensskalaer.

⁷ Aaberge og Melby (1998).

konsumet og antar at alt konsum er privat konsum. Da må en husholdning med 4 personer ha 4 ganger så høy inntekt som en husholdning med 1 person for at individer skal ha lik ekvivalentinntekt. Hvis vi velger $E=0$ vil vi tillegge felles konsum maksimal betydning. Begge disse ytterpunktene virker urimelige. En mye brukt ekvivalensskala er $E=0,5$, tidligere omtalt som kvadratrotskalaen. Tabellen nedenfor illustrerer betydningen av valg av vekt.

Tabell 2.1: Vektgrunnlaget for tre forskjellige ekvivalensskalaer der det kun fokuseres på størrelsen til husholdningen. E angir graden av stordriftsfordeler

Husholdningsstørrelse	$E=0,7$	$E=0,5$	$E=0,3$
2 personer	1,625	1,414	1,231
4 personer	2,639	2,000	1,516
6 personer	3,505	2,450	1,712

Når vi benytter oss av ekvivalensskalaer med små stordriftsfordeler i husholdningen, vil personer i store husholdninger få lavere ekvivalentinntekt enn personer i små husholdninger relativt til om vi bruker ekvivalensskalaer med store stordriftsfordeler. Dette vil kunne ha implikasjoner for analyse av fattigdom i et samfunn.⁸

På tilsvarende måte blir familiens ekvivalentinntekt definert. Eneste forskjell er at nå blir familie og ikke husholdning benyttet som økonomisk enhet.

OECD-skalaen deler husholdningsinntekten med summen av vektene som tildeles slik at den første voksne får vekten 1, øvrige voksne får vekten 0,7 og alle barn får vekten 0,5. Et individ er voksent hvis det er 16 år eller mer. Hvis vi benytter OECD-skalaen, kan husholdningens ekvivalentinntekt defineres slik:

$$y_j = \sum_{j \in h} x_j / (1 + 0,7(v-1) + 0,5b)$$

Her betegner h husholdningen som individ j tilhører, x_j er individets inntekt, v er antall voksne i husholdningen og b er antall barn i husholdningen. Dette innebærer at ekvivalentinntekten, y_j , er identisk for alle medlemmene av samme husholdning. Denne definisjonen av husholdningens ekvivalentinntekt forutsetter at det minst er en voksen i hver husholdning.

På tilsvarende måte dannes familiens ekvivalentinntekt.

2.5 Inntektsbegrepet

Til nå har vi brukt begrepet inntekt uten å ha gitt en presis definisjon. Tradisjonelt defineres inntekt i økonomisk litteratur som det maksimale forbruket en kan tillate seg uten at nettoformuen reduseres. Fordi det er mangelfulle data av nettoformue bruker vi i en grovere definisjon som er mye brukt i analyse av inntektsulikhet og fattigdom, *inntekt etter skatt*. Vi vil definere inntekt etter skatt tilsvarende som blant annet Aaberge et al. (1999). Det er verd å merke seg at selv om dette inntektsbegrepet kan sies å være en god indikator på husholdningenes økonomiske ressurser, så inkluderer det ikke viktige inntekter som vil ha

⁸ For drøfting omkring valg av ekvivalensskala se Atkinson et. al. (1995), Epland (1998) og Lund og Aaberge (1999).

betydning for aktørenes økonomiske velferd. Dette vil for eksempel gjelde verdien av offentlige tjenester, verdien av hjemmeproduksjon og "svarte" arbeidsinntekter.

Vår definisjon av inntekt etter skatt kan grovt skisseres slik:

$$\begin{aligned} \text{Inntekt etter skatt} &= \text{Lønnsinntekt} \\ &+ \text{Netto næringsinntekt før fondsavsetninger og avskrivninger} \\ &+ \text{Brutto kapitalinntekt} \\ &+ \text{Overføringer} \\ &- \text{Skatt} \end{aligned}$$

I definisjonen av inntekt etter skatt ovenfor benyttes brutto kapitalinntekt og det er ikke gjort noen fratrukk for renteutgifter i definisjonen. En alternativ innteksdefinisjon som er mye brukt i statistikken er *disponibel inntekt*, hvor kapitalinntekten bli regnet netto, og derfor fratrukket gjeldsrenter. Begrunnelsen for å ikke trekke fra gjeldsrentene er gjort ut fra følgende forhold. For det første mangler norsk inntektsstatistikken et egnet mål på inntektsstrømmen av å ha bolig. Dagens praksis hvor inntekt av egen bolig kun verdsettes til 2,5 prosent av boligens ligningsverdi fratrukket et bunnfradrag, vil ifølge Epland (1998) føre til en klar undervurdering av inntekt av egen bolig fordi ligningsverdien i de fleste tilfeller vil ligge langt under markedsverdien. En mulig tilnærming ville vært å estimert inntekt av egen bolig tilsvarende det beløpet en ville fått dersom boligen blir utleid til markedspris. En annen mulig tilnærming er å se bort i fra både gjeldsrenter knyttet til bolig og inntektsstrømmen fra eie egen bolig. Men denne tilnærmingen viser seg å ikke være gjennomførbar i praksis fordi det ikke lar seg gjøre å skille ut gjeldsrenter som er knyttet til boliginvesteringer fra andre typer gjeldsrenter.

I dette arbeidet vil familier og husholdninger med medlemmer som har negativ privat inntekt etter skatt bli holdt utenfor analysen. Dette er en liten gruppe som ikke vil ha vesentlig betydning for analysen. Dessuten har vi også gjort noen justeringer for personer med negativ kapitalinntekt eller negativ næringsinntekt slik at disse inntektskomponentene i slike tilfeller blir satt lik null. Dette er i tråd med Langørgen og Aaberge (2002).

Valg av inntektsbegrep vil kunne være av avgjørende betydning for resultatene av analyser av fattigdom. Derfor er det viktig å presisere at resultatene i dette arbeidet avhenger av vår definisjon av inntekt. En studie av Andersen et al. (2003) drøfter hvordan valg av inntektsbegrep påvirker resultater fra analyser av temporær og kronisk fattigdom. Videre i dette arbeidet vil vi omtale inntekt etter skatt som inntekt hvis ikke annet presiseres.

3. Analyse av fattigdom

Denne andre delen av arbeidet er en studie av fattigdom i Norge i år 2000. En slik studie krever at vi gir begrepet fattigdom et empirisk innhold.

3.1 Drøfting av et relativt, et subjektivt og et absolutt fattigdomsbegrep

Fattigdom er et begrep vi i Norge tradisjonelt enten forbinder med fjern fortid eller knytter til situasjoner i ikke-vestlige land, ofte såkalte utviklingsland. I Norge har vi verken noen standarddefinisjon på fattigdom eller noen offisiell fattigdomsgrense. Likevel er fattigdom et begrep som brukes mye i internasjonal litteratur (poverty), og som i større grad har dukket opp i den offentlige debatten i Norge de senere år.⁹ Begrepet fattigdom ble spesielt aktuelt i Norge etter den såkalte gjeldskrisen i 1989 da vi opplevde et sterkt fall i boligprisene samtidig som arbeidsmarkedet ble vanskelig. I lavkonjunkturperioden som kom etter gjeldskrisen, opplevde vi en økende arbeidsledighet kombinert med økt gjeld. Da ble fattigdom igjen introdusert som et aktuelt samfunnsproblem.

I mange av EU-landene og i USA og Canada har imidlertid fattigdom vært viet stor oppmerksomhet i hele det tjuende århundre. Lenge var det vanlig å bruke et såkalt absolutt fattigdomsbegrep. Blant tidlige studier av fattigdom med et absolutt fattigdomsbegrep står spesielt Rowntree (1901) sentralt.

Rowntrees absolutte fattigdomsbegrep gikk ut på at en familie var fattig hvis deres totale økonomiske ressurser ikke var tilstrekkelig til å dekke utgiftene til et minstekonsum av basisgoder som mat, klær og bolig. Det kan tolkes som et slags eksistensminimum. Et slikt absolutt fattigdomsbegrep bygget på en tanke om at det kunne etableres et objektivt nivå av økonomiske ressurser som individer trengte for å overleve, og som var uavhengig av både tid og sted. Med unntak av mat, skulle en identifisere dette "minstebehovet" ved å ta utgangspunkt i hva de fattigste familiene faktisk brukte på slike nødvendighetsgoder. Men det er vel tvilsomt om en fra fattige familiers faktiske utgifter til for eksempel klær og bolig, kan trekke en konklusjon om deres behov for klær og bolig. For å finne et nivå på matkostnader som kunne være et minimumsnivå, tok Rowntrees utgangspunkt i undersøkelser om fangers matbehov. Senere er det kommet nyere og mer anerkjente metoder for å finne minimumsnivåer for ulike nødvendighetsgoder. Dette danner grunnlaget for å definere et eksistensminimum som et absolutt fattigdomsbegrep krever. Et slikt eksistensminimum er tidligere brukt av blant annet Storbritannia, USA og en rekke OECD-land for å definere fattigdom. Peter Townsend siterer i boken *Poverty in the United Kingdom* (1979) en OECD-undersøkelse for å illustrere hva slags syn på begrepet fattigdom som lenge har vært rådende. Her defineres fattigdom: "in terms of some absolute level of minimum needs, below which people are regarded as being poor, for purpose of social and government concern, and which does not change through time".

⁹ Vi viser til Aaberge et al. (1999) for en oversikt over en del viktige bidrag til fattigdomsforskningen i Norge på 70- og 80-tallet.

En slik idé om at det eksisterer et absolutt fattigdomsbegrep som er uforandret i tidens løp så vel som av geografisk beliggenhet, kan kritiseres. Faktisk vil folks behov, til og med for mat, alltid være betinget av både det samfunn de lever i og deres samtid. Enhver forestilling om et absolutt fattigdomsbegrep som er gyldig uavhengig av tid og sted virker derfor uhensiktsmessig og kontroversielt. Individens subjektive så vel som objektive behov blir blant annet bestemt av det miljøet de lever i, og samfunnets forventninger. For eksempel er det klart definerte krav fra samfunnet når det gjelder nivået for et barns velferd. Foreldre er lovpålagt å sørge for at barnet får skolegang og ikke forsømmes grovt helsemessig. I tillegg kommer sosiale normer om klær, bolig etc. En grov forsømmelse vil kunne føre til at barnet blir fjernet fra foreldrene. Slike krav vil ofte endres over tid. På slutten av 1800-tallet i England var det for eksempel vanlig at en stor familie delte ett rom uten at de ville vært definert som fattige. En stor familie som var nødt til å dele ett rom ville mange oppfatte som fattige i dag. Vi forstår at lover og normer står i et gjensidig avhengighetsforhold til individens behov. Da faller også enhver forestilling om etablering av en universell standard for et objektivt minstenivå av økonomiske ressurser bort. Mat vil heller ikke være et unntak. Matbehovet vil ikke bare variere på grunn av klimatiske og geografiske forskjeller. Et individs behov for mat er også bestemt av både arbeidsmengden som er forventet av ham, så vel som aktiviteter som samfunnet og kulturen i samtiden tilsier.¹⁰ Behov er altså et produkt av lover, sosiale normer og forventninger, og vil være relativt med hensyn til både tid og sted. Da vil det ikke være hensiktsmessig med et absolutt fattigdomsbegrep fordi det ikke er mulig å konstruere en standard for eksistensminimum som er gyldig uavhengig av sted og tid.

Enkelte sosiologer har brukt et såkalt subjektivt fattigdomsbegrep der de er opptatt av om folk føler seg fattige relativt til populasjonen ellers. Et slikt fattigdomsbegrep vil heller ikke være særlig egnet til en analyse av fattigdom. Typisk for et slikt subjektivt fattigdomsbegrep er at særlig individer som brått har fått redusert sin levestandard, vil føle seg fattige. Dette på tross av at de fortsatt kan ha betydelig større økonomiske ressurser enn individer som over lengre tid har vært i en lavinntektsgruppe, og likevel ikke definerer seg selv som fattige. Dette kan for eksempel være middelklassepersoner som går av med pensjon, og får en inntekt som er utilstrekkelig ifølge deres forventede levestandard, men som er fullgod for andre i samme samfunn.

I dette arbeidet vil vi bruke et relativt fattigdomsbegrep der fattigdomsgrensen avhenger av den generelle levestandarden i samfunnet. Denne tilnærmingen blir i dag brukt i de fleste OECD-landene. Overgangen fra et absolutt til et relativt fattigdomsbegrep vil ofte føre til at vi ikke lenger identifiserer fattigdom som absolutt nød, men heller som en uakseptabel lav levestandard. Dette "nye" fattigdomsbegrepet har historiske røtter selv om det først er i den senere tid det er formalisert. Platon hevdet at den høyeste inntekten ikke burde være mer enn fire ganger så stor som den laveste inntekten (Cowell, 1977). Adam Smith uttrykte også et slikt relativt syn på fattigdom i boken *The Wealth of Nations* (1812): "By necessities I understand, not only the commodities which are indispensably necessary for the support of life, but whatever the custom of the country renders it indecent for creditable people, even of the lowest order, to be without." Som eksempler nevnte han skjorter og lærsko som "the established rules of decency have rendered necessary to the lowest rank of people". Peter Townsend utdyper dette synet i boken *Poverty in the United Kingdom* (1979): "Individuals, families and groups in the population can be said to be in poverty when they lack the resources to obtain the types of diet, participate in the activities and have the living conditions

¹⁰ Sen (1984) foreslo å bruke en absolutt fattigdomsgrense for mat og relative grenser for muligheten for utdanning og evnen til å delta i samfunnet.

and amenities which are customary, or at least widely encouraged or approved, in the societies to which they belong. Their resources are so seriously below those commanded by the average individual of family that they are, in effect, excluded from ordinary living patterns, customs and activities." I vårt arbeid videre vil vi benytte Townsends forståelse av fattigdomsbegrepet. Med et slikt relativt syn på fattigdom vil grensen som avgjør om en person er fattig eller ikke, avhenge av det generelle velferdsnivået i individets samfunn, og dermed reflektere hvordan kravene til å delta i samfunnslivet endrer seg.

3.2 Definisjon av fattigdomsgrense

Ved bruk av et slikt relativt fattigdomsbegrep vil fattigdom eksistere hvis det er individer i et samfunn som har en materiell velferd som er under et minstenivå for samfunnets standarder. Spørsmålet blir hvordan vi skal definere hvilket relativt minstenivå som er rimelig. Med andre ord hvilken grense som skal benyttes for bestemmelsen av fattigdom. Vi vil i vårt arbeid utelukkende fokusere på de økonomiske aspektene ved fattigdom.

Det er ikke gitt hvordan vi velger å definere en fattigdomsgrense. Men for en gitt fattigdomsgrense vil det være naturlig å karakterisere fattigdommen i samfunnet ved andelen av populasjonen som har en ekvivalentinntekt som er lavere enn denne grensen. Det er viktig å være klar over at et slikt mål kun vil gi oss informasjon om omfanget av fattigdom, og ikke variasjonen innenfor gruppen fattige. Vi vil her ikke ha som formål å si noe om inntektsfordelingen blant de fattige. I mange sammenhenger vil variasjonen i inntekt blant de fattige være svært interessant, men vi vil på grunn av arbeidets begrensning fokusere kun på omfanget av fattigdom.

I økonomisk litteratur er det flere ulike fattigdomsgrenser som blir benyttet. En av de vanligste er å identifisere den fattige delen av befolkningen ved å skille ut de individene som har mindre enn halvparten av medianinntekten i populasjonen. Våre analyser av fattigdom vil ta utgangspunkt i denne fattigdomsgrensen. Det finnes ingen presis teoretisk eller empirisk begrunnelse for at vi velger nettopp 50% av medianinntekten som fattigdomsgrense, utover at den vil avhenge av det generelle inntektsnivået. Vi ønsker å velge en grense som er slik at vår analyse av fattigdom vil handle om inntektsulikhet med vekt på den nedre delen av inntektsfordelingen. Dermed kan 50% av medianinntekten være mer hensiktsmessig enn for eksempel 80%. Siden et slikt valg av fattigdomsgrense basert på et bestemt forholdstall i stor grad er preget av vilkårlighet, vil vi benytte en annen fattigdomsgrense i tillegg, definert ved 5/4 av fattigdomsgrensen, dvs. 62,5% av medianinntekten. Denne grensen vil vi omtale som *lavinntektsgrensen*, mens grensen definert ved 50% av medianinntekten vil vi betegne som *fattigdomsgrensen*. Forskjellen i fattigdomsresultatene ved å benytte lavinntektsgrensen og fattigdomsgrensen vil kunne illustrere hvor følsomme resultatene våre er for endring av grensen for fattigdom. Fordi fattigdomsgrensen er en strengere grense enn lavinntektsgrensen, vil individer som er "fattige" ved lavinntektsgrensen, ikke nødvendigvis være fattige med fattigdomsgrensen.

Ved å benytte slike fattigdomsmål som baserer seg på en andel av medianinntekten er det blitt hevdet at det i praksis er umulig å bli kvitt fattigdom, og at tiltak mot fattigdom bare kan ha begrenset suksess. Dette er feil. En fordeling av inntekt der ingen har mindre inntekt enn for eksempel halvparten av medianinntekten, er ingen umulighet, verken i teori eller i praksis. En annen vanlig kritikk mot det relative fattigdomsbegrepet er at begrepet ikke tar hensyn til endringer i det generelle nivået på samfunnets økonomiske velferd, for eksempel ved

økonomisk vekst. Hvis vi benytter en fattigdomsgrense definert som en andel av medianinntekten vil en fordobling av inntektene til alle individene i et samfunn ikke redusere fattigdommen i samfunnet. En slik kritikk av begrepet relativ fattigdom kan tyde på at begrepet er misforstått. Et relativt fattigdomsbegrep vil reflektere den relative ulikheten i en gruppe og ikke ressurstilgangen til gruppen. Det at fattigdom ikke kan elimineres ved økonomisk vekst alene, innebærer kun at det fortsatt vil være en viss ulikhet i samfunnet. En reduksjon i omfanget av fattigdom krever dermed omfordeling av ressurser.

En av implikasjonene av å benytte vår tilnærming til begrepet fattigdom er at det ikke knyttes direkte opp mot land med veldig lav levestandard. Et velstående industriland kan ha flere relativt fattige enn et ressursvakt utviklingsland. Dette skyldes at en fattigdomsanalyse med et relativt fattigdomsbegrep identifiserer fattige i forhold til velferdsnivået ellers i populasjonen. Vi kan altså ikke si noe om hvor fattig eller rikt et land er på bakgrunn av en slik fattigdomsanalyse.¹¹

¹¹ Hellevik et. al. (2001) diskuterer og sammenlikner fattigdom og inntektsulikhet i Norge og andre OECD- land.

4. Fattigdomsanalyse av år 2000 i Norge med husholdning og utvidet familiebegrep som økonomiske enheter

For å studere fattigdom i Norge i år 2000 skal vi først bruke data fra FoB2001 koblet med inntektsdata fra 2000. En slik analyse av fattigdom vil ha husholdning som økonomisk enhet. Det er hensiktsmessig fordi husholdningsbegrepet egner seg bedre enn familiebegrepet som grunnlag for sammenlikning av individers økonomiske velferdsnivå. Men for å benytte husholdning i en analyse, kreves det at vi har data fra folketellinger eller utvalgsundersøkelser. Som diskutert tidligere i dette arbeidet, er det en rekke fordeler med å benytte registerinformasjon i stedet for data fra utvalgsundersøkelser. For årganger hvor vi ikke har husholdningsdata fra folketellinger, vil det kunne være ønskelig å benytte det simulerte husholdningsregisteret omtalt i delkapittel 2.1. Dette simulerte husholdningsregisteret tar utgangspunkt i DSF og familie som økonomisk enhet. Forskjellen er at samboere uten barn ikke lenger er definert som enslige, men som samboerpar med husholdningsstørrelse to. En fattigdomsanalyse med data fra det simulerte husholdningsregisteret vil da benytte det utvidete familiebegrepet som økonomisk enhet. Dette er drøftet inngående i Mogstad og Zhang (2003). I dette kapittelet vil vi sammenlikne resultatene basert på data fra det simulerte husholdningsregisteret med resultatene basert på data fra FoB2001. Dette gjør vi for å illustrere forskjellene ved å bruke husholdning og det utvidete familiebegrepet som enhet i analyse av fattigdom.¹²

Vi vil i dette arbeidet kun analysere fattigdom i år 2000, og resultatene er bare egnet til å si noe om temporær fattigdom. I Aaberge et al. (1996a, 1996b) drøftes det hvor egnet fattigdomsanalyser basert på årlige data er til å måle fattigdom. De påpeker at fattigdomsindikatorer basert på årsinntekt må tolkes med varsomhet fordi husholdninger og individer kan oppleve midlertidig lave inntekter uten at dette nødvendigvis er et uttrykk for økonomiske problemer og fattigdom. De kan for eksempel være selvstendig næringsdrivende som enkelte år av regnskapsmessige eller skattemessige årsaker har lave inntekter. Resultater fra studien viser at selv om en del årlige fattige bare har midlertidig lave inntekter, vil de fleste kronisk fattige også befinne seg blant de årlige fattige.

Basispopulasjonen i dette arbeidet er alle personer registrert bosatt i Norge. Men vi velger å se bort fra individer som lever i husholdninger eller familier med mer enn 17 personer og fra individer der det mangler sentral informasjon eller som har negativ privat inntekt etter skatt. Populasjonen er derfor på 4394931 individer.

I fattigdomsanalysene i dette kapitelet vil vi bruke OECD-skalaen, men resultater fra tilsvarende analyser med kvadratrot-skalaen presenteres i vedlegg A. De to skalaene representerer ulike syn på stordriftfordelene i konsumet til husholdningen/familien. Lund og Aaberge (1999) drøfter hvordan valg av ekvivalensskala kan påvirke resultater fra fattigdomsanalyser. Deres studie viser at andelen fattige i befolkningen generelt er høyere når en skala med større stordriftsfordeler brukes, og at sammensetningen av de fattige kan være sensitiv for valg av skala. Vi har derfor valgt å bruke to forskjellige skalaer slik at de kan

¹² Både Baumann (1999) og Iceland (2000) drøfter betydningen av samboerskap og andre former for uregistrerte samlivsformer for fattigdom i USA. Deres studier viser at andelen fattige i hele befolkningen reduseres når et omfattende husholdningsbegrep benyttes.

utfylle hverandre og illustrere hvilke konsekvenser våre valg av ekvivalensskala har for resultatene i analysen av fattigdom.

4.1 Metode for å ta hensyn til regionale forskjeller i priser i bestemmelsen av fattigdom

I standard økonomisk litteratur om fattigdom er det slik at en ikke uten videre kan sammenlikne ekvivalentinntektene i et land med ekvivalentinntektene i et annet land uten å ta hensyn til prisforskjeller og andre forskjeller. Slike forskjeller vil også eksistere innad i et land. Ideelt sett bør en ta hensyn til regionale forskjeller innad i et land ved analyser av fattigdom. I dette arbeidet introduserer vi en metode som tar hensyn til betydningen av regionale forskjeller i priser i bestemmelsen av fattigdom.

En svakhet med standardtilnærmingen for fattigdomsanalyser som forutsetter en felles landsspesifikk fattigdomsgrense, er at den i bestemmelsen av fattigdom ignorerer betydningen av regionale forskjeller i priser. Dette kan føre til skjevheter i anslagene av andelen fattige fra områder med relativt lavt eller relativt høyt konsumprisivå. For eksempel vil boligprisene variere betydelig fra kommune til kommune. Prisen for en enebolig i Oslo er vesentlig høyere enn prisen for en lignende enebolig i Grue kommune. Et individ som lever i en kommune med høye boligpriser vil ha lavere økonomisk velferd enn et individ som lever i en kommune med lave boligpriser, når alt annet er likt.

I dette arbeidet benytter vi en gruppering av kommunene som grunnlag for å bestemme gruppespesifikke fattigdomsgrenser som kalles regionsspesifikke fattigdomsgrenser. Etter andre verdenskrig er det gjort flere kommunegrupperinger der klassifiseringen har bygd særlig på tre kriterier: næringsstruktur, bosettingstetthet og sentralitet. En alternativ gruppering av kommuner kan oppnås ved å ta utgangspunkt i kommunenes folkemengde og økonomiske rammebetingelser. En slik klassifisering av kommuner er utarbeidet av Langørgen, Åserud og Aaberge (2001). Ved å benytte en slik inndeling av Norge vil kommuner i samme gruppe ha mer eller mindre like forutsetninger for tjenesteproduksjon. Det kan argumenteres for at en slik gruppering der folkemengden i kommunen er av betydning, til en viss grad implisitt tar innover seg at prisene på viktige varer varierer med bosted.

I utgangspunktet hadde det vært ønskelig å ta hensyn til det generelle prisnivået i regionen ved gruppering, men per i dag finnes det ikke dekkende konsumprisivåundersøkelser for regioner i Norge. Hadde en kommunal prisindeks vært tilgjengelig, kunne vi prisjustert inntektene og dermed fått ekvivalentinntekter som var justert for regionale forskjeller i priser. Denne informasjonen kunne vi benyttet til å konstruere et realinntektsbegrep som er egnet som grunnlag for å sammenlikne individers økonomiske velferdsnivå. Selv om det ikke finnes en generell prisnivåundersøkelse mellom regioner i Norge, eksisterer det data om boligprisivået i de ulike kommunene. For år 2001 har vi opplysninger om gjennomsnittlig kvadratmeterpris på selveierboliger omsatt i kommunene.¹³ I dette arbeidet vil vi gruppere kommunene ut fra hvilken landsdel kommunen tilhører og ut fra boligprisen per kvadratmeter i kommunen. Ved å gruppere etter landsdel og boligpriser vil fattigdomsanalysen reflektere kommunenes regionale beliggenhet og prisforskjellene på en av de viktigste konsumgodene; bolig. Hver gruppe består av kommuner med relativt lik beliggenhet i landet. Dessuten vil vi

¹³ Kilde: Statistisk sentralbyrå, seksjon for Bygg - og tjenestestatistikk.

ved å kombinere landsdel med boligpriser, unngå at nabokommuner med store forskjeller i boligprisnivå grupperes i samme gruppe; for eksempel Trondheim kommune med 150578 innbyggere og relativt høye boligpriser og nabokommunen Agdenes med 1807 innbyggere og relativt lave boligpriser.

Norge er delt opp i 7 landsdeler:

1. Akershus/Oslo (Akershus og Oslo).
2. Hedmark/Oppland (Hedmark og Oppland).
3. Sør-Østlandet (Østfold, Buskerud, Vestfold og Telemark).
4. Agder-Rogaland (Aust-Agder, Vest-Agder og Rogaland).
5. Vestlandet (Hordaland, Sogn og Fjordane og Møre og Romsdal).
6. Trøndelag (Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag).
7. Nord-Norge (Nordland, Troms og Finnmark).

Vi deler landets 435 kommuner inn i kvartiler etter boligprisnivå.¹⁴ Kvartil 1 viser den ¼ av kommunene med lavest gjennomsnittlig boligpris per kvadratmeter, mens kvartil 4 inkluderer ¼ med høyest boligpriser. Videre deler vi kommunene inn i tre prisklasser ut fra deres kvartiltilhørighet. Kommunene i 1. kvartil karakteriseres med *lav boligpris*, kommunene i 2. og 3. kvartil benevnes med *middels boligpris*, mens kommunene i 4. kvartil har *høy boligpris*. Ved å kombinere de 7 landsdelene med 3 prisklasser får vi 21 grupper. Figur 4.1 viser fordelingen av kommuner over landsdel etter boligprisnivå.¹⁵ Av figuren ser vi at ingen kommuner i landsdelen Oslo/Akershus har lavt boligprisnivå.

Intuitivt er det nærliggende å forvente en positiv sammenheng mellom nivå på regionsspesifikk fattigdomsgrense og boligprisnivå. Høyt inntektsnivå i en gruppe medfører relativt høy medianinntekt og dermed relativt høy regionsspesifikk fattigdomsgrense. Et attraktivt boligområde vil kunne tiltrekke seg individer med relativt høy inntekt og høy betalingsvillighet. Dette vil kunne føre til stor etterspørsel etter boliger i området og relativt høye boligpriser. Ved utarbeiding av regionsspesifikke fattigdomsgrenser sammenlikner vi ikke ekvivalentinntektene til kommunenes innbyggere med ekvivalentinntektene til totalpopulasjonen, men med ekvivalentinntektene til innbyggerne i kommunens tilhørende gruppe. Gitt at det er en positiv sammenheng mellom boligprisnivå og nivå på fattigdomsgrense, vil et individ boende i en kommune med høye boligpriser behøve høyere ekvivalentinntekt for ikke å bli definert som fattig når analysen baseres på regionsspesifikke fattigdomsgrenser, enn om analysen baseres på en felles landsspesifikk fattigdomsgrense.

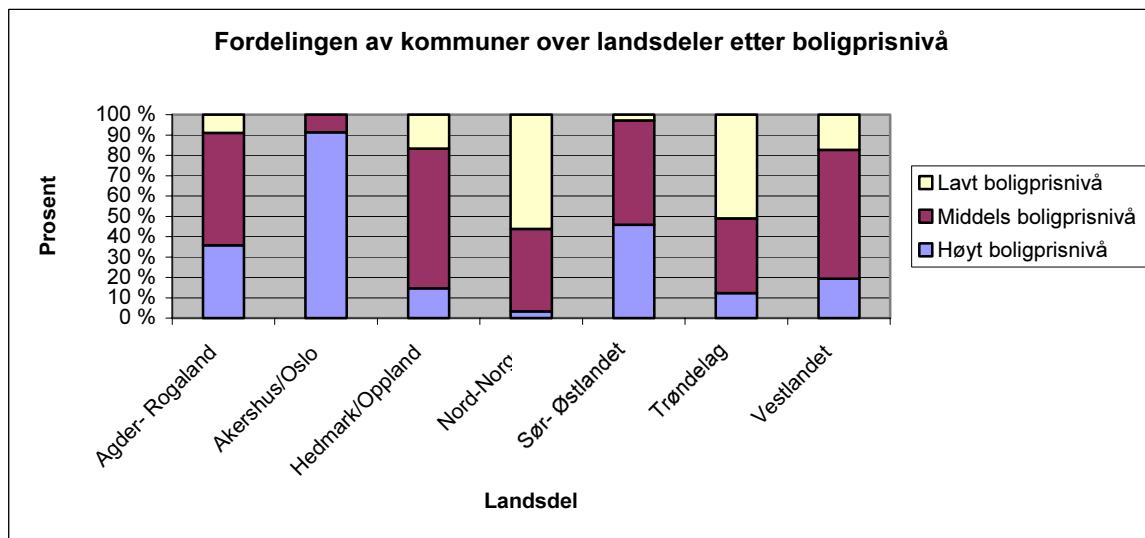
Selv om det kan være rimelig å forvente en positiv sammenheng mellom regionsspesifikk fattigdomsgrense og boligprisnivå, er det forhold som kan komplisere sammenhengen. Figur 4.1 viser at i enkelte landsdeler er boligprisnivå bestemt av svært få kommuner. Dessuten er ikke inntekt av egen bolig tatt med under kapitalinntekter i innteksdefinisjonen til dette arbeidet.¹⁶ Dette trekker i retning av at vi undervurderer inntekten til individer bosatt i

¹⁴ I 202 av kommunene er det registrert mindre enn 17 omsetninger av brukte selveierboliger. Da blir kommunens gjennomsnittlige kvadratmeterprisen beregnet som et gjennomsnitt av de andre kommunenes gjennomsnittlige kvadratmeterprisene (med 17 eller flere omsetninger) i det respektive fylket.

¹⁵ Prisintervallene for boligprisnivåene per kvadratmeter på omsatte selveierboliger i 2001;
 $3400 \leq \text{Lavt boligprisnivå} < 4300$, $4300 \leq \text{Middels boligprisnivå} < 7000$, $7000 \leq \text{Høyt boligprisnivå} < 19900$

¹⁶ Vi viser til delkapittel 2,5 for en nærmere diskusjon omkring valg av inntektsbegrep i dette arbeidet.

kommuner med høyt boligprisnivå i forhold til inntekten til individer bosatt i kommuner med relativt lavt boligprisnivå.

For hver kommunegruppe er fattigdomsgrensen bestemt som halvparten av medianinntekten i gruppen. Ved å benytte disse regionsspesifikke fattigdomsgrensene finner vi antall fattige i hver kommune. Antall fattige i en kommune er summen av individene som har formell adresse i kommunen, og som har ekvivalentinntekt lavere enn den aktuelle kommunegruppens fattigdomsgrense/lavinntektsgrense. Vi kan deretter aggregere og finne antall fattige i Norge når analysen er basert på regionsspesifikke fattigdomsgrenser. I dette arbeidet skal vi sammenlikne resultatene basert på regionsspesifikke fattigdomsgrenser med resultater vi får ved å bruke standardtilnærmingen hvor vi ser bort fra regionale økonomiske forskjeller og benytter en felles landsspesifikk fattigdomsgrense.

En fattigdomsanalyse hvor det tas hensyn til økonomiske forskjeller mellom kommunene, er så vidt vi kjenner til ikke tidligere benyttet i økonomisk litteratur. Likevel er tanken bak en slik tilnærming i samsvar med den relative fattigdomstilnærmingen som Townsend og Smith argumenterer for. Det er viktig å presisere at vi ved å introdusere regionsspesifikke fattigdomsgrenser, ikke tar sikte på å kontrollere perfekt for regionale forskjeller i boligprisnivå. Formålet med å basere fattigdomsanalysene på regionsspesifikke fattigdomsgrenser istedenfor en felles landsspesifikk fattigdomsgrense, er å øke sammenliknbarheten av økonomisk velferdsnivå mellom individer. En slik tilnærming støtter seg til Townsend som argumenterer for at mennesker i et samfunn først og fremst sammenlikner seg med andre som lever under tilsvarende forhold.¹⁷ Tilsvarende forhold representeres i dette arbeidet ved kommuner som likner hverandre i geografisk beliggenhet og boligprisnivå.

¹⁷"The idea of 'the relativity' of poverty requires some explanation. The frame of reference in adopting this approach can be regional, national or international, although until formal ties between nation states are stronger, or global corporations even more strongly entrenched, the international perspective is unlikely to be given enough emphasis. The question is how far peoples are bound by the same economic, trading, institutional and cultural systems, how far they have similar activities and costumes and therefore similar needs. Needs arise by virtue of the kind of society to which individuals belong. Society imposes expectations, through its occupational, educational, economic and other systems, and it also creates wants, through its organizations and customs" (Townsend, 1979).

4.2 Analyse av fattigdom med husholdning som enhet (FoB2001) basert på landsspesifikke fattigdomsgrenser

Nedenfor benytter vi en standard fattigdomstilnærming for analyse av fattigdom og ignorerer betydningen av regionale forskjeller i priser ved sammenlikning av individers økonomiske velferd. Vi bruker *husholdning* som økonomisk enhet og *OECD-skalaen* som ekvivalensskala. Denne analysen hvor vi benytter en felles *landsspesifikk fattigdomsgrense*, skal vi bruke til å sammenlikne og diskutere resultatene fra analysen basert på regionspesifikke fattigdomsgrenser. I tillegg vil vi sammenlikne og drøfte resultatene fra analysen basert på data fra FoB2001 med husholdning som enhet med resultatene fra analysen basert på data fra det simulerte husholdningsregisteret hvor det utvidete familiebegrepet benyttes som enhet.

Tabell 4.1: Medianinntekten, landsspesifikk fattigdomsgrense, antall fattige og andel fattige (i prosent) av totalpopulasjonen når husholdning blir brukt som økonomisk enhet. År 2000

Medianinntekt (kr)	156844
Fattigdomsgrense (kr)	78422
Antall fattige	160038
Prosent fattige	3,6

Tabell 4.2: Landsspesifikk lavinntektsgrense, antall individer med lavinntekt og andel individer med lavinntekt (i prosent) av totalpopulasjonen når husholdning blir brukt som økonomisk enhet. År 2000

Lavinntektsgrense (kr)	98027
Antall med lavinntekt	419596
Prosent med lavinntekt	9,6

Når den *landsspesifikke fattigdomsgrensen* benyttes, viser analysen at om lag 3,6 prosent av totalpopulasjonen er fattige. Basert på data fra Inntekts- og formuesundersøkelsen fant Andersen et al. (2003) 4,1 prosent fattige i år 2000. De benyttet OECD-skala, inntekt etter skatt som inntektsbegrep, fattigdomsgrense definert som 50 prosent av medianinntekten og husholdning som enhet. Forskjellen kan skyldes utvalgsusikkerhet i deres anslag på andel fattige. Et mål på denne usikkerheten er standardfeilen som hos Andersen et al (2003) er 0,14 prosent. En annen forklaring på forskjellen i andel fattige er at Inntekts- og formuesundersøkelsen og FoB2001 behandler studenter forskjellig. I FoB2001 er statistikken basert på formell adresse. Dermed vil borteboende studenter som er registrert boende hjemme hos sine foreldre, regnes med i foreldrenes husholdning. I Inntekts- og formuesundersøkelsen er statistikken derimot basert på faktisk adresse for studenter. Resultatene fra analysen av fattigdom i Andersen et al. (2003) viser 3,4 prosent fattige når de ekskluderer studenter og formuende fra utvalget.

Når vi øker fattigdomsgrensen med 25 prosent, finner vi at om lag 9,6 prosent av Norges befolkning har inntekt lavere enn denne grensen. Dette innebærer at andelen individer med lavinntekt er omtrent 6 prosentpoeng større enn andelen fattige. Dette indikerer at antall "fattige" er relativt følsom for valg av fattigdomsgrense. En økning i fattigdomsgrensen med 25% førte til at antall "fattige" ble mer enn fordoblet.

Ved å se på aldersfordelingen, husholdningsstørrelsen og fylkestilhørighet for de fattige kan vi undersøke hva som kjennetegner personer som blir klassifisert som fattige.

Tabell 4.3: Fordelingen av fattige etter husholdningsstørrelser for totalpopulasjonen basert på landsspesifikk fattigdomsgrense når husholdning blir brukt som økonomisk enhet. År 2000

Husholdningsstørrelse	Antall	Fordelingen av fattige etter husholdningsstørrelse. Prosent	Andelen fattige etter husholdningsstørrelse. Prosent
1	61851	38,6	8,4
2	20868	13,0	1,9
3	19266	12,0	2,4
4	19912	12,4	2,0
5	16730	10,5	3,1
6 eller flere	21411	13,4	10,7
Alle	160038	100	3,6

Tabell 4.4: Fordelingen av fattige etter alder for totalpopulasjonen basert på landsspesifikk fattigdomsgrense når husholdning blir brukt som økonomisk enhet. År 2000

Aldersgruppe	Antall	Fordelingen av fattige etter alder. Prosent	Andelen fattige etter alder. Prosent
Alder ≤ 16år	44975	28,1	4,8
17 ≤Alder≤ 27	46118	28,8	7,7
28 ≤Alder≤ 40	32494	20,3	3,7
41 ≤Alder≤ 60	24501	15,3	2,1
61 ≤Alder≤ 75	7309	4,6	1,5
76 ≤Alder	4641	2,9	1,5
Alle	160038	100	3,6

Tabell 4.5: Fordelingene av fattige og individer med lavinntekt etter fylke basert på landsspesifikke fattigdomsgrenser når husholdning blir brukt som økonomisk enhet. År 2000

Fylke	Fattigdomsgrense		Lavinntektsgrense	
	Antall fattige	Andel fattige (i prosent) i fylket	Antall individer med lavinntekt	Andel individer med lavinntekt (i prosent) i fylket
Østfold	8576	3,5	24274	9,9
Akershus	11437	2,5	26882	5,8
Oslo	31437	6,4	57492	11,7
Hedmark	5915	3,4	20403	11,1
Oppland	7969	3,3	19646	11,0
Buskerud	7948	3,4	21019	9,0
Vestfold	7395	3,5	18526	8,8
Telemark	5764	3,6	16340	10,1
Aust-Agder	3751	3,8	10512	10,5
Vest-Agder	5990	3,9	16559	10,8
Rogaland	11926	3,3	32607	8,9
Hordaland	15564	3,6	40657	9,5
Sogn og Fjordane	2722	2,6	10016	9,6
Møre og Romsdal	6652	2,8	21840	9,2
Sør-Trøndelag	9606	3,7	25303	9,8
Nord-Trøndelag	4265	3,4	13644	10,9
Nordland	7359	3,2	24036	10,4
Troms	5016	3,4	13901	9,4
Finmark	2428	3,4	6002	8,3
Landbasis	160038	3,6	419596	9,6

Resultatene i tabell 4.3 viser at en stor andel av de fattige er enslige. Av tabell 4.4 ser vi dessuten at 92,5% av de fattige er under 61 år og flest er det i gruppen fra 17 år til og med 27. Denne gruppen har også størst andel fattige i forhold til gruppens størrelse.

Resultatene i tabellene ovenfor samsvarer i stor grad med resultater fra studier av Aaberge et al. (1999) og Galloway (2002) som alle viser at en stor andel fattige er unge, enslige og bosatt i Oslo.

4.3 Analyse av fattigdom med det utvidete familiebegrepet som enhet (SHR) basert på landsspesifikke fattigdomsgrenser

I dette delkapittelet ser vi bort fra betydningen av regionale forskjeller i priser på varer og tjenester, og benytter *landsspesifikke fattigdomsgrenser*. Vi bruker *det utvidete familiebegrepet* som økonomisk enhet og benytter *OECD-skalaen*. I delkapittel 4.2 gjennomførte vi en tilsvarende fattigdomsanalyse basert på en felles landsspesifikk fattigdomsgrense, men benyttet data fra FoB2001 og hadde husholdning som enhet. Det vil være et avvik mellom enkelte individers husholdningsstørrelse og husholdningssammensetning i FoB2001 og familiestørrelse og familiesammensetning i SHR. For eksempel vil samboere med særkullsbarn være annerledes registrert i SHR enn i FoB2001. Vi forventer derfor at resultatene fra fattigdomsanalysen basert på SHR ikke vil være eksakt lik de vi fant når analysen var basert på FoB2001.

Tabell 4.6: Medianinntekten, landsspesifikk fattigdomsgrense, antall fattige og andel fattige (i prosent) av totalpopulasjonen når det utvidete familiebegrepet blir brukt som økonomisk enhet. År 2000

Medianinntekt (kr)	155335
Fattigdomsgrense (kr)	77668
Antall fattige	173501
Prosent fattige	4,0

Tabell 4.7: Landsspesifikk lavinntektsgrense, antall individer med lavinntekt og andel individer med lavinntekt (i prosent) av totalpopulasjonen når det utvidete familiebegrepet blir brukt som økonomisk enhet. År 2000

Lavinntektsgrense (kr)	97085
Antall med lavinntekt	435573
Prosent med lavinntekt	9,9

Tabell 4.8: Fordelingene av fattige og individer med lavinntekt etter fylke basert på landsspesifikke fattigdomsgrenser når det utvidete familiebegrepet blir brukt som økonomisk enhet. År 2000

Fylke	Fattigdomsgrense		Lavinntektsgrense	
	Antall fattige	Andel fattige (i prosent) i fylket	Antall individer med lavinntekt	Andel individer med lavinntekt (i prosent) i fylket
Østfold	9612	3,9	25404	10,3
Akershus	13046	2,8	28973	6,3
Oslo	33477	6,8	59585	12,1
Hedmark	6802	3,7	20980	11,4
Oppland	6422	3,6	20131	11,3
Buskerud	8670	3,7	21900	9,4
Vestfold	8183	3,9	19437	9,2
Telemark	6291	3,9	16871	10,4
Aust-Agder	4017	4,0	10964	11,0
Vest-Agder	6306	4,1	16896	11,0
Rogaland	13035	3,6	33818	9,2
Hordaland	16672	3,9	41913	9,8
Sogn og Fjordane	2670	2,6	10177	9,8
Møre og Romsdal	6909	2,9	22110	9,3
Sør-Trøndelag	10524	4,1	26429	10,2
Nord-Trøndelag	4532	3,6	13987	11,2
Nordland	8092	3,5	24910	10,7
Troms	5540	3,8	14644	9,9
Finmark	2701	3,8	6444	8,9
Landbasis	173501	4,0	435573	9,9

Vi ser av tabell 4.6 og tabell 4.7 at når det utvidete familiebegrepet er økonomisk enhet, blir det nesten 6 prosentpoeng flere fattige ved å benytte lavinntektsgrensen i forhold til å benytte fattigdomsgrensen. En økning i fattigdomsgrensen med 25% gav altså nesten 150% flere fattige. Dette bekrefter funnene fra delkapittelet 4.2 som viste at fattigdomsresultatene er relativt sensitive for valg av fattigdomsgrense.

En sammenlikning av resultatene i tabell 4.6 og tabell 4.7 med resultatene fra delkapittel 4.2 viser at det blir både flere fattige og flere individer med lavinntekt når vi gjennomfører analysen basert på data fra SHR sammenliknet med analysen basert på data fra FoB2001.

Dette er ikke uventet. Resultatene i Mogstad og Zhang (2003) viste at inntektsulikheten var mindre ved å benytte data fra FoB2001 enn ved å benytte data fra SHR.

4.4 Analyse av fattigdom med husholdning som enhet (FoB2001) basert på regionspesifikke fattigdomsgrenser

I dette delkapittelet analyserer vi fattigdom på basis av data fra FoB2001 med *husholdning* som enhet, bruker *OECD-skalaen* som ekvivalensskala og benytter *regionsspesifikke fattigdomsgrenser*. Vi benytter kommunegrupperingen diskutert i delkapittel 4.1 der kommunene er delt i grupper etter landsdel og boligprisnivå. Tabell 4.9 viser de 21 gruppens lavinntektsgrense og fattigdomsgrense.

Tabell 4.9: Kommunenes fordeling over de 21 gruppene karakterisert av landsdel og boligprisklasse. Fattigdomsgrensen og lavinntektsgrensen for hver gruppe når husholdning blir brukt som økonomisk enhet. År 2000

Gruppe	Landsdel	Boligprisklasse	Antall kommuner	Lavinntektsgrense (kr)	Fattigdomsgrense (kr)
1	Akershus/Oslo	Lav	0		
2	Akershus/Oslo	Middels	2	96100	76900
3	Akershus/Oslo	Høy	21	110800	88600
4	Hedmark/Oppland	Lav	8	86500	69200
5	Hedmark/Oppland	Middels	33	90600	72500
6	Hedmark/Oppland	Høy	7	95800	76600
7	Sør-Østlandet	Lav	2	94200	75300
8	Sør-Østlandet	Middels	37	93600	74900
9	Sør-Østlandet	Høy	33	97900	78300
10	Agder-Rogaland	Lav	5	88400	70700
11	Agder-Rogaland	Middels	31	90900	72700
12	Agder-Rogaland	Høy	20	98100	78500
13	Vestlandet	Lav	17	90600	72500
14	Vestlandet	Middels	62	92600	74000
15	Vestlandet	Høy	19	98300	78700
16	Trøndelag	Lav	25	85700	68500
17	Trøndelag	Middels	18	89600	71700
18	Trøndelag	Høy	6	98600	78900
19	Nord-Norge	Lav	50	91600	73300
20	Nord-Norge	Middels	36	93500	74800
21	Nord-Norge	Høy	3	101300	81000

Tabell 4.9 viser sammenhengen mellom gruppens boligprisnivå og regionsspesifikk fattigdomsgrense. Resultatene indikerer at det i hovedsak er en positiv sammenheng mellom boligprisnivå og regionsspesifikk fattigdomsgrense. Den eneste landsdelen som utgjorde et unntak var Sør-Østlandet. I denne landsdelen var fattigdomsgrensen høyere i kommunene Sigdal og Tinn med lavt boligprisnivå enn i kommunene som hadde middels boligprisnivå. Et forhold som kan være med på å forklare dette, er at lavt boligprisnivå i Sør-Østlandet er bestemt av kun to kommuner.

Tabell 4.10 belyser sammenhengen mellom kommunenes regionsspesifikke fattigdomsgrenser og deres boligprisnivå når vi benytter husholdning som enhet. Vi deler landets 435 kommuner inn i kvartiler etter nivå på kommunens regionsspesifikke fattigdomsgrense. Deretter deler vi kommunene inn i tre grupper ut fra deres kvartiltilhørighet. Kommunene i 1. kvartil vil karakteriseres med *lavt nivå for fattigdomsgrense*, kommunene i 2. og 3. kvartil benevnes med *middels nivå for fattigdomsgrense*, mens kommunene i 4. kvartil har *høyt nivå for*

fattigdomsgrense. Grupperingen av kommuner etter boligprisnivå er gjennomført tilsvarende som i delkapittel 4.1. Av tabell 4.10 ser vi at nesten 76 prosent av kommunene er representert på hoveddiagonalen, noe som bekrefter en positiv sammenheng mellom boligprisnivå og nivå på regionsspesifikk fattigdomsgrense.

Tabell 4.10: Fordelingen av kommuner etter nivå på fattigdomsgrenser og boligpriser basert på regionsspesifikke fattigdomsgrenser når husholdning blir brukt som økonomisk enhet. Prosent. År 2000

<i>Boligprisnivå</i>	<i>Nivå for fattigdomsgrense</i>			Sum
	Høyt	Middels	Lavt	
Høyt	25,1	0	0	25,1
Middels	0,5	38,2	11,7	50,3
Lavt	0	12,0	12,6	24,6
Sum	25,5	50,1	24,4	100

Tabell 4.11 og 4.12 viser fattigdomsresultatene for totalpopulasjonen når vi benytter regionsspesifikke fattigdomsgrenser til å bestemme fattigdom, og ikke en landsspesifikk fattigdomsgrense som i delkapitlene 4.2 og 4.3.

Tabell 4.11: Antall fattige og andel fattige (i prosent) av totalpopulasjonen når husholdning blir brukt som økonomisk enhet og regionsspesifikke fattigdomsgrenser benyttes. År 2000

Antall fattige	167497
Prosent fattige	3,8

Tabell 4.12: Antall individer med lavinntekt og andel individer med lavinntekt (i prosent) av totalpopulasjonen når husholdning blir brukt som økonomisk enhet og regionsspesifikke lavinntektsgrenser benyttes. År 2000

Antall med lavinntekt	411013
Prosent med lavinntekt	9,4

En sammenlikning av resultatene fra analysene av fattigdom i dette delkapittelet med resultatene presentert i delkapittel 4.2, viser forskjellen i omfanget av fattigdom med regionsspesifikke fattigdomsgrenser og landsspesifikk fattigdomsgrense når husholdning benyttes som økonomisk enhet. Sammenlikningen viser at andelen fattige av totalpopulasjonen øker med 0,2 prosentpoeng når *regionsspesifikke fattigdomsgrenser* benyttes i forhold til om analysen baseres på en *landsspesifikk fattigdomsgrense*. Ved å benytte regionsspesifikke fattigdomsgrenser vil et individ være fattig hvis det har ekvivalentinntekt lavere enn den aktuelle kommunegruppens fattigdomsgrense. Da vil vår kategorisering av hvorvidt et individ er fattig eller ikke, avhenge av inntektsnivået i kommunens tilhørende gruppe, og ikke som ved landsspesifikke fattigdomsgrenser, hvor det generelle inntektsnivået i landet vil være bestemmende. Dette åpner for at et individ kan være fattig om vi benytter regionale fattigdomsgrenser og ikke fattig om vi bruker landsspesifikke fattigdomsgrenser, og omvendt. Tabell 4.13 er ment å illustrere i hvilken grad det er overlapping mellom fattige med landsspesifikk fattigdomsgrense og fattige med regionsspesifikke fattigdomsgrenser. Tabellen viser at det er stor grad av samsvar siden 83,8% av de som var identifisert som fattige ved den ene eller andre grensen, ble karakterisert som fattige ved begge grensene.

Tabell 4.13: Samsvar mellom karakteriseringa av fattigdom basert på landsspesifikk fattigdomsgrense og fattigdom basert på regionsspesifikke fattigdomsgrenser når husholdning blir brukt som økonomisk enhet. Prosent. År 2000

Landsspesifikk fattigdomsgrense	Regionsspesifikke fattigdomsgrenser		
	Ikke fattig	Fattig	Sum
Ikke fattig	0	10,2	10,2
Fattig	6,0	83,8	89,8
Sum	6,0	94,0	100

Fra fattigdomsanalysene i dette og neste delkapittel vil vi presentere resultater som inneholder komplette lister av kommunene med informasjon om omfanget av fattige og individer med lavinntekt i hver enkelt kommune når vi benytter *regionsspesifikke* grenser for å bestemme fattigdom. Tabellene 4.14 og 4.21 er omfattende tabeller med innhold over flere sider. De er derfor plassert i vedlegg B. Tabellene gir informasjon om antall fattige/individer med lavinntekt og hvor stor prosentandel fattige/individer med lavinntekt det er i kommunen i forhold til kommunens befolkning. Tabellene er rangert i fallende rekkefølge etter andelen fattige i kommunen. Grunnen til at vi ikke rangerer etter antall fattige i kommunen er at antall fattige ikke vil gi oss et sammenliknbart mål for omfanget av fattigdom i de ulike kommunene. At det for eksempel er flere fattige i Oslo enn Fedje, vil ikke si at det nødvendigvis er en større grad av fattigdom i Oslo enn Fedje.

Av tabell 4.14 i vedlegg B ser vi at Oslo med omtrent 8,8 prosent fattige, er den kommunen med både flest fattige og størst andel fattigdom i forhold til kommunens befolkningstørrelse. Andelen fattige i Oslo er dermed 8,4 prosentpoeng større enn Mosvik kommune med minst fattigdom i forhold til sin befolkningstørrelse.¹⁸

Tabell 4.15: Fordelingen av fattige etter husholdningsstørrelser for totalpopulasjonen basert på regionsspesifikke fattigdomsgrenser når husholdning blir brukt som økonomisk enhet. År 2000

Husholdningsstørrelse	Antall	Fordelingen av fattige etter husholdningsstørrelse. Prosent	Andelen fattige etter husholdningsstørrelse. Prosent
1	64746	38,7	8,7
2	21968	13,1	2,0
3	20097	12,0	2,5
4	20888	12,5	2,0
5	17210	10,3	3,1
6 eller flere	22588	13,5	11,3
Alle	167497	100	3,8

¹⁸ Fattigdomsanalyser i Kirkeberg (2003) basert på utvalgsundersøkelser viser at Oslo skiller seg ut som den kommunen i Norge med høyest andel fattige.

Tabell 4.15, 4.16 og 4.17i viser aldersfordelingen, husholdningsstørrelsen og fylkestilhørigheten for de fattige og illustrerer dermed hva som kjennetegner individer som blir klassifisert som fattige.

Tabell 4.16: Fordelingen av fattige etter alder for totalpopulasjonen basert på regionsspesifikke fattigdomsgrenser når husholdning blir brukt som økonomisk enhet. År 2000

Aldersgruppe	Antall	Fordelingen av fattige etter alder. Prosent	Andelen fattige etter alder. Prosent
Alder ≤ 16år	46615	27,8	4,9
17 ≤Alder≤ 27	47922	28,6	8,0
28 ≤Alder≤ 40	34210	20,4	3,9
41 ≤Alder≤ 60	25780	15,4	2,2
61 ≤Alder≤ 75	7712	4,6	1,5
76 ≤Alder	5258	3,1	1,7
Alle	167497	100,0	3,8

Tabell 4.17i : Fordelingene av fattige og individer med lavinntekt etter fylke basert på regionsspesifikke fattigdomsgrenser når husholdning blir brukt som økonomisk enhet. År 2000

Fylke	Fattigdomsgrense		Lavinntektsgrense	
	Antall fattige	Andel fattige (i prosent) i fylket	Antall individer med lavinntekt	Andel individer med lavinntekt (i prosent) i fylket
Østfold	8312	3,4	23308	9,4
Akershus	17052	3,7	44383	9,6
Oslo	43095	8,8	82474	16,8
Hedmark	4935	2,7	13348	7,3
Oppland	4803	2,7	14127	7,9
Buskerud	7671	3,3	19654	8,4
Vestfold	7336	3,5	18216	8,6
Telemark	5119	3,2	13469	8,3
Aust-Agder	3478	3,5	9173	9,2
Vest-Agder	5698	3,7	14840	9,7
Rogaland	11469	3,1	29785	8,1
Hordaland	14970	3,5	37192	8,7
Sogn og Fjordane	2361	2,3	7808	7,5
Møre og Romsdal	5894	2,5	17799	7,5
Sør-Trøndelag	8906	3,4	21259	8,2
Nord-Trøndelag	3045	2,4	8068	6,5
Nordland	6365	2,7	18471	8,0
Troms	4811	3,3	12486	8,5
Finmark	2177	3,0	5153	7,2
Landbasis	167497	3,8	411013	9,4

I dette og neste avsnitt vil vi studere betydningen av valg av fattigdomsgrense for andelen fattige på fylkes- og kommunenivå. Når analysen er basert på en felles landsspesifikk fattigdomsgrense, bestemmes fattigdomsgrensen av ekvivalentinntektsnivå i totalpopulasjonen. Ved å introdusere regionsspesifikke fattigdomsgrenser sammenlikner vi ikke lenger ekvivalentinntektene til den enkelte kommunes innbyggere med ekvivalentinntektene til totalpopulasjonen, men med ekvivalentinntektene til innbyggerne i kommuner i samme landsdel som har tilsvarende boligprisnivå. Dermed sammenlikner vi

ekvivalentinntektene til individer som lever under liknende forhold og står ovenfor relativt likt boligprinsnivå.

En sammenlikning av resultatene fra analysene av fattigdom i tabell 4.17i med resultatene presentert i tabell 4.5, viser forskjellen i andelen fattige i de ulike fylkene med regionsspesifikke fattigdomsgrenser og landsspesifikk fattigdomsgrense når husholdning benyttes som økonomisk enhet. Tabellene viser at andelen fattige med *regionsspesifikke fattigdomsgrenser*, er redusert eller uendret i alle fylker utenom Oslo og Akershus i forhold til når analysen er basert på en *landsspesifikk fattigdomsgrense*. Det er ikke overraskende at andelen fattige i Oslo og Akershus øker når vi benytter regionsspesifikke fattigdomsgrenser istedenfor en landsspesifikk fattigdomsgrense. Årsaken er at det generelle inntektsnivået i landsdelen er høyt og dermed blir de regionsspesifikke fattigdomsgrensene i landsdelen relativt høye sammenliknet med resten av landet. Dessuten har tidligere analyser vist at Oslo er den kommunen hvor forskjellene i økonomiske levekår er størst.¹⁹

Tabell 4.17ii i vedlegg B viser forskjellen i andel fattige på kommunenivå ved å benytte *regionsspesifikke fattigdomsgrenser* og *landsspesifikk fattigdomsgrense* når analysen er basert på *husholdning* som økonomisk enhet. Tabellen er sortert etter landsdel og boligprinsnivå for å tydeliggjøre forskjellen i omfanget av fattigdom mellom kommunene i den enkelte landsdel. Resultatene i denne tabellen viser at for 92 prosent av kommunene er andelen fattige lavere eller uendret når analysen baseres på regionsspesifikke fattigdomsgrenser sammenliknet med andelen fattige når analysen er basert på en felles landsspesifikk fattigdomsgrense. Med unntak av landsdelen Oslo/Akershus hvor andel fattige øker i 21 av 23 kommuner, reduseres andelen fattige i de fleste kommunene i de andre landsdelene når regionsspesifikke fattigdomsgrenser benyttes istedenfor en landsspesifikk fattigdomsgrense. Størst reduksjon i andelen fattige er det i Flatanger kommune som ligger i landsdelen Trøndelag, hvor andelen fattige er 3 prosentpoeng lavere med regionsspesifikke fattigdomsgrenser i forhold til når en landsspesifikk fattigdomsgrense benyttes. I motsatt ytterkant er Oslo kommunen hvor andelen fattige øker mest når analysen baseres på regionsspesifikke fattigdomsgrenser istedenfor landsspesifikk fattigdomsgrense, om lag 2,4 prosentpoeng.

4.5 Analyse av fattigdom med det utvidete familiebegrepet som enhet (SHR) basert på regionsspesifikke fattigdomsgrenser

I delkapittel 4.4 analyserte vi fattigdom på basis av data fra FoB2001 og benyttet regionsspesifikke fattigdomsgrenser. I dette delkapittelet sammenliknes disse resultatene med en analyse av fattigdom hvor vi benytter *det utvidete familiebegrepet* som enhet og *regionsspesifikke fattigdomsgrenser*. Dette vil få frem forskjellen ved å benytte husholdning og et utvidet familiebegrep i fattigdomsanalyser basert på regionsspesifikke fattigdomsgrenser.

Tabell 4.18 viser de 21 gruppenes lavinntektsgrense og fattigdomsgrense ved å benytte SHR i analysen med regionsspesifikke fattigdomsgrenser. Tabellene 4.19 og 4.20 viser fattigdomsresultatene for totalpopulasjonen når vi baserer analysen på data fra SHR og benytter regionsspesifikke fattigdomsgrenser til å bestemme fattigdom.

¹⁹ Se blant annet Epland et al. (1997) og Kirkeberg (2003) for nærmere diskusjon omkring regionale levekårsforskjeller.

Tabell 4.18: Kommunenes fordeling over de 21 gruppene karakterisert av landsdel og boligprisklasse. Fattigdomsgrensen og lavinntektsgrensen for hver gruppe når det utvidete familiebegrepet blir brukt som økonomisk enhet. År 2000

Gruppe	Landsdel	Boligprisklasse	Antall kommuner	Fattigdomsgrense (kr)	Lavinntektsgrense (kr)
1	Akershus/Oslo	Lav	0		
2	Akershus/Oslo	Middels	2	76000	95000
3	Akershus/Oslo	Høy	21	87600	109500
4	Hedmark/Oppland	Lav	8	68500	85600
5	Hedmark/Oppland	Middels	33	71800	89700
6	Hedmark/Oppland	Høy	7	75900	94800
7	Sør-Østlandet	Lav	2	74500	93200
8	Sør-Østlandet	Middels	37	74200	92700
9	Sør-Østlandet	Høy	33	77500	96900
10	Agder-Rogaland	Lav	5	70200	87700
11	Agder-Rogaland	Middels	31	72200	90300
12	Agder-Rogaland	Høy	20	77800	97200
13	Vestlandet	Lav	17	71800	89700
14	Vestlandet	Middels	62	73400	91800
15	Vestlandet	Høy	19	77900	97400
16	Trøndelag	Lav	25	67900	84900
17	Trøndelag	Middels	18	71100	88800
18	Trøndelag	Høy	6	78100	97600
19	Nord-Norge	Lav	50	72500	90600
20	Nord-Norge	Middels	36	74100	92600
21	Nord-Norge	Høy	3	80100	100100

Tabell 4.19: Antall fattige og andel fattige (i prosent) av totalpopulasjonen når det utvidete familiebegrepet blir brukt som økonomisk enhet og regionsspesifikke fattigdomsgrenser benyttes. År 2000

Antall fattige	180700
Prosent fattige	4,1

Tabell 4.20: Antall individer med lavinntekt og andel individer med lavinntekt (i prosent) av totalpopulasjonen når det utvidete familiebegrepet blir brukt som økonomisk enhet og regionsspesifikke fattigdomsgrenser benyttes. År 2000

Antall med lavinntekt	425631
Prosent med lavinntekt	9,7

Tidligere i kapittel 4 diskuterte vi sammenhengen mellom gruppens boligprisinivå og regionsspesifikke fattigdomsgrenser når vi benyttet husholdning som økonomisk enhet. Analysen indikerte at det i hovedsak var en positiv sammenheng mellom prisnivå og regionsspesifikk fattigdomsgrense. I tabell 4.18 presenteres resultater som viser regionsspesifikke fattigdomsgrenser fra en analyse hvor det utvidete familiebegrepet ble benyttet som økonomisk enhet. Også her indikerer resultatene en positiv sammenheng mellom boligprisinivå og regionsspesifikk fattigdomsgrense. Som i delkapittel 4.4 er forholdet mellom fattigdomsgrensene i gruppene lavt og middels boligprisinivå på Sør-Østlandet det eneste unntaket fra en positiv sammenheng mellom regionsspesifikk fattigdomsgrense og boligprisinivå. Vi viser til delkapitlene 4.1 og 4.4 for en mer inngående diskusjon av sammenhengen mellom gruppens boligprisinivå og regionsspesifikke fattigdomsgrenser.

En sammenlikning av resultatene i tabellene 4.19 og 4.11 viser at når vi baserer analysen på *regionsspesifikke fattigdomsgrenser*, er det er 0,3 prosentpoeng flere fattige av totalpopulasjonen når *det utvidete familiebegrepet* benyttes som enhet sammenliknet med å bruke *husholdning* som enhet. Dette er i samsvar med resultatene fra delkapittel 4.2. Med andre ord øker fattigdommen for totalpopulasjonen når vi bruker data fra det simulerte registeret istedenfor data fra folketellingen, også når fattigdomsanalysen baserer seg på regionsspesifikke fattigdomsgrenser.

En komplett liste av kommunene med informasjon om omfanget av fattigdom i den enkelte kommune presenteres i tabell 4.21 i vedlegg B. Disse resultatene fremkommer ved å bruke de regionsspesifikke fattigdomsgrensene og det utvidete familiebegrepet som økonomisk enhet. Tabell 4.21 viser at Oslo, også når vi benytter det utvidete familiebegrepet som enhet, er den kommunen med både flest fattige og størst andel fattigdom i forhold til kommunens befolkning. Andelen fattige i Oslo er nesten 9,2 prosent. I motsatt ytterkant er Holtålen kommunen med minst fattigdom i forhold til sin befolkningstørrelse, omlag 0,8 prosent fattige. Forskjellen mellom tabell 4.14 og tabell 4.21, som begge er presentert i vedlegg B, er at i tabell 4.14 benyttes *husholdning* som enhet, mens i tabell 4.21 bruker vi *det utvidete familiebegrepet* som enhet. Det vil derfor være et avvik mellom enkelte individers husholdningstørrelse og husholdningssammensetning i FoB2001 og familiestørrelse og familiesammensetning i SHR. Ved å sammenlikne andelen fattige og andelen individer med lavinntekt i disse to tabellene, ser vi at dette avviket ikke gir radikalt endrede fattigdomsresultater selv om forskjellen i omfanget av fattigdom er større for en del kommuner enn det var for totalpopulasjonen. Ved å basere fattigdomsanalysene på data fra SHR vil 315 av de 435 kommunene få økt andelen av fattige i kommunen i forhold til om vi benytter data fra FoB2001. Av disse 315 kommunene er det kun 72 kommuner hvor andelen fattige øker med mer enn 0,5 prosentpoeng sammenliknet med andelen fattige når husholdning benyttes som enhet. Videre kan vi observere av tabell 4.21 at det kun er 5 kommuner hvor andelen fattige endres med 1 prosentpoeng eller mer når vi endrer økonomisk enhet.

I tabell 4.22 aggregeres de kommunale resultatene presentert i 4.21 opp til fattigdomsresultater på fylkesnivå.

Tabell 4.22: Fordelingen av fattige og individer med lavinntekt etter fylke basert på regionsspesifikke fattigdomsgrenser når det utvidete familiebegrepet blir brukt som økonomisk enhet. År 2000

Fylke	Fattigdomsgrense		Lavinntektsgrense	
	Antall fattige	Andel fattige (i prosent) i fylket	Antall individer med lavinntekt	Andel individer med lavinntekt (i prosent) i fylket
Østfold	9342	3,8	24398	9,9
Akershus	18816	4,1	46582	10,1
Oslo	44960	9,2	84146	17,1
Hedmark	5479	3,0	13821	7,5
Oppland	5252	2,9	14523	8,1
Buskerud	8391	3,6	20463	8,8
Vestfold	8102	3,8	19068	9,0
Telemark	5569	3,4	13986	8,6
Aust-Agder	3729	3,7	9611	9,6
Vest-Agder	6044	3,9	15210	9,9
Rogaland	12552	3,4	30999	8,5
Hordaland	16085	3,7	38473	9,0
Sogn og Fjordane	2371	2,3	7869	7,5
Møre og Romsdal	6136	2,6	17965	7,6
Sør-Trøndelag	9787	3,8	22343	8,6
Nord-Trøndelag	3353	2,7	8400	6,7
Nordland	6986	3,0	19104	8,2
Troms	5299	3,6	13165	8,9
Finmark	2447	3,4	5505	7,7
Landbasis	180700	4,1	425631	9,7

Hvis vi sammenlikner resultatene fra fattigdomsanalysene basert på regionsspesifikke fattigdomsgrenser presentert i delkapittel 4.4 med resultatene presentert i tabell 4.22, ser vi at andelen fattige er enten lavere eller uendret i alle fylker når vi benytter *husholdning* som enhet i forhold til om vi bruker *det utvidete familiebegrepet* som enhet.

En sammenlikning av resultatene presentert i tabellene 4.22 og 4.8, viser forskjellen i andelen fattige i de ulike fylkene med *regionsspesifikke fattigdomsgrenser* og *landsspesifikk fattigdomsgrense* når *det utvidete familiebegrepet* benyttes som økonomisk enhet. Tabellene viser at andelen fattige med regionsspesifikke fattigdomsgrenser er redusert i alle fylker utenom Oslo og Akershus i forhold til om analysen er basert på en landsspesifikk fattigdomsgrense. Et liknende resultat fikk vi da vi sammenliknet fordelingen av fattige over fylker med regionsspesifikke fattigdomsgrenser og landsspesifikk fattigdomsgrense når husholdning var den økonomiske enheten. Vi viser til delkapittel 4.4 for en nærmere diskusjon av effekten av valg fattigdomsgrense på fordelingen av fattige over fylkene.

5. Oppsummering og konklusjoner

For å analysere inntektsulikhet og fattigdom i befolkningen kreves det ikke bare opplysninger om individets personinntekt, men også informasjon om husholdningens inntekt, størrelse og sammensetning. Husholdningsdata er gjerne basert på folketellinger som gjennomføres med tiårsintervaller eller intervjuundersøkelser fra et utvalg av befolkningen. En relevant alternativ datakilde er Det sentrale folkeregisteret (DSF) koblet med inntektsdata. DSF holdes fortløpende oppdatert og inneholder opplysninger om hele befolkningen, men er basert på familie som økonomisk enhet.²⁰ Familie er et snevrere begrep enn (kost)husholdning, som omfatter alle som bor og spiser sammen. Derfor vil en analyse av økonomisk velferd basert på registerdata ikke nødvendigvis gi et godt bilde av inntektsulikhet eller fattigdom i et samfunn.

I Mogstad og Zhang (2003) kartlegges avviket mellom opplysninger om familiesammensetningen fra DSF og opplysninger om husholdningsammensetningen fra Folke- og bolig tellingen 2001 (FoB2001). Denne kartleggingen viste at det er et vesentlig avvik mellom opplysninger om familie fra DSF og opplysninger om husholdning fra FoB2001. Videre viser kartleggingen at en vesentlig del av avviket mellom DSF og FoB2001 skyldes samboerskap uten barn. Resultatene fra Mogstad og Zhang (2003) hvor det gjennomføres analyser av inntektsulikhet med familie og husholdning som enhet, viste at inntektsulikheten for totalpopulasjonen er større med familie som enhet i forhold til om en brukte husholdning som enhet.²¹ Videre viste resultatene fra arbeidet at selv om forskjellen i inntektsulikhet avhengig av valg av enhet ikke er stor for totalpopulasjonen, er forskjellen vesentlig større ved analyse på kommunalt nivå og innenfor spesielle grupper i samfunnet. I Mogstad og Zhang (2003) ble det derfor utviklet en metode for produksjon av husholdningsutgaver av DSF som på en tilfredstillende måte klarer å predikere hvem som er samboere uten barn blant registrerte enslige i DSF (og eventuelt med hvem). Ved å behandle de predikerte samboerne uten barn som samboere uten barn og ikke registrerte enslige, konstrueres det et simulert husholdningsregister, SHR, med et utvidet familiebegrep som økonomisk enhet. Resultatene fra analysen av inntektsulikhet i Mogstad og Zhang (2003) viste at data fra SHR ga ett bedre bilde av inntektsulikheten enn DSF sammenliknet med resultatene fra inntektsanalysen basert på data fra FoB2001. SHR vil derfor være et bedre datagrunnlag enn DSF for analyse av fattigdom for år der vi ikke har data fra folketellinger og ønsker å benytte registerinformasjon istedenfor intervjuundersøkelser.

I dette arbeidet studerte vi fattigdom i Norge i år 2000 på landsnivå og regionalt nivå, på bakgrunn av inntektsdata for år 2000 fra hele befolkningen koblet med SHR og FoB2001 (begge fra 3. november 2001). I alle analysene i dette arbeidet har vi benyttet inntekt etter skatt som inntektsbegrep og individ som analyseenhet. Alle beregninger og resultater i dette arbeidet er gjennomført med programpakken SAS. I analysene av fattigdom ble OECD-skalaen benyttet for å beregne individers ekvivalentinntekt, men resultater fra tilsvarende fattigdomsanalyser med kvadratrotskalaen er presentert i vedlegget.

Siktemålet med dette arbeidet har vært å studere fattigdom i Norge i år 2000. I denne studien benyttet vi et relativt fattigdomsbegrep hvor fattigdomsgrensen avhenger av den generelle

²⁰ For fattigdomsanalyser på regionalt nivå kan det være nødvendig å benytte registerdata eller data fra folketellinger. Empiri fra fattigdomsanalyser på regionalt nivå basert på intervjuundersøkelser må tolkes med varsomhet fordi antall observasjoner i utvalget setter begrensninger for i hvilken grad statistikken kan brytes ned på mindre geografiske områder.

²¹ Metodene som ble benyttet for måling av inntektsulikhet var Gini-koeffisient og desiler.

levestandarden i samfunnet. En relativ fattigdomstilnærming har i de siste tiårene blitt vanlig i den økonomiske litteraturen og en standard tilnærming i OECD-landene. Ved bruk av et slikt relativt fattigdomsbegrep vil fattigdom eksistere hvis det er individer som har en materiell velferd under et minstenivå av hva som er vanlig i samfunnet. I dette arbeidet benyttet vi i tillegg til en fattigdomsgrense definert som 50% av medianinntekten, og en lavinntektsgrense definert som 5/4 av fattigdomsgrensen. I fattigdomsanalysen ble det benyttet både data fra FoB2001 og data fra SHR. Formålet med å gjennomføre fattigdomsanalysene med både husholdning og det utvidete familiebegrepet som økonomisk enhet, var å studere hvor egnet et slikt simulert husholdningsregister er for analyse av fattigdom.

En svakhet med standardtilnærmingen for analyse av fattigdom som forutsetter en felles landsspesifikk fattigdomsgrense, er at den ignorerer betydningen av regionale forskjeller i priser for sammenlikning av individers økonomiske velferd. Derfor utviklet vi en metode hvor formålet var å ta hensyn til betydningen av regionale forskjeller i priser i bestemmelsen av fattigdom. Som et alternativ til å bruke en felles landsspesifikk fattigdomsgrense innførte vi gruppespesifikke fattigdomsgrenser, kalt regionsspesifikke fattigdomsgrenser. Disse er avledet av inntektsdata for grupper av kommuner fra samme landsdel og med relativt likt boligprisnivå.²² Ved å benytte disse regionsspesifikke fattigdomsgrensene i bestemmelsen av fattigdom, fant vi antall fattige i hver kommune; antall fattige i kommunen var summen av individene som har formell adresse i kommunen, og som har ekvivalentinntekt lavere enn kommunens tilhørende fattigdomsgrense/lavinntektsgrense.

En fattigdomsanalyse hvor det tas hensyn til økonomiske forskjeller mellom kommunene, er så vidt vi kjenner til ikke tidligere benyttet i økonomisk litteratur. Ved å introdusere regionsspesifikke fattigdomsgrenser ønsket vi å øke sammenliknbarheten av økonomiske velferdsnivå mellom individer. En slik tilnærming til fattigdom vil være i samsvar med den relative fattigdomstilnærmingen til Townsend (1979) og Smith (1812). Townsend argumenter for at mennesker i et samfunn først og fremst sammenlikner seg med andre individer som lever under tilsvarende forhold. I dette arbeidet representeres tilsvarende forhold ved kommuner som likner på hverandre i geografisk beliggenhet og boligprisnivå.

Resultatene fra fattigdomsanalysen hvor vi benyttet *husholdning* som økonomisk enhet og *landsspesifikke fattigdomsgrenser* viste at 3,6 prosent av totalpopulasjonen var fattige, mens 9,6 prosent av totalpopulasjonen var individer med lavinntekt. Dette indikerer at andelen "fattige" er relativt følsom for valg av fattigdomsgrense, noe vi fikk bekreftet både når vi baserte analysen på *regionsspesifikke fattigdomsgrenser* og når vi benyttet *det utvidete familiebegrepet* som enhet. Videre bekreftet resultatene fra fattigdomsanalysene i dette arbeidet resultatene fra Aaberge et al. (1999), Galloway (2002) som viser at det er en stor andel fattige som er unge, enslige og bosatt i Oslo.

En sammenlikning av resultatene fra analysene av fattigdom hvor vi benyttet *husholdning* og *det utvidete familiebegrepet* som enhet, viste at andelen fattige av totalpopulasjonen og andelen individer med lavinntekt av totalpopulasjonen økte når vi benyttet data fra SHR i analysene i forhold til om vi baserte analysen på data fra FoB2001. Dette var tilfelle både når analysen var basert på *regionsspesifikke fattigdomsgrenser* og når en felles *landsspesifikk*

²² I utgangspunktet ville det vært ønskelig å ta hensyn til det generelle prisnivået i regionen ved gruppering av kommuner, men fordi det ikke finnes noen dekkende konsumprisnivåundersøkelser på regionalt nivå i Norge per i dag benytter vi opplysninger om prisnivå på en av de viktigste konsumgodene; bolig.

fattigdomsgrense ble benyttet. Forskjellen i andel fattige og andel individer med lavinntekt avhengig av valg av økonomisk enhet var imidlertid verken stor for totalpopulasjonen eller på kommunenivå. Dette stemmer godt overens med analysen av inntektsulikhet i Mogstad og Zhang (2003), hvor inntektsulikheten var noe mindre ved å benytte data fra FoB2001 sammenliknet med å basere analysene på data fra SHR. Dette viser at SHR kan være et velegnet datagrunnlag for analyse av fattigdom for år der vi ikke har data fra folketellinger og ønsker å benytte data fra DSF.

Analysene hvor vi benyttet *regionsspesifikke fattigdomsgrenser* og *husholdning* som enhet, viser at andelen fattige av totalpopulasjonen er 3,8 prosent, mens andelen individer med lavinntekt av totalpopulasjonen er 9,4 prosent. Ved å sammenlikne disse fattigdomsanslagene med resultatene fra analysen med *landsspesifikke fattigdomsgrenser* og *husholdning* som enhet, så vi at avviket for totalpopulasjonen kun er 0,2 prosentpoeng. Men hvis vi sammenliknet andelen fattige på kommunenivå når analysen var basert på regionsspesifikke fattigdomsgrenser med andelen fattige når analysen var basert på en landsspesifikk fattigdomsgrense, var avviket i enkelte kommuner vesentlig større. Andelen fattige og andelen individer med lavinntekt reduseres noe eller er uendret i alle fylker utenom Oslo og Akershus hvor andelen fattige øker betydelig når vi bruker regionsspesifikke istedenfor landsspesifikke fattigdomsgrenser. Dette skyldes at kommunene i Oslo og Akershus jevnt over har et relativt høyt inntektsnivå og til dels store inntektsforskjeller. Ved å benytte regionsspesifikke fattigdomsgrenser i bestemmelsen av fattigdom sammenliknet vi ikke ekvivalentinntektene til kommunenes innbyggere med ekvivalentinntektene til totalpopulasjonen, men med ekvivalentinntektene til innbyggerne i kommunens tilhørende gruppe. Dermed vil den geografiske sammensetningen av fattige endre seg betraktelig når vi benytter regionsspesifikke fattigdomsgrenser introdusert for å ta hensyn til regionale forskjeller i priser, i forhold til om vi bruker en felles landsspesifikk fattigdomsgrense i bestemmelsen av fattigdom, selv om andelen fattige av totalpopulasjonen ikke endrer seg stort. Dette viser at resultatene fra fattigdomsanalyser på regionalt nivå i vesentlig grad vil avhenge av om en tar hensyn til regionale økonomiske forskjeller i bestemmelsen av fattigdom.

Referanser

Aaberge, R., A. Andersen og T. Wennemo (1996a): "Omfang, nivå og fordeling av lavinntekter i Norge, 1979-1993" i *Den nordiske fattigdomens utvikling og struktur*, Tema Nord, Nordisk Ministerråd.

Aaberge, R., A. Andersen and T. Wennemo (1996b): Er årlig lavinntekt et godt mål for fattigdom? Lavinntekt i Norge 1979-1993, *Økonomiske analyser* 6/96, Statistisk sentralbyrå.

Aaberge, R. og I. Melby (1998): The Sensitivity of Income Inequality to Choice of Equivalence Scales, *Review of Income and Wealth*, Vol.44 No.4 1998, International Association for Research in Income and Wealth, New York, USA.

Aaberge, R., A. Andersen og T. Wennemo (1999): Temporær og kronisk fattigdom i Norge. 1979-1996, Notater 99/32, Statistisk sentralbyrå.

Andersen, A., J. Epland, T. Wennemo og R. Aaberge (2003): Økonomiske konjunkturer og fattigdom: En studie basert på norske inntektsdata, 1979-2000, *Tidsskrift for Velferdsforskning*, 2, 2003.

Atkinson, A.B., L. Rainwater og T.M. Smeeding (1995): *Income distribution in OECD countries*, Social Policy Studies 18, OECD.

Bauman, K. J. (1999): Shifting Family Definitions: The effect of Cohabitations and Other Nonfamily Household Relationships on Measures of Poverty, *Demography* 36.

Buhmann, B., L. Rainwater, G. Schmaus og T.M. Smeeding (1988): Equivalence scales, well-being, inequality, and poverty: sensitivity estimates across ten countries using Luxembourg Income Study (LIS) database, *Review of Income and Wealth*, 34.

Byberg, I. H., A.H. Foss og T. Noack (2001): *Gjete kongens harer - rapport med å få samboere mer innpasset i statistikken*, Rapporter 2001/40, Statistisk sentralbyrå.

Cowell, F. A. (1977): *Measuring Inequality*, Deddington, Philip Allan.

Epland, J. og T. Erstad (1997): Barnefamiliene: De høyeste og laveste inntektene finner vi i Oslo, *Samfunnsspeilet* 1/1997, Statistisk sentralbyrå.

Epland, J. (1998): *Endringer i fordelingen av husholdningsinntekt: 1986-1996*, Rapporter 98/17, Statistisk sentralbyrå.

Galloway T. A. (2002): *En studie av fattigdom basert på registerdata*, Rapporter 1/2002, Stiftelsen Frischsenteret for samfunnsøkonomisk forskning.

Hellevik, O., A. Barstad, R. Kitterød, J. Lyngstad, H. Brunborg (2001): På vei mot det gode samfunn? Utredning til Finansdepartementet i forbindelse med arbeidet med nytt Langtidsprogram, 2002-2005, Notater 21 2001, Statistisk sentralbyrå.

- Iceland, J. (2000): The "family/couple/household" unit of measurement in poverty estimation, *Journal of Economic and Social Measurement*, 26.
- Kirkeberg M. I. (2003): Fattigdom og inntektsfordeling: Oslo - flest fattige og størst ulikhet, *Samfunnsspeilet* 08/2003, Statistisk sentralbyrå.
- Langørgen, A., R. Åserud og R. Aaberge (2001): *Gruppering av kommuner etter folkemengde og økonomiske rammebetingelser*, Rapporter 2001/27, Statistisk sentralbyrå.
- Langørgen, A. og R. Aaberge (2002): Fordelingsvirkninger av kommunal tjenesteproduksjon, *Norsk Økonomisk Tidsskrift* 1/02, Statistisk sentralbyrå.
- Lund, K. og R. Aaberge (1999): Effekten av valg av ekvivalensskala på tallfesting av omfang, fordeling og utvikling av fattigdom i Norge 1982-1995, Notater 99/32, Statistisk sentralbyrå.
- Mogstad, M. og L. Zhang (2003): På veien fra familie- til husholdningsregister: En metode for prediksjon av samboere uten barn, Notater 2003/59, Statistisk sentralbyrå.
- Noack, T. (2002): Samboere med felles barn. En gruppe med mye gjennomtrekk, *Økonomiske analyser* 3/2002, Statistisk sentralbyrå.
- Roll-Hansen, H. (2002): Fattigdomsstatistikk mellom økonomi og moral, *Samfunnsspeilet* 2002 02/01, Statistisk sentralbyrå.
- Rowntree, S. (1901): *Poverty: A study of Town life*, Macmillan London, 1901.
- Sen, A. (1984): "Poor, Relatively Speaking" i *Resources, Values and Development*, Blackwell, Oxford.
- Smith, A. (1812): *An Inquiry into the Nature and Causes of the Wealth of Nations*, London, George Routledge and sons.
- Statistisk sentralbyrå (2002): "Om statistikken". - URL: <http://www.ssb/fob2001/om.html>
- Townsend, P. (1979): *Poverty in the United Kingdom*, Pelican Books.
- Van Praag, B.M.S. and N.L. Van der Sar (1988): Household cost functions and equivalence scales, *Journal of Human Resources*, 23, 1988.

Vedlegg

A) Resultater fra fattigdomsanalysene basert på kvadratrotskalaen

I fattigdomsanalysen i kapittel 4 ble OECD-skalaen benyttet. I dette vedlegget vil vi presentere sentrale resultater fra tilsvarende fattigdomsanalyser hvor kvadratrotskalaen benyttes. Dette vil kunne gi en pekepinn på hvilke konsekvenser valg av ekvivalensskala har for resultatene av analysene av fattigdom. Vi vil i dette vedlegget studere sentrale resultater fra analysene av fattigdom med kvadratrotskalaen sammenliknet med fattigdomsresultatene med OECD-skalaen. Tidligere studier har vist at valg av ekvivalensskala kan ha betydelig påvirkning både på både antall fattige og på hvem disse fattige er, se Lund og Aaberge (1999) og Galloway (2002).

Vi presenterer tabellene i vedlegget med samme tabellnummer som i analysen i kapittel 4, men nå med en *a* etter nummeret. Dette gjør en sammenlikning greiere da henvisningen til kapittel 4 er enkel. For eksempel vil tabell 4.1a gi oss medianinntekten, landsspesifikk fattigdomsgrense, antall fattige og andel fattige (i prosent) av totalpopulasjonen når husholdning blir brukt som økonomisk enhet, men kvadratrotskalaen benyttes istedenfor OECD-skalaen som ble benyttet i kapittel 4.

A.1 Resultater fra fattigdomsanalyser basert på landsspesifikke fattigdomsgrenser når husholdning blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotskalaen benyttes

Tabell 4.1a: Medianinntekten, landsspesifikk fattigdomsgrense, antall fattige og andel fattige (i prosent) av totalpopulasjonen når husholdning blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotskalaen benyttes. År 2000

Medianinntekt (kr)	205359
Fattigdomsgrense (kr)	102679
Antall fattige	255066
Prosent fattige	5,8

Tabell 4.2a: Landsspesifikk lavinntektsgrense, antall individer med lavinntekt og andel individer med lavinntekt (i prosent) av totalpopulasjonen når husholdning blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotskalaen benyttes. År 2000

Lavinntektsgrense (kr)	128349
Antall med lavinntekt	586651
Prosent med lavinntekt	13,4

Ved å sammenlikne resultatene i tabellene ovenfor med resultatene presentert i tabell 4.1 og tabell 4.2 ser vi at andelen fattige og individer med lavinntekt har økt med henholdsvis 2,2 og 3,8 prosentpoeng ved å benytte kvadratrotskalaen istedenfor OECD-skalaen. Denne økning i omfanget av fattigdom ved å bruke kvadratrotskalaen istedenfor å benytte OECD-skalaen, er i samsvar med resultatene fra en studie av fattigdom av Galloway (2002).

Ved å se på de fattiges aldersfordeling, husholdningsstørrelse og fylketilhørighet kan vi undersøke hva som kjennetegner de som er definert som fattige når kvadratrotskalaen benyttes i analysen, og om sammensetningen i gruppen fattige endres vesentlig med valg av ekvivalensskala.

Tabell 4.3a: Fordelingen av fattige etter husholdningsstørrelser for totalpopulasjonen basert på landsspesifikk fattigdomsgrense når husholdning blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotskalaen benyttes. År 2000

Husholdningsstørrelse	Antall	Fordelingen av fattige etter husholdningsstørrelse	Andelen fattige etter husholdningsstørrelse. Prosent
1	165398	64,8	22,3
2	31888	12,5	2,9
3	23733	9,3	3,0
4	17317	6,8	1,7
5	9470	3,7	1,7
6 eller flere	7260	2,9	3,6
Alle	255066	100	5,8

Tabell 4.4a: Fordelingen av fattige etter alder for totalpopulasjonen basert på landsspesifikk fattigdomsgrense når husholdning blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotskalaen benyttes. År 2000

Aldersgruppe	Antall	Fordelingen av fattige etter alder. Prosent	Andelen fattige etter alder. Prosent
Alder ≤ 16år	38746	15,2	4,1
17 ≤Alder≤ 27	58852	23,1	9,8
28 ≤Alder≤ 40	40040	15,7	4,6
41 ≤Alder≤ 60	32206	12,6	2,8
61 ≤Alder≤ 75	27128	10,6	5,4
76 ≤Alder	58094	22,8	19,1
Alle	255066	100	5,8

Av tabell 4.3a ser vi at nesten 65% av de fattige er enslige. Disse vil ikke ha mulighet til å dra fordel av stordriftfordeler i konsumet, og de må ha en relativt høy privat inntekt etter skatt for å få høy ekvivalentinntekt. Videre ser vi at andelen fattige av de registrerte enslige er hele 22,3 prosent, og dermed langt høyere enn andelen fattige av populasjonen i husholdninger av annen størrelse. Enslige er altså overrepresentert i gruppen fattige, også når vi tar hensyn til antall individer med tilhørighet i de ulike husholdningsstørrelsene. Ved å sammenlikne resultatene presentert i tabell 4.3a med resultatene presentert i tabell 4.3 hvor OECD-skalaen benyttes, ser vi at både andelen fattige som er enslige og andelen av enslige som er fattige blir vesentlig større ved å bruke kvadratrotskalaen i forhold til å benytte OECD-skalaen. Dette virker rimelig da analyse med kvadratrotskalaen innebærer at felles konsum vektlegges i større grad enn om vi benytter OECD-skalaen som ekvivalensskala.

Tabell 4.5a Fordelingen av fattige og individer med lavinntekt etter fylke basert på landsspesifikke fattigdomsgrenser når husholdning blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotskalaen benyttes. År 2000

Fylke	Fattigdomsgrense		Lavinntekstgrense	
	Antall fattige	Andel fattige (i prosent) i fylket	Antall individer med lavinntekt	Andel individer med lavinntekt (i prosent) i fylket
Østfold	14417	5,8	36655	14,9
Akershus	16955	3,7	38146	8,2
Oslo	39940	8,1	77789	15,8
Hedmark	12030	6,6	29968	16,3
Oppland	11532	6,4	27988	15,6
Buskerud	13043	5,6	30413	13,0
Vestfold	11338	5,4	27764	13,2
Telemark	9732	6,0	23711	14,7
Aust-Agder	5832	5,8	14038	14,0
Vest-Agder	8920	5,8	21089	13,8
Rogaland	18684	5,1	42519	11,6
Hordaland	24338	5,7	55026	12,8
Sogn og Fjordane	5640	5,4	12735	12,2
Møre og Romsdal	12955	5,5	30884	13,0
Sør-Trøndelag	15665	6,0	36398	14,1
Nord-Trøndelag	7182	5,8	18586	14,9
Nordland	14103	6,1	33914	14,6
Troms	8774	5,9	20191	13,7
Finmark	3986	5,5	8837	12,3
Landbasis	255066	5,8	586651	13,3

Av tabell 4.4a ser vi at andelen fattige er størst i gruppen av unge fra 17 til og med 27 år og nest størst i gruppen av eldre over 75 år. Videre viser tabellen at andelen eldre som er fattige er markant større enn andelen fattige i noen av de andre aldersgruppene. Ved å sammenlikne resultatene i tabell 4.4a med resultatene i tabell 4.4 ser vi at omfanget av fattigdom i gruppen eldre er vesentlig større ved å benytte kvadratrotskalaen enn ved å bruke OECD-skalaen. Dette stemmer godt overens med resultatene til Galloway (2002). En årsak til dette kan være at andelen enslige i den eldste aldersgruppen er nesten dobbelt så stor som i noen av de andre aldersgruppene. Ved å benytte kvadratrotskalaen vil vi vektlegge stordriftsfordelene i flerpersonhusholdninger og flerpersonfamilier relativt mer enn vi gjør om vi bruker OECD-skalaen. Dette resulterer i at flere enslige blir definert som fattige og dermed også flere eldre.

A.2 Resultater fra fattigdomsanalyser basert på landsspesifikke fattigdomsgrenser når det utvidete familiebegrepet blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotskalaen benyttes.

Tabell 4.6a: Medianinntekten, landsspesifikk fattigdomsgrense, antall fattige og andel fattige (i prosent) av totalpopulasjonen når det utvidete husholdningsbegrepet blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotskalaen benyttes. År 2000

Medianinntekt (kr)	200738
Fattigdomsgrense (kr)	100369
Antall fattige	268320
Prosent fattige	6,1

Tabell 4.7a: Landsspesifikk fattigdomsgrense, antall individer med lavinntekt og andel individer med lavinntekt (i prosent) av totalpopulasjonen når det utvidete familiebegrepet blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotskalaen benyttes. År 2000

Lavinntektsgrense (kr)	125461
Antall med lavinntekt	601805
Prosent med lavinntekt	13,7

En sammenlikning av resultatene ovenfor med resultatene i delkapittel 4.2, viser at også ved bruk av SHR gir kvadratrotskalaen vesentlig flere fattige og individer med lavinntekt. Andelen fattige og andelen individer med lavinntekt øker med henholdsvis 2,1 og 3,8 prosentpoeng for totalpopulasjonen om kvadratrotskalaen benyttes i forhold til om OECD-skalaen benyttes når det utvidete familiebegrepet benyttes som enhet.

Tabell 4.8a: Fordelingen av fattige og individer med lavinntekt etter fylke basert på landsspesifikke fattigdomsgrenser når det utvidete familiebegrepet blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotkskalaen benyttes. År 2000

Fylke	Fattigdomsgrense		Lavinntektsgrense	
	Antall fattige	Andel fattige (i prosent) i fylket	Antall individer med lavinntekt	Andel individer med lavinntekt (i prosent) i fylket
Østfold	15185	6,2	37404	15,2
Akershus	18646	4,0	40434	8,7
Oslo	42154	8,6	79810	16,2
Hedmark	12458	6,8	30642	16,7
Oppland	11938	6,7	28540	15,9
Buskerud	13586	5,8	31182	13,4
Vestfold	11939	5,7	28412	13,5
Telemark	10175	6,3	23972	14,8
Aust-Agder	6175	6,2	14420	14,4
Vest-Agder	9264	6,0	21338	13,9
Rogaland	19735	5,4	43463	11,9
Hordaland	25497	5,9	56077	13,1
Sogn og Fjordane	5793	5,6	13132	12,6
Møre og Romsdal	13087	5,5	31115	13,1
Sør-Trøndelag	16679	6,4	37490	14,5
Nord-Trøndelag	7484	6,0	18952	15,2
Nordland	14756	6,4	34942	15,1
Troms	9419	6,4	21036	14,3
Finmark	4350	6,0	9444	13,1
Landbasis	268320	6,1	601805	13,7

Hvis vi sammenlikner resultatene i delkapitlene A.1 og A.2 hvor kvadratrotkskalaen og landsspesifikke fattigdomsgrenser brukes i begge delkapitler, ser vi at andelen fattige og andelen individer med lavinntekt blir større med det utvidete familiebegrepet som enhet enn med husholdning som enhet. Dette er i tråd både med fattigdomsresultatene fra kapittel 4 og resultatene fra analysen av inntektsulikhet i Mogstad og Zhang (2003).

A.3 Resultater fra fattigdomsanalyser basert på regionsspesifikke fattigdomsgrenser når husholdning blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotkskalaen benyttes

Av hensyn til dette arbeidets krav til begrensning vil vi i fattigdomsanalysene med regionsspesifikke fattigdomsgrenser ikke presentere en komplett liste med informasjon om omfanget av fattigdom i de ulike kommunene, men kun presentere de regionale fattigdomsresultatene etter fylke.

Tabell 4.11a: Antall fattige og andel fattige (i prosent) av totalpopulasjonen når vi benytter husholdning som økonomisk enhet, regionsspesifikke fattigdomsgrenser og kvadratrotskalaen. År 2000

Antall fattige	256922
Prosent fattige	5,9

Tabell 4.12a: Antall individer med lavinntekt og andel individer med lavinntekt (i prosent) av totalpopulasjonen når vi benytter husholdning som økonomisk enhet, regionsspesifikke fattigdomsgrenser og kvadratrotskalaen. År 2000

Antall med lavinntekt	585166
Prosent med lavinntekt	13,3

Tabell 4.15a: Fordelingen av fattige etter husholdningsstørrelser for totalpopulasjonen basert på regionsspesifikke fattigdomsgrenser når husholdning blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotskalaen benyttes. År 2000

Husholdningsstørrelse	Antall	Fordelingen av fattige etter husholdningsstørrelse. Prosent	Andelen fattige etter husholdningsstørrelse. Prosent
1	164148	63,9	22,1
2	33122	12,9	3,0
3	24246	9,4	3,0
4	17661	6,9	1,7
5	10035	3,9	1,8
6 eller flere	7710	3,0	3,3
Alle	256922	100	5,8

Tabell 4.16a: Fordelingen av fattige etter alder for totalpopulasjonen basert på regionsspesifikk fattigdomsgrense når husholdning blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotskalaen benyttes. År 2000

Aldersgruppe	Antall	Fordelingen av fattige etter husholdningsstørrelse. Prosent	Andelen fattige etter husholdningsstørrelse. Prosent
Alder ≤ 16år	39825	15,5	4,2
17 ≤Alder≤ 27	60378	23,5	10,0
28 ≤Alder≤ 40	41836	16,3	4,8
41 ≤Alder≤ 60	33279	13,0	2,9
61 ≤Alder≤ 75	26135	10,2	5,2
76 ≤Alder	55469	21,6	18,3
Alle	256922	100,0	5,8

Tabell 4.17/a: Fordelingen av fattige og individer med lavinntekt etter fylke basert på landsspesifikke fattigdomsgrenser når husholdning blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotskalaen benyttes. År 2000

Fylke	Fattigdomsgrense		Lavinntektsgrense	
	Antall fattige	Andel fattige (i prosent) i fylket	Antall individer med lavinntekt	Andel individer med lavinntekt (i prosent) i fylket
Østfold	13557	5,5	34760	14,1
Akershus	23173	5,0	51007	11,0
Oslo	52845	10,8	98671	20,1
Hedmark	8677	4,7	23181	12,6
Oppland	8860	5,0	22965	12,8
Buskerud	12111	5,2	28487	12,2
Vestfold	10832	5,1	26754	12,7
Telemark	8301	5,1	20642	12,8
Aust-Agder	5672	5,7	13627	13,6
Vest-Agder	8870	5,8	21017	13,7
Rogaland	18741	5,1	42658	11,6
Hordaland	24259	5,7	55065	12,8
Sogn og Fjordane	5360	5,1	12232	11,7
Møre og Romsdal	12373	5,2	29583	12,5
Sør-Trøndelag	14120	5,5	33067	12,8
Nord-Trøndelag	5145	4,1	14296	11,5
Nordland	12189	5,3	30020	12,9
Troms	8381	5,7	19233	13,0
Finmark	3456	4,8	7901	11,0
Landbasis	256922	5,9	585166	13,3

Ved å sammenlikne resultatene i tabellene 4.11a og 4.12a med tabellene 4.11 og 4.12 får vi bekreftet at andelen fattige og andelen individer med lavinntekt økte vesentlig ved å bruke kvadratrotskalaen i stedet for OECD-skalaen. Dette er i tråd med resultater fra Lund og Aaberge (1999) som viser at andelen fattige generelt er høyere når en ekvivalensskala med større stordriftsfordeler brukes.

Når vi sammenlikner resultatene presentert i tabellene 4.15a og 4.16a med resultatene i tabellene 4.15 og 4.16, får vi bekreftet at omfanget av fattigdom øker i den eldste aldersgruppen og blant de enslige når kvadratrotskalaen benyttes i forhold til om OECD-skalaen benyttes når vi baserer analysen på regionspesifikke fattigdomsgrenser.

A.4 Resultater fra fattigdomsanalyser basert på regionsspesifikke fattigdomsgrenser når det utvidete familiebegrepet blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotskalaen benyttes

Tabell 4.19a: Antall fattige og andel fattige (i prosent) av totalpopulasjonen når vi benytter det utvidete familiebegrepet som økonomisk enhet, regionsspesifikke fattigdomsgrenser og kvadratrotskalaen. År 2000

Antall fattige	271238
Prosent fattige	6,2

Tabell 4.20a: Antall individer med lavinntekt og andel individer med lavinntekt (i prosent) av totalpopulasjonen når vi benytter det utvidete familiebegrepet som økonomisk enhet, regionsspesifikke fattigdomsgrenser og kvadratrotskalaen. År 2000

Antall med lavinntekt	604159
Prosent med lavinntekt	13,8

Hvis vi sammenlikninger resultatene i tabellene 4.19a og 4.20a med tilsvarende fattigdomsanalyser presentert i tabellene 4.19 og 4.20 der OECD-skalaen benyttes, får vi bekreftet at andelen fattige og andelen individer med lavinntekt øker med det utvidete familiebegrepet som enhet når en benytter kvadratrotskalaen i forhold til om OECD-skalaen benyttes.

En sammenlikning av fattigdomsresultatene presentert i tabellene ovenfor hvor det utvidete familiebegrepet benyttes som enhet, med resultatene i tabellene 4.11a og 4.12a hvor vi benytter husholdning som enhet og regionsspesifikke fattigdomsgrenser, viser at andelen fattige og andelen individer med lavinntekt øker med henholdsvis 0,3 og 0,5 prosentpoeng for totalpopulasjonen når det utvidete familiebegrepet benyttes som enhet istedenfor husholdning. Økningen i fattigdom ved å benytte data fra SHR istedenfor data fra FoB2001 er i tråd med resultatene i kapittel 4 og resultatene fra analysen av inntektsulikhet i Mogstad og Zhang (2003).

Tabell 4.22a illustrer omfanget av fattigdom på fylkesnivå når vi baserer analysene på data fra SHR, bruker regionsspesifikke fattigdomsgrenser og benytter kvadratrotskalaen som ekvivalensskala.

Tabell 4.22a: Fordelingen av fattige og individer med lavinntekt etter fylke basert på regionsspesifikke fattigdomsgrenser når det utvidete familiebegrepet blir brukt som økonomisk enhet og kvadratrotskalaen benyttes. År 2000

Fylke	Fattigdomsgrense		Lavinntektsgrense	
	Antall fattige	Andel fattige (i prosent) i fylket	Antall individer med lavinntekt	Andel individer med lavinntekt (i prosent) i fylket
Østfold	14451	5,9	35631	14,4
Akershus	24938	5,4	53419	11,5
Oslo	54914	11,2	101032	20,6
Hedmark	9165	5,0	23896	13,0
Oppland	9315	5,2	23644	13,2
Buskerud	12781	5,5	29432	12,6
Vestfold	11560	5,5	27458	13,0
Telemark	8795	5,4	21284	13,2
Aust-Agder	6123	6,1	14220	14,2
Vest-Agder	9306	6,1	21524	14,0
Rogaland	19983	5,5	44175	12,1
Hordaland	25735	6,0	56658	13,2
Sogn og Fjordane	5577	5,3	12792	12,3
Møre og Romsdal	12699	5,4	30261	12,8
Sør-Trøndelag	15165	5,9	34452	13,3
Nord-Trøndelag	5436	4,4	14689	11,8
Nordland	12618	5,4	30971	13,4
Troms	8869	6,0	20210	13,7
Finmark	3808	5,3	8411	11,7
Landbasis	271238	6,2	604159	13,8

B) Tabellene 4.14, 4,17ii og 4.21

Tabell 4.14: Fordelingen av fattige og individer med lavinntekt etter kommune basert på regionsspesifikke fattigdomsgrenser når husholdning blir brukt som økonomisk enhet og OECD-skalaen benyttes. Komplette rangering av kommunene etter prosent fattige i kommunen av kommunens totale befolkning. År 2000

Kom. nr.	Kom. navn	Antall fattige	Antall individer med lavinntekt	Fattige som andel (i prosent) av total befolkning i kom.	Andel (i prosent) av total befolkning i kom. med lavinntekt
1723	Mosvik	4	36	0,4	3,9
1424	Årdal	52	134	0,9	2,4
1416	Høyanger	44	166	1	3,7
1825	Grane	17	103	1,1	6,8
1644	Holtålen	24	72	1,1	3,4
0419	Sør-Odal	87	437	1,2	6
1265	Fedje	8	36	1,2	5,4
1567	Rindal	25	122	1,2	5,9
1413	Hyllestad	18	137	1,2	9,2
1736	Snåsa	28	88	1,2	3,9
1751	Nærøy	67	246	1,3	4,8
1665	Tydal	12	36	1,3	4
1135	Sauda	67	212	1,4	4,4
0121	Rømskog	9	42	1,4	6,5
0127	Skiptvet	45	213	1,4	6,7
1664	Selbu	57	149	1,5	3,8
1852	Tjeldsund	22	85	1,5	5,9
1438	Bremanger	61	225	1,5	5,7
0438	Alvdal	36	102	1,5	4,4
1711	Meråker	38	114	1,5	4,6
1630	Åfjord	51	130	1,5	3,9
1938	Lyngen	48	149	1,6	4,8
1524	Norddal	29	92	1,6	5
1231	Ullensvang	55	213	1,6	6,2
1444	Hornindal	19	85	1,6	7,2
1251	Vaksdal	66	195	1,6	4,8
1557	Gjemnes	42	153	1,7	6
1511	Vanylven	57	187	1,7	5,4
1633	Osen	19	70	1,7	6,1
1941	Skjervøy	49	171	1,7	5,8
1228	Odda	124	379	1,7	5,1
2015	Hasvik	19	75	1,7	6,6
1837	Meløy	112	480	1,7	7,2
1856	Røst	11	39	1,7	6,1
1748	Fosnes	13	47	1,7	6,2
1154	Vindafjord	81	238	1,7	5,1
0437	Tynset	91	286	1,7	5,4
1101	Eigersund	229	721	1,8	5,5
1234	Granvin	18	89	1,8	8,8
1528	Sykkylven	128	416	1,8	5,8
1264	Austrheim	44	130	1,8	5,3
1021	Marnardal	38	150	1,8	7,1
1851	Lødingen	42	168	1,8	7,2
1739	Røyrvik	10	30	1,8	5,4

Kom. nr.	Kom. navn	Antall fattige	Antall individer med lavinntekt	Fattige som andel (i prosent) av total befolkning i kom.	Andel (i prosent) av total befolkning i kom. med lavinntekt
1142	Rennesøy	57	200	1,8	6,4
1419	Leikanger	39	118	1,8	5,5
1539	Rauma	131	447	1,8	6,2
1572	Tustna	19	86	1,8	8,3
2018	Måsøy	26	81	1,8	5,7
1259	Øygarden	68	278	1,8	7,5
1640	Rørros	100	273	1,8	5
0439	Folldal	32	83	1,8	4,8
1534	Haram	157	475	1,8	5,6
1744	Overhalla	66	170	1,9	4,8
1546	Sandøy	24	73	1,9	5,7
1657	Skaun	108	345	1,9	6
1624	Rissa	119	400	1,9	6,3
1242	Samnanger	43	128	1,9	5,6
1441	Selje	57	185	1,9	6,2
1718	Leksvik	66	221	1,9	6,4
1133	Hjelmeland	51	145	1,9	5,5
1244	Austevoll	84	264	1,9	6,1
1531	Sula	137	385	1,9	5,5
1845	Sørfold	44	200	1,9	8,9
1114	Bjerkreim	47	106	2	4,4
1515	Herøy	159	485	2	6
1422	Lærdal	41	135	2	6,5
1027	Audnedal	30	77	2	5
0519	Sør-Fron	63	285	2	8,9
1556	Frei	100	356	2	7
1111	Sokndal	65	192	2	5,9
1738	Lierne	30	93	2	6,2
1443	Eid	112	375	2	6,7
1238	Kvam	166	487	2	5,9
1129	Forsand	21	81	2	7,8
1740	Namsskogan	19	50	2	5,3
0529	Vestre Toten	260	706	2	5,5
0418	Nord-Odal	101	336	2	6,8
1554	Averøy	108	346	2	6,5
0515	Vågå	77	319	2,1	8,5
0621	Sigdal	71	284	2,1	8,2
0728	Lardal	48	138	2,1	5,9
1430	Gaular	57	209	2,1	7,5
1743	Høylandet	26	50	2,1	4
1046	Sirdal	35	82	2,1	4,8
0122	Trøgstad	100	345	2,1	7,2
1634	Oppdal	129	359	2,1	5,8
0221	Aurskog-Høland	264	984	2,1	7,7
1529	Skodje	72	216	2,1	6,2
1543	Neset	66	198	2,1	6,3
0520	Ringebu	96	417	2,1	9,1
1620	Frøya	83	262	2,1	6,6
1573	Smøla	48	170	2,1	7,4
0426	Våler	82	223	2,1	5,7
0532	Jevnaker	127	327	2,1	5,4
1920	Lavangen	21	85	2,1	8,5
1832	Hemnes	94	369	2,1	8,2
1232	Eidfjord	20	75	2,1	7,9
1433	Naustdal	56	186	2,1	7

Kom. nr.	Kom. navn	Antall fattige	Antall individer med lavinntekt	Fattige som andel (i prosent) av total befolkning i kom.	Andel (i prosent) av total befolkning i kom. med lavinntekt
0536	Søndre Land	127	397	2,1	6,6
1122	Gjesdal	189	674	2,1	7,6
1432	Førde	223	782	2,1	7,5
1211	Etne	82	277	2,1	7,2
1928	Torsken	24	98	2,1	8,7
0436	Tolga	38	157	2,1	8,8
1841	Fauske	201	772	2,1	8,2
2020	Porsanger	91	222	2,1	5,2
1724	Verran	56	158	2,1	6,1
1638	Orkdal	218	604	2,1	6
0544	Øystre Slidre	64	183	2,2	6,2
1516	Ulstein	139	489	2,2	7,6
1144	Kvitsøy	11	28	2,2	5,5
1222	Fitjar	62	247	2,2	8,6
1004	Flekkefjord	185	524	2,2	6,1
1835	Træna	10	42	2,2	9,1
0517	Sel	131	443	2,2	7,3
0622	Krødsherad	48	154	2,2	7
1849	Hamarøy	41	137	2,2	7,3
1130	Strand	218	930	2,2	9,3
1523	Ørskog	44	119	2,2	5,9
1833	Rana	546	1558	2,2	6,3
0135	Råde	137	453	2,2	7,3
1617	Hitra	87	242	2,2	6,1
0136	Rygge	293	997	2,2	7,5
0522	Gausdal	135	520	2,2	8,5
0521	Øyer	107	409	2,2	8,5
1929	Berg	23	70	2,2	6,8
0714	Hof	66	245	2,2	8,3
1548	Fræna	194	627	2,2	7,2
1703	Namsos	269	590	2,2	4,9
0604	Kongsberg	494	1441	2,2	6,6
1547	Aukra	66	205	2,3	7
1121	Time	298	985	2,3	7,5
0128	Rakkestad	159	581	2,3	8,3
1227	Jondal	25	108	2,3	9,8
1532	Giske	143	581	2,3	9,3
0412	Ringsaker	707	2025	2,3	6,5
0511	Dovre	64	202	2,3	7,2
0627	Røyken	374	915	2,3	5,6
1635	Rennebu	60	185	2,3	7,1
1853	Evenes	33	92	2,3	6,4
0620	Hol	102	277	2,3	6,3
1219	Bømlo	245	829	2,3	7,8
1526	Stordal	23	51	2,3	5,1
1824	Vefsn	308	857	2,3	6,5
1420	Sogndal	149	496	2,3	7,8
1431	Jølster	68	278	2,3	9,5
1854	Ballangen	62	202	2,3	7,6
1868	Øksnes	106	306	2,3	6,8
1134	Suldal	91	250	2,4	6,5
1755	Leka	16	31	2,4	4,6
1260	Radøy	105	342	2,4	7,7
0118	Aremark	33	119	2,4	8,5
1216	Sveio	108	381	2,4	8,3

Kom. nr.	Kom. navn	Antall fattige	Antall individer med lavinntekt	Fattige som andel (i prosent) av total befolkning i kom.	Andel (i prosent) av total befolkning i kom. med lavinntekt
0632	Rollag	34	89	2,4	6,2
2024	Berlevåg	28	68	2,4	5,7
1003	Farsund	217	553	2,4	6
1742	Grong	59	94	2,4	3,8
1149	Karmøy	857	2320	2,4	6,4
1439	Vågsøy	147	545	2,4	8,8
1749	Flatanger	29	79	2,4	6,5
0811	Siljan	55	134	2,4	5,8
1636	Meldal	93	190	2,4	4,9
0430	Stor-Elvdal	68	146	2,4	5,2
2030	Sør-Varanger	224	458	2,4	4,9
1127	Randaberg	209	565	2,4	6,5
1411	Gulen	58	218	2,4	9,1
1750	Vikna	93	233	2,4	6,1
1449	Stryn	158	505	2,4	7,8
1520	Ørsta	242	968	2,4	9,7
1401	Flora	269	972	2,4	8,8
1874	Moskenes	31	96	2,4	7,6
1563	Sunndal	175	377	2,4	5,3
1445	Gloppen	137	416	2,4	7,4
0528	Østre Toten	339	934	2,4	6,7
2025	Deatnu - Tana	73	186	2,4	6,2
1221	Stord	388	1027	2,5	6,5
0616	Nes	83	276	2,5	8,2
1112	Lund	75	222	2,5	7,3
0833	Tokke	59	193	2,5	8
2004	Hammerfest	220	452	2,5	5,1
1120	Klepp	339	1112	2,5	8,1
1838	Gildeskål	55	232	2,5	10,5
1263	Lindås	307	1130	2,5	9,2
1840	Saltdal	119	353	2,5	7,4
0533	Lunner	207	551	2,5	6,7
0831	Fyresdal	33	124	2,5	9,5
2002	Vardø	63	125	2,5	5
1535	Vestnes	160	425	2,5	6,7
0428	Trysil	174	594	2,5	8,7
1828	Nesna	46	140	2,5	7,7
1514	Sande	75	210	2,5	7,1
1936	Karlsøy	62	198	2,5	8,1
1214	Ølen	82	242	2,6	7,6
1247	Askøy	513	1690	2,6	8,4
1925	Sørreisa	83	259	2,6	8
0718	Ramnes	95	280	2,6	7,6
1502	Molde	600	1821	2,6	7,8
2019	Nordkapp	88	188	2,6	5,5
1702	Steinkjer	521	1312	2,6	6,5
1860	Vestvågøy	270	1024	2,6	9,8
1714	Stjørdal	474	1621	2,6	8,9
0415	Løten	185	516	2,6	7,3
0901	Risør	179	457	2,6	6,7
1241	Fusa	95	246	2,6	6,8
1901	Harstad	591	1490	2,6	6,6
1417	Vik	75	221	2,6	7,8
1632	Roan	29	73	2,6	6,7
1926	Dyrøy	34	138	2,7	10,8

Kom. nr.	Kom. navn	Antall fattige	Antall individer med lavinntekt	Fattige som andel (i prosent) av total befolkning i kom.	Andel (i prosent) av total befolkning i kom. med lavinntekt
0615	Flå	28	95	2,7	9
0711	Svelvik	169	469	2,7	7,4
0534	Gran	342	1167	2,7	9,2
0403	Hamar	708	1892	2,7	7,2
2028	Båtsfjord	63	115	2,7	4,9
0516	Nord-Fron	155	448	2,7	7,8
1426	Luster	130	438	2,7	9,1
1818	Herøy	48	165	2,7	9,3
0807	Notodden	323	785	2,7	6,6
1566	Surnadal	164	549	2,7	9,1
1613	Snillfjord	28	66	2,7	6,4
1717	Frosta	65	172	2,7	7,2
1812	Sømna	56	216	2,7	10,5
1146	Tysvær	239	860	2,7	9,8
1915	Bjarkøy	15	60	2,7	10,9
1663	Malvik	303	796	2,7	7,2
1551	Eide	86	233	2,7	7,4
0501	Lillehammer	662	1775	2,7	7,3
1412	Solund	25	96	2,7	10,5
1569	Aure	72	212	2,7	8,1
1266	Masfjorden	47	125	2,7	7,3
0937	Evje og Hornnes	89	268	2,7	8,3
1721	Verdal	366	1049	2,7	7,9
0911	Gjerstad	67	224	2,8	9,2
0138	Hobøl	121	358	2,8	8,2
1525	Stranda	127	337	2,8	7,4
1805	Narvik	501	1016	2,8	5,6
2003	Vadsø	166	293	2,8	4,9
1235	Voss	372	1396	2,8	10,5
1517	Hareid	130	439	2,8	9,4
1719	Levanger	481	1082	2,8	6,3
0623	Modum	341	916	2,8	7,5
0239	Hurdal	72	232	2,8	9
1612	Hemne	118	333	2,8	7,9
1811	Bindal	52	179	2,8	9,7
0817	Drangedal	116	440	2,8	10,6
1504	Ålesund	1074	3038	2,8	7,9
0233	Nittedal	526	1631	2,8	8,7
1943	Kvænangen	39	145	2,8	10,5
1519	Volda	228	626	2,8	7,7
1119	Hå	389	1093	2,8	7,9
2027	Unjarga-Nesseby	27	65	2,8	6,8
0427	Elverum	510	1280	2,8	7,1
0538	Nordre Land	191	540	2,8	8
0227	Fet	260	842	2,8	9,2
1653	Melhus	372	1140	2,8	8,7
1725	Namdalseid	51	108	2,8	6
0716	Våle	122	348	2,9	8,2
0420	Eidskog	179	511	2,9	8,2
0719	Andebu	133	316	2,9	6,8
1648	Midtre Gauldal	162	453	2,9	8
1865	Vågan	253	763	2,9	8,6
0226	Sørum	346	1063	2,9	8,8
0919	Froland	129	352	2,9	7,8
1037	Kvinesdal	154	455	2,9	8,6

Kom. nr.	Kom. navn	Antall fattige	Antall individer med lavinntekt	Fattige som andel (i prosent) av total befolkning i kom.	Andel (i prosent) av total befolkning i kom. med lavinntekt
2017	Kvalsund	31	85	2,9	8
1124	Sola	539	1227	2,9	6,6
0814	Bamble	403	1005	2,9	7,3
0217	Oppegård	656	1709	2,9	7,6
0713	Sande	214	591	2,9	8
1224	Kvinnherad	374	1013	2,9	7,9
1243	Os	402	1073	2,9	7,8
1018	Søgne	262	747	2,9	8,3
1867	Bø	89	316	2,9	10,4
1141	Finnøy	82	193	2,9	6,9
1913	Skånland	88	242	3	8,1
0425	Åsnes	235	701	3	8,9
1428	Askvoll	95	300	3	9,4
1804	Bodø	1212	3127	3	7,7
1924	Målselv	199	538	3	8
1627	Bjugn	134	377	3	8,4
0806	Skien	1451	3826	3	7,8
0926	Lillesand	260	822	3	9,4
1911	Kvæfjord	92	255	3	8,3
0624	Øvre Eiker	443	1183	3	8
1545	Midsund	57	127	3	6,7
1026	Åseral	26	50	3	5,8
1245	Sund	154	425	3	8,3
1014	Vennesla	362	1374	3	11,4
0119	Marker	98	298	3	9,2
1870	Sortland	279	857	3	9,3
0628	Hurum	254	642	3	7,7
0828	Seljord	88	289	3	10
0912	Vegårshei	54	135	3	7,6
1662	Klæbu	151	370	3,1	7,5
1848	Steigen	86	286	3,1	10,1
1839	Beiarn	38	170	3,1	13,7
0432	Rendalen	67	157	3,1	7,2
0631	Flesberg	75	189	3,1	7,7
0702	Holmestrand	283	669	3,1	7,3
0720	Stokke	295	885	3,1	9,2
0512	Lesja	67	174	3,1	8
1931	Lenvik	333	875	3,1	8,1
0402	Kongsvinger	523	1126	3,1	6,7
1871	Andøy	167	337	3,1	6,3
0429	Åmot	134	357	3,1	8,3
0826	Tinn	197	497	3,1	7,9
1253	Osterøy	217	589	3,1	8,5
0633	Nore og Uvdal	83	244	3,1	9,2
1919	Gratangen	39	139	3,1	11,2
0105	Sarpsborg	1486	4378	3,1	9,2
1859	Flakstad	47	128	3,1	8,5
0502	Gjøvik	833	2478	3,1	9,3
0626	Lier	665	1484	3,1	7
0625	Nedre Eiker	645	1851	3,2	9,1
1145	Bokn	24	69	3,2	9,1
0111	Hvaler	111	295	3,2	8,4
0123	Spydeberg	145	368	3,2	8,1
1866	Hadsel	252	610	3,2	7,7
0805	Porsgrunn	1029	2924	3,2	9

Kom. nr.	Kom. navn	Antall fattige	Antall individer med lavinntekt	Fattige som andel (i prosent) av total befolkning i kom.	Andel (i prosent) av total befolkning i kom. med lavinntekt
0612	Hole	158	328	3,2	6,6
0605	Ringerike	870	2445	3,2	9
0542	Nord-Aurdal	203	460	3,2	7,2
0617	Gol	136	377	3,2	8,9
0234	Gjerdrum	148	429	3,2	9,3
1942	Nordreisa	150	345	3,2	7,4
0619	Ål	147	415	3,2	9,1
2014	Loppa	44	113	3,2	8,3
1032	Lyngdal	224	661	3,2	9,5
1813	Brønnøy	237	679	3,2	9,2
0543	Vestre Slidre	72	199	3,2	8,9
0722	Nøtterøy	624	1438	3,2	7,5
0230	Lørenskog	937	2409	3,2	8,3
1622	Agdenes	57	86	3,2	4,9
0125	Eidsberg	312	826	3,2	8,6
0819	Nome	211	489	3,3	7,5
2022	Lebesby	48	111	3,3	7,6
1917	Ibestad	54	164	3,3	9,9
0513	Skjåk	76	218	3,3	9,4
0935	Iveland	35	103	3,3	9,7
1034	Hægebostad	52	115	3,3	7,3
1102	Sandnes	1765	4523	3,3	8,5
1246	Fjell	617	1539	3,3	8,3
0941	Bykle	28	45	3,3	5,4
2023	Gamvik	41	97	3,4	8
1815	Vega	46	127	3,4	9,4
1922	Bardu	124	263	3,4	7,2
1933	Balsfjord	188	606	3,4	11
0434	Engerdal	51	117	3,4	7,9
1816	Vevelstad	19	57	3,4	10,3
1151	Utsira	8	17	3,4	7,3
0124	Askim	461	1275	3,4	9,5
0236	Nes	591	2172	3,5	12,7
1029	Lindesnes	151	417	3,5	9,6
0723	Tjøme	153	397	3,5	9
1729	Inderøy	198	394	3,5	6,9
0709	Larvik	1385	3623	3,5	9,1
0228	Rælingen	500	1351	3,5	9,4
1002	Mandal	455	1434	3,5	11
0829	Kviteseid	92	310	3,5	11,8
1252	Modalen	12	41	3,5	12
1927	Tranøy	57	158	3,5	9,7
1223	Tysnes	98	313	3,5	11,2
1923	Salangen	78	209	3,5	9,5
1842	Skjerstad	37	106	3,5	10,1
1256	Meland	195	627	3,6	11,5
1503	Kristiansund	593	1697	3,6	10,2
0441	Os	74	156	3,6	7,5
2021	Karasjohka-Karasjok	100	234	3,6	8,4
0219	Bærum	3541	8078	3,6	8,2
0914	Tvedestrand	210	462	3,6	8
0906	Arendal	1393	3622	3,6	9,4
0106	Fredrikstad	2430	6679	3,6	10
0235	Ullensaker	774	2167	3,7	10,2
0417	Stange	646	1696	3,7	9,6

Kom. nr.	Kom. navn	Antall fattige	Antall individer med lavinntekt	Fattige som andel (i prosent) av total befolkning i kom.	Andel (i prosent) av total befolkning i kom. med lavinntekt
0704	Tønsberg	1259	2947	3,7	8,6
1418	Balestrand	53	116	3,7	8
0904	Grimstad	653	1913	3,7	10,8
0830	Nissedal	52	149	3,7	10,6
0215	Frogn	466	1294	3,7	10,2
0940	Valle	51	127	3,7	9,2
1621	Ørland	187	614	3,7	12,3
0701	Borre	886	2028	3,7	8,6
0213	Ski	945	2396	3,8	9,5
0815	Kragerø	391	938	3,8	9,1
0231	Skedsmo	1471	3840	3,8	9,9
2012	Alta	637	1758	3,8	10,5
1902	Tromsø	2238	5445	3,8	9,3
1822	Leirfjord	83	252	3,8	11,7
0237	Eidsvoll	681	2234	3,9	12,7
1850	Tysfjord	87	223	3,9	10
0220	Asker	1878	4275	3,9	8,9
0104	Moss	1042	2629	3,9	9,9
1421	Aurland	69	160	3,9	9,1
0423	Grue	207	450	3,9	8,5
0541	Etnedal	55	159	4	11,4
0822	Sauherad	169	393	4	9,2
1820	Alstahaug	286	599	4	8,3
1103	Stavanger	4217	9574	4	9,1
0545	Vang	63	146	4	9,3
1826	Hattfjellidal	63	208	4	13,3
0834	Vinje	152	346	4,1	9,2
0929	Åmli	74	175	4,1	9,6
0706	Sandefjord	1604	3842	4,1	9,9
0101	Halden	1094	3015	4,1	11,4
1560	Tingvoll	125	294	4,2	9,8
1827	Dønna	64	200	4,2	13,1
1601	Trondheim	6205	13634	4,2	9,3
0238	Nannestad	392	1187	4,3	12,9
1233	Ulvik	49	118	4,3	10,3
1201	Bergen	9725	21140	4,3	9,3
1940	Kåfjord - Gaivuotna	99	232	4,3	10,1
1834	Lurøy	89	284	4,4	13,9
1106	Haugesund	1301	3248	4,4	10,9
0211	Vestby	534	1468	4,4	12,2
1571	Halsa	75	167	4,4	9,8
0821	Bø	222	426	4,5	8,6
0938	Bygland	56	99	4,5	7,9
1939	Storfjord	83	152	4,5	8,3
1017	Songdalen	243	590	4,5	11
1001	Kristiansand	3264	7611	4,5	10,6
0229	Enebakk	404	1061	4,6	12,1
1836	Rødøy	68	233	4,6	15,8
0602	Drammen	2517	5887	4,7	10,9
0827	Hjartdal	76	201	4,7	12,5
1857	Værøy	36	78	4,8	10,3
0540	Sør-Aurdal	157	381	4,8	11,7
0928	Birkenes	200	369	4,8	8,9
0514	Lom	130	289	5,3	11,7
0216	Nesodden	818	1751	5,3	11,4

Kom. nr.	Kom. navn	Antall fattige	Antall individer med lavinntekt	Fattige som andel (i prosent) av total befolkning i kom.	Andel (i prosent) av total befolkning i kom. med lavinntekt
1429	Fjaler	149	310	5,4	11,2
0618	Hemsedal	103	162	5,5	8,7
0137	Våler	236	437	5,9	10,9
0214	Ås	848	1810	6,2	13,3
2011	Guovdageaidnu-Kautokeino	188	427	6,3	14,4
0301	Oslo	43095	82474	8,8	16,8
Totalpopulasjonen		167497	411013	3,8	9,4

Tabell 4.17ii: Andelen fattige (i prosent) på kommunenivå når det benyttes regionsspesifikke fattigdomsgrenser og landsspesifikk fattigdomsgrense og analysen er basert på husholdning som økonomisk enhet. År 2000

Landsdel	Boligprisnivå	Kom. navn	Fattige som andel (prosent) av total befolkning i kom. med regionsspesifikke fattigdomsgrenser	Fattige som andel (prosent) av total befolkning i kom. med landsspesifikk fattigdomsgrense	Forskjellen mellom andelen fattige med henholdsvis regionsspesifikke fattigdomsgrenser og landsspesifikk fattigdomsgrense
Akershus/Oslo	Middels	Aurskog-Høland	2,1	2,3	-0,2
Akershus/Oslo	Middels	Hurdal	2,8	3,3	-0,5
Akershus/Oslo	Høyt	Nittedal	2,8	1,6	1,2
Akershus/Oslo	Høyt	Fet	2,8	1,7	1,1
Akershus/Oslo	Høyt	Sørum	2,9	1,8	1,1
Akershus/Oslo	Høyt	Oppegård	2,9	1,9	1
Akershus/Oslo	Høyt	Lørenskog	3,2	2,2	1
Akershus/Oslo	Høyt	Gjerdrum	3,2	2,4	0,8
Akershus/Oslo	Høyt	Nes	3,5	2	1,5
Akershus/Oslo	Høyt	Rælingen	3,5	2,3	1,2
Akershus/Oslo	Høyt	Bærum	3,6	2,6	1
Akershus/Oslo	Høyt	Ullensaker	3,7	2,4	1,3
Akershus/Oslo	Høyt	Frogn	3,7	2,5	1,2
Akershus/Oslo	Høyt	Ski	3,8	2,2	1,6
Akershus/Oslo	Høyt	Skedsmo	3,8	2,3	1,5
Akershus/Oslo	Høyt	Eidsvoll	3,9	2,2	1,7
Akershus/Oslo	Høyt	Asker	3,9	2,8	1,1
Akershus/Oslo	Høyt	Nannestad	4,3	2,6	1,7
Akershus/Oslo	Høyt	Vestby	4,4	3	1,4
Akershus/Oslo	Høyt	Enebakk	4,6	2,9	1,7
Akershus/Oslo	Høyt	Nesodden	5,3	3,5	1,8
Akershus/Oslo	Høyt	Ås	6,2	4,6	1,6
Akershus/Oslo	Høyt	Oslo	8,8	6,4	2,4
Hedmark/Oppland	Lavt	Alvdal	1,5	2,5	-1
Hedmark/Oppland	Lavt	Folldal	1,8	2,9	-1,1
Hedmark/Oppland	Lavt	Våler	2,1	3,4	-1,3
Hedmark/Oppland	Lavt	Tolga	2,1	4,5	-2,4
Hedmark/Oppland	Lavt	Stor-Elvdal	2,4	3,3	-0,9
Hedmark/Oppland	Lavt	Rendalen	3,1	5,3	-2,2
Hedmark/Oppland	Lavt	Engerdal	3,4	4,8	-1,4
Hedmark/Oppland	Lavt	Os	3,6	5,5	-1,9
Hedmark/Oppland	Middels	Sør-Odal	1,2	2,4	-1,2
Hedmark/Oppland	Middels	Tynset	1,7	2,3	-0,6
Hedmark/Oppland	Middels	Nord-Odal	2	2,8	-0,8
Hedmark/Oppland	Middels	Sør-Fron	2	2,8	-0,8
Hedmark/Oppland	Middels	Vestre Toten	2	3	-1
Hedmark/Oppland	Middels	Søndre Land	2,1	2,6	-0,5
Hedmark/Oppland	Middels	Jevnaker	2,1	2,7	-0,6
Hedmark/Oppland	Middels	Vågå	2,1	3,1	-1
Hedmark/Oppland	Middels	Ringebu	2,1	3,7	-1,6
Hedmark/Oppland	Middels	Sel	2,2	2,9	-0,7
Hedmark/Oppland	Middels	Gausdal	2,2	3,3	-1,1
Hedmark/Oppland	Middels	Øystre Slidre	2,2	3,3	-1,1
Hedmark/Oppland	Middels	Ringsaker	2,3	3	-0,7
Hedmark/Oppland	Middels	Dovre	2,3	3	-0,7
Hedmark/Oppland	Middels	Østre Toten	2,4	3	-0,6

Landsdel	Boligprisnivå	Kom. navn	Fattige som andel (prosent) av total befolkning i kom. med regionsspesifikke fattigdomsgrenser	Fattige som andel (prosent) av total befolkning i kom. med landsspesifikk fattigdomsgrense	Forskjellen mellom andelen fattige med henholdsvis regionsspesifikke fattigdomsgrenser og landsspesifikk fattigdomsgrense
Hedmark/Oppland	Middels	Trysil	2,5	3,7	-1,2
Hedmark/Oppland	Middels	Løten	2,6	3,4	-0,8
Hedmark/Oppland	Middels	Nord-Fron	2,7	3,6	-0,9
Hedmark/Oppland	Middels	Elverum	2,8	3,7	-0,9
Hedmark/Oppland	Middels	Nordre Land	2,8	3,7	-0,9
Hedmark/Oppland	Middels	Eidskog	2,9	3,9	-1
Hedmark/Oppland	Middels	Åsnes	3	3,9	-0,9
Hedmark/Oppland	Middels	Kongsvinger	3,1	3,6	-0,5
Hedmark/Oppland	Middels	Lesja	3,1	3,9	-0,8
Hedmark/Oppland	Middels	Åmot	3,1	4	-0,9
Hedmark/Oppland	Middels	Vestre Slidre	3,2	4,1	-0,9
Hedmark/Oppland	Middels	Nord-Aurdal	3,2	4,3	-1,1
Hedmark/Oppland	Middels	Skjåk	3,3	4,8	-1,5
Hedmark/Oppland	Middels	Grue	3,9	4,4	-0,5
Hedmark/Oppland	Middels	Etnedal	4	4,7	-0,7
Hedmark/Oppland	Middels	Vang	4	5,5	-1,5
Hedmark/Oppland	Middels	Sør-Aurdal	4,8	5,6	-0,8
Hedmark/Oppland	Middels	Lom	5,3	6,6	-1,3
Hedmark/Oppland	Høyt	Øyer	2,2	2,5	-0,3
Hedmark/Oppland	Høyt	Lunner	2,5	2,7	-0,2
Hedmark/Oppland	Høyt	Hamar	2,7	2,8	-0,1
Hedmark/Oppland	Høyt	Lillehammer	2,7	2,9	-0,2
Hedmark/Oppland	Høyt	Gran	2,7	3	-0,3
Hedmark/Oppland	Høyt	Gjøvik	3,1	3,5	-0,4
Hedmark/Oppland	Høyt	Stange	3,7	4	-0,3
Sør- Østlandet	Lavt	Sigdal	2,1	2,4	-0,3
Sør- Østlandet	Lavt	Tinn	3,1	3,4	-0,3
Sør- Østlandet	Middels	Rømskog	1,4	1,5	-0,1
Sør- Østlandet	Middels	Skiptvet	1,4	2,3	-0,9
Sør- Østlandet	Middels	Lardal	2,1	2,4	-0,3
Sør- Østlandet	Middels	Trøgstad	2,1	2,5	-0,4
Sør- Østlandet	Middels	Krødsherad	2,2	2,6	-0,4
Sør- Østlandet	Middels	Hol	2,3	2,8	-0,5
Sør- Østlandet	Middels	Rakkestad	2,3	3	-0,7
Sør- Østlandet	Middels	Rollag	2,4	2,5	-0,1
Sør- Østlandet	Middels	Siljan	2,4	2,5	-0,1
Sør- Østlandet	Middels	Aremark	2,4	4,2	-1,8
Sør- Østlandet	Middels	Tokke	2,5	2,8	-0,3
Sør- Østlandet	Middels	Nes	2,5	2,9	-0,4
Sør- Østlandet	Middels	Fyresdal	2,5	3,1	-0,6
Sør- Østlandet	Middels	Flå	2,7	2,9	-0,2
Sør- Østlandet	Middels	Notodden	2,7	3,2	-0,5
Sør- Østlandet	Middels	Modum	2,8	3,1	-0,3
Sør- Østlandet	Middels	Drangedal	2,8	3,2	-0,4
Sør- Østlandet	Middels	Andebu	2,9	3,4	-0,5
Sør- Østlandet	Middels	Bamble	2,9	3,6	-0,7
Sør- Østlandet	Middels	Seljord	3	3,3	-0,3
Sør- Østlandet	Middels	Skien	3	3,5	-0,5
Sør- Østlandet	Middels	Marker	3	3,6	-0,6
Sør- Østlandet	Middels	Øvre Eiker	3	3,6	-0,6
Sør- Østlandet	Middels	Flesberg	3,1	3,5	-0,4

Landsdel	Boligprisnivå	Kom. navn	Fattige som andel (prosent) av total befolkning i kom. med regionsspesifikke fattigdomsgrenser	Fattige som andel (prosent) av total befolkning i kom. med landsspesifikk fattigdomsgrense	Forskjellen mellom andelen fattige med henholdsvis regionsspesifikke fattigdomsgrenser og landsspesifikk fattigdomsgrense
Sør- Østlandet	Middels	Nore og Uvdal	3,1	3,7	-0,6
Sør- Østlandet	Middels	Hvaler	3,2	3,5	-0,3
Sør- Østlandet	Middels	Ål	3,2	3,8	-0,6
Sør- Østlandet	Middels	Eidsberg	3,2	4	-0,8
Sør- Østlandet	Middels	Nome	3,3	3,9	-0,6
Sør- Østlandet	Middels	Kviteseid	3,5	4,2	-0,7
Sør- Østlandet	Middels	Nissedal	3,7	4,5	-0,8
Sør- Østlandet	Middels	Kragerø	3,8	4,3	-0,5
Sør- Østlandet	Middels	Sauherad	4	4,2	-0,2
Sør- Østlandet	Middels	Vinje	4,1	4,9	-0,8
Sør- Østlandet	Middels	Bø	4,5	4,7	-0,2
Sør- Østlandet	Middels	Hjartdal	4,7	5,6	-0,9
Sør- Østlandet	Middels	Hemsedal	5,5	6	-0,5
Sør- Østlandet	Høyt	Råde	2,2	2,2	0
Sør- Østlandet	Høyt	Rygge	2,2	2,2	0
Sør- Østlandet	Høyt	Kongsberg	2,2	2,2	0
Sør- Østlandet	Høyt	Hof	2,2	2,2	0
Sør- Østlandet	Høyt	Røyken	2,3	2,3	0
Sør- Østlandet	Høyt	Ramnes	2,6	2,6	0
Sør- Østlandet	Høyt	Svelvik	2,7	2,8	-0,1
Sør- Østlandet	Høyt	Hobøl	2,8	2,8	0
Sør- Østlandet	Høyt	Sande	2,9	2,9	0
Sør- Østlandet	Høyt	Våle	2,9	2,9	0
Sør- Østlandet	Høyt	Hurum	3	3	0
Sør- Østlandet	Høyt	Holmestrand	3,1	3,1	0
Sør- Østlandet	Høyt	Stokke	3,1	3,1	0
Sør- Østlandet	Høyt	Sarpsborg	3,1	3,2	-0,1
Sør- Østlandet	Høyt	Lier	3,1	3,2	-0,1
Sør- Østlandet	Høyt	Spydeberg	3,2	3,2	0
Sør- Østlandet	Høyt	Ringerike	3,2	3,2	0
Sør- Østlandet	Høyt	Hole	3,2	3,2	0
Sør- Østlandet	Høyt	Gol	3,2	3,2	0
Sør- Østlandet	Høyt	Nedre Eiker	3,2	3,2	0
Sør- Østlandet	Høyt	Porsgrunn	3,2	3,2	0
Sør- Østlandet	Høyt	Nøtterøy	3,2	3,3	-0,1
Sør- Østlandet	Høyt	Askim	3,4	3,4	0
Sør- Østlandet	Høyt	Larvik	3,5	3,5	0
Sør- Østlandet	Høyt	Tjøme	3,5	3,5	0
Sør- Østlandet	Høyt	Fredrikstad	3,6	3,6	0
Sør- Østlandet	Høyt	Tønsberg	3,7	3,7	0
Sør- Østlandet	Høyt	Borre	3,7	3,8	-0,1
Sør- Østlandet	Høyt	Moss	3,9	3,9	0
Sør- Østlandet	Høyt	Halden	4,1	4,1	0
Sør- Østlandet	Høyt	Sandefjord	4,1	4,1	0
Sør- Østlandet	Høyt	Drammen	4,7	4,7	0
Sør- Østlandet	Høyt	Våler	5,9	5,9	0
Agder- Rogaland	Lavt	Marnardal	1,8	3	-1,2
Agder- Rogaland	Lavt	Audnedal	2	2,7	-0,7
Agder- Rogaland	Lavt	Sirdal	2,1	2,9	-0,8
Agder- Rogaland	Lavt	Åseral	3	3,3	-0,3
Agder- Rogaland	Lavt	Hægebostad	3,3	3,3	0

Landsdel	Boligprisnivå	Kom. navn	Fattige som andel (prosent) av total befolkning i kom. med regionsspesifikke fattigdomsgrenser	Fattige som andel (prosent) av total befolkning i kom. med landsspesifikk fattigdomsgrense	Forskjellen mellom andelen fattige med henholdsvis regionsspesifikke fattigdomsgrenser og landsspesifikk fattigdomsgrense
Agder- Rogaland	Middels	Sauda	1,4	1,9	-0,5
Agder- Rogaland	Middels	Vindafjord	1,7	2	-0,3
Agder- Rogaland	Middels	Eigersund	1,8	2,2	-0,4
Agder- Rogaland	Middels	Hjelmeland	1,9	2,2	-0,3
Agder- Rogaland	Middels	Bjerkreim	2	2,1	-0,1
Agder- Rogaland	Middels	Sokndal	2	3,1	-1,1
Agder- Rogaland	Middels	Forsand	2	3,5	-1,5
Agder- Rogaland	Middels	Kvitsøy	2,2	2,3	-0,1
Agder- Rogaland	Middels	Flekkefjord	2,2	2,8	-0,6
Agder- Rogaland	Middels	Farsund	2,4	2,7	-0,3
Agder- Rogaland	Middels	Karmøy	2,4	3,1	-0,7
Agder- Rogaland	Middels	Suldal	2,4	3,2	-0,8
Agder- Rogaland	Middels	Lund	2,5	3	-0,5
Agder- Rogaland	Middels	Risør	2,6	3	-0,4
Agder- Rogaland	Middels	Evje og Hornnes	2,7	3,7	-1
Agder- Rogaland	Middels	Gjerstad	2,8	4,2	-1,4
Agder- Rogaland	Middels	Finnøy	2,9	3,7	-0,8
Agder- Rogaland	Middels	Kvinesdal	2,9	4,1	-1,2
Agder- Rogaland	Middels	Froland	2,9	4,2	-1,3
Agder- Rogaland	Middels	Vegårshei	3	3,6	-0,6
Agder- Rogaland	Middels	Lyngdal	3,2	4,1	-0,9
Agder- Rogaland	Middels	Bokn	3,2	5	-1,8
Agder- Rogaland	Middels	Iveland	3,3	3,7	-0,4
Agder- Rogaland	Middels	Bykle	3,3	4,1	-0,8
Agder- Rogaland	Middels	Utsira	3,4	3,4	0
Agder- Rogaland	Middels	Lindesnes	3,5	4,3	-0,8
Agder- Rogaland	Middels	Tvedestrand	3,6	4,1	-0,5
Agder- Rogaland	Middels	Valle	3,7	4,4	-0,7
Agder- Rogaland	Middels	Åmli	4,1	5,1	-1
Agder- Rogaland	Middels	Bygland	4,5	5	-0,5
Agder- Rogaland	Middels	Birkenes	4,8	5,9	-1,1
Agder- Rogaland	Høyt	Rennesøy	1,8	1,8	0
Agder- Rogaland	Høyt	Gjesdal	2,1	2,1	0
Agder- Rogaland	Høyt	Strand	2,2	2,2	0
Agder- Rogaland	Høyt	Time	2,3	2,3	0
Agder- Rogaland	Høyt	Randaberg	2,4	2,4	0
Agder- Rogaland	Høyt	Klepp	2,5	2,5	0
Agder- Rogaland	Høyt	Tysvær	2,7	2,6	0,1
Agder- Rogaland	Høyt	Hå	2,8	2,8	0
Agder- Rogaland	Høyt	Søgne	2,9	2,9	0
Agder- Rogaland	Høyt	Sola	2,9	2,9	0
Agder- Rogaland	Høyt	Lillesand	3	3	0
Agder- Rogaland	Høyt	Vennesla	3	3	0
Agder- Rogaland	Høyt	Sandnes	3,3	3,3	0
Agder- Rogaland	Høyt	Mandal	3,5	3,5	0
Agder- Rogaland	Høyt	Arendal	3,6	3,6	0
Agder- Rogaland	Høyt	Grimstad	3,7	3,7	0
Agder- Rogaland	Høyt	Stavanger	4	4	0
Agder- Rogaland	Høyt	Haugesund	4,4	4,3	0,1
Agder- Rogaland	Høyt	Kristiansand	4,5	4,5	0
Agder- Rogaland	Høyt	Songdalen	4,5	4,5	0

Landsdel	Boligprisnivå	Kom. navn	Fattige som andel (prosent) av total befolkning i kom. med regionsspesifikke fattigdomsgrenser	Fattige som andel (prosent) av total befolkning i kom. med landsspesifikk fattigdomsgrense	Forskjellen mellom andelen fattige med henholdsvis regionsspesifikke fattigdomsgrenser og landsspesifikk fattigdomsgrense
Vestlandet	Lavt	Rindal	1,2	2,9	-1,7
Vestlandet	Lavt	Ullensvang	1,6	2,8	-1,2
Vestlandet	Lavt	Norddal	1,6	2,8	-1,2
Vestlandet	Lavt	Gjemnes	1,7	2	-0,3
Vestlandet	Lavt	Vanylven	1,7	2,1	-0,4
Vestlandet	Lavt	Tustna	1,8	2,9	-1,1
Vestlandet	Lavt	Sandøy	1,9	2	-0,1
Vestlandet	Lavt	Smøla	2,1	2,2	-0,1
Vestlandet	Lavt	Neset	2,1	2,8	-0,7
Vestlandet	Lavt	Ørskog	2,2	3,1	-0,9
Vestlandet	Lavt	Stordal	2,3	3,2	-0,9
Vestlandet	Lavt	Sande	2,5	3,3	-0,8
Vestlandet	Lavt	Aure	2,7	3,5	-0,8
Vestlandet	Lavt	Eide	2,7	3,6	-0,9
Vestlandet	Lavt	Midsund	3	3,1	-0,1
Vestlandet	Lavt	Tingvoll	4,2	4,9	-0,7
Vestlandet	Lavt	Halsa	4,4	5,1	-0,7
Vestlandet	Middels	Årdal	0,9	1	-0,1
Vestlandet	Middels	Høyanger	1	1,2	-0,2
Vestlandet	Middels	Fedje	1,2	1,2	0
Vestlandet	Middels	Hyllestad	1,2	1,2	0
Vestlandet	Middels	Bremanger	1,5	1,9	-0,4
Vestlandet	Middels	Vaksdal	1,6	1,9	-0,3
Vestlandet	Middels	Hornindal	1,6	2,3	-0,7
Vestlandet	Middels	Odda	1,7	2,3	-0,6
Vestlandet	Middels	Leikanger	1,8	2	-0,2
Vestlandet	Middels	Øygarden	1,8	2,1	-0,3
Vestlandet	Middels	Austrheim	1,8	2,2	-0,4
Vestlandet	Middels	Haram	1,8	2,3	-0,5
Vestlandet	Middels	Granvin	1,8	2,4	-0,6
Vestlandet	Middels	Sykkylven	1,8	2,4	-0,6
Vestlandet	Middels	Rauma	1,8	2,7	-0,9
Vestlandet	Middels	Samnanger	1,9	2,2	-0,3
Vestlandet	Middels	Selje	1,9	2,2	-0,3
Vestlandet	Middels	Austevoll	1,9	2,3	-0,4
Vestlandet	Middels	Sula	1,9	2,3	-0,4
Vestlandet	Middels	Lærdal	2	2,2	-0,2
Vestlandet	Middels	Herøy	2	2,3	-0,3
Vestlandet	Middels	Averøy	2	2,6	-0,6
Vestlandet	Middels	Kvam	2	2,7	-0,7
Vestlandet	Middels	Eid	2	2,7	-0,7
Vestlandet	Middels	Frei	2	2,8	-0,8
Vestlandet	Middels	Naustdal	2,1	2,8	-0,7
Vestlandet	Middels	Etne	2,1	2,9	-0,8
Vestlandet	Middels	Gaular	2,1	2,9	-0,8
Vestlandet	Middels	Skodje	2,1	3,3	-1,2
Vestlandet	Middels	Eidfjord	2,1	3,5	-1,4
Vestlandet	Middels	Fitjar	2,2	2,8	-0,6
Vestlandet	Middels	Fræna	2,2	3	-0,8
Vestlandet	Middels	Jondal	2,3	2,3	0
Vestlandet	Middels	Aukra	2,3	2,6	-0,3

Landsdel	Boligprisnivå	Kom. navn	Fattige som andel (prosent) av total befolkning i kom. med regionsspesifikke fattigdomsgrenser	Fattige som andel (prosent) av total befolkning i kom. med landsspesifikk fattigdomsgrense	Forskjellen mellom andelen fattige med henholdsvis regionsspesifikke fattigdomsgrenser og landsspesifikk fattigdomsgrense
Vestlandet	Middels	Jølster	2,3	2,9	-0,6
Vestlandet	Middels	Bømlo	2,3	3,1	-0,8
Vestlandet	Middels	Radøy	2,4	2,7	-0,3
Vestlandet	Middels	Gulen	2,4	2,7	-0,3
Vestlandet	Middels	Sunndal	2,4	2,7	-0,3
Vestlandet	Middels	Sveio	2,4	3,2	-0,8
Vestlandet	Middels	Gloppen	2,4	3,2	-0,8
Vestlandet	Middels	Stryn	2,4	3,4	-1
Vestlandet	Middels	Vestnes	2,5	3,1	-0,6
Vestlandet	Middels	Stord	2,5	3,3	-0,8
Vestlandet	Middels	Vik	2,6	2,7	-0,1
Vestlandet	Middels	Fusa	2,6	2,9	-0,3
Vestlandet	Middels	Ølen	2,6	3,2	-0,6
Vestlandet	Middels	Masfjorden	2,7	3,1	-0,4
Vestlandet	Middels	Solund	2,7	3,4	-0,7
Vestlandet	Middels	Luster	2,7	3,4	-0,7
Vestlandet	Middels	Surnadal	2,7	3,4	-0,7
Vestlandet	Middels	Volda	2,8	3,3	-0,5
Vestlandet	Middels	Kvinnherad	2,9	3,6	-0,7
Vestlandet	Middels	Sund	3	3,4	-0,4
Vestlandet	Middels	Askvoll	3	3,9	-0,9
Vestlandet	Middels	Osterøy	3,1	3,5	-0,4
Vestlandet	Middels	Modalen	3,5	3,8	-0,3
Vestlandet	Middels	Tysnes	3,5	4,4	-0,9
Vestlandet	Middels	Balestrand	3,7	4,8	-1,1
Vestlandet	Middels	Aurland	3,9	4,5	-0,6
Vestlandet	Middels	Ulvik	4,3	4,9	-0,6
Vestlandet	Middels	Fjaler	5,4	5,7	-0,3
Vestlandet	Høyt	Førde	2,1	2,1	0
Vestlandet	Høyt	Ulstein	2,2	2,2	0
Vestlandet	Høyt	Sogndal	2,3	2,3	0
Vestlandet	Høyt	Giske	2,3	2,3	0
Vestlandet	Høyt	Flora	2,4	2,4	0
Vestlandet	Høyt	Vågsøy	2,4	2,4	0
Vestlandet	Høyt	Ørsta	2,4	2,4	0
Vestlandet	Høyt	Lindås	2,5	2,4	0,1
Vestlandet	Høyt	Askøy	2,6	2,5	0,1
Vestlandet	Høyt	Molde	2,6	2,6	0
Vestlandet	Høyt	Voss	2,8	2,8	0
Vestlandet	Høyt	Ålesund	2,8	2,8	0
Vestlandet	Høyt	Hareid	2,8	2,8	0
Vestlandet	Høyt	Stranda	2,8	2,8	0
Vestlandet	Høyt	Os	2,9	2,9	0
Vestlandet	Høyt	Fjell	3,3	3,3	0
Vestlandet	Høyt	Kristiansund	3,6	3,5	0,1
Vestlandet	Høyt	Meland	3,6	3,6	0
Vestlandet	Høyt	Bergen	4,3	4,2	0,1
Trøndelag	Lavt	Mosvik	0,4	2	-1,6
Trøndelag	Lavt	Holtålen	1,1	2,5	-1,4
Trøndelag	Lavt	Snåsa	1,2	2,4	-1,2
Trøndelag	Lavt	Tydal	1,3	2,5	-1,2

Landsdel	Boligprisnivå	Kom. navn	Fattige som andel (prosent) av total befolkning i kom. med regionsspesifikke fattigdomsgrenser	Fattige som andel (prosent) av total befolkning i kom. med landsspesifikk fattigdomsgrense	Forskjellen mellom andelen fattige med henholdsvis regionsspesifikke fattigdomsgrenser og landsspesifikk fattigdomsgrense
Trøndelag	Lavt	Nærøy	1,3	3	-1,7
Trøndelag	Lavt	Selbu	1,5	2,6	-1,1
Trøndelag	Lavt	Åfjord	1,5	2,7	-1,2
Trøndelag	Lavt	Meråker	1,5	3	-1,5
Trøndelag	Lavt	Fosnes	1,7	2,8	-1,1
Trøndelag	Lavt	Osen	1,7	4,4	-2,7
Trøndelag	Lavt	Røyrvik	1,8	3,1	-1,3
Trøndelag	Lavt	Namsskogan	2	3,8	-1,8
Trøndelag	Lavt	Lierne	2	4,2	-2,2
Trøndelag	Lavt	Høylandet	2,1	3,1	-1
Trøndelag	Lavt	Verran	2,1	4,2	-2,1
Trøndelag	Lavt	Rennebu	2,3	4,4	-2,1
Trøndelag	Lavt	Leka	2,4	2,8	-0,4
Trøndelag	Lavt	Grong	2,4	3,2	-0,8
Trøndelag	Lavt	Meldal	2,4	3,4	-1
Trøndelag	Lavt	Flatanger	2,4	5,4	-3
Trøndelag	Lavt	Roan	2,6	3,9	-1,3
Trøndelag	Lavt	Snillfjord	2,7	4,5	-1,8
Trøndelag	Lavt	Frosta	2,7	4,5	-1,8
Trøndelag	Lavt	Namdalseid	2,8	4,5	-1,7
Trøndelag	Lavt	Agdenes	3,2	4,5	-1,3
Trøndelag	Middels	Røros	1,8	2,7	-0,9
Trøndelag	Middels	Rissa	1,9	2,7	-0,8
Trøndelag	Middels	Overhalla	1,9	2,8	-0,9
Trøndelag	Middels	Skaun	1,9	2,9	-1
Trøndelag	Middels	Leksvik	1,9	3,8	-1,9
Trøndelag	Middels	Frøya	2,1	2,8	-0,7
Trøndelag	Middels	Oppdal	2,1	2,9	-0,8
Trøndelag	Middels	Orkdal	2,1	3	-0,9
Trøndelag	Middels	Namsos	2,2	2,7	-0,5
Trøndelag	Middels	Hitra	2,2	3,1	-0,9
Trøndelag	Middels	Vikna	2,4	3,4	-1
Trøndelag	Middels	Steinkjer	2,6	3,5	-0,9
Trøndelag	Middels	Verdal	2,7	4,2	-1,5
Trøndelag	Middels	Levanger	2,8	3,8	-1
Trøndelag	Middels	Hemne	2,8	4	-1,2
Trøndelag	Middels	Midtre Gauldal	2,9	4	-1,1
Trøndelag	Middels	Bjugn	3	4,2	-1,2
Trøndelag	Middels	Inderøy	3,5	4,5	-1
Trøndelag	Høyt	Stjørdal	2,6	2,5	0,1
Trøndelag	Høyt	Malvik	2,7	2,6	0,1
Trøndelag	Høyt	Melhus	2,8	2,7	0,1
Trøndelag	Høyt	Klæbu	3,1	3	0,1
Trøndelag	Høyt	Ørland	3,7	3,7	0
Trøndelag	Høyt	Trondheim	4,2	4,2	0
Nord-Norge	Lavt	Grane	1,1	2	-0,9
Nord-Norge	Lavt	Tjeldsund	1,5	2,2	-0,7
Nord-Norge	Lavt	Røst	1,7	1,7	0
Nord-Norge	Lavt	Meløy	1,7	2,7	-1
Nord-Norge	Lavt	Hasvik	1,7	2,7	-1
Nord-Norge	Lavt	Måsøy	1,8	2	-0,2

Landsdel	Boligprisnivå	Kom. navn	Fattige som andel (prosent) av total befolkning i kom. med regionsspesifikke fattigdomsgrenser	Fattige som andel (prosent) av total befolkning i kom. med landsspesifikk fattigdomsgrense	Forskjellen mellom andelen fattige med henholdsvis regionsspesifikke fattigdomsgrenser og landsspesifikk fattigdomsgrense
Nord-Norge	Lavt	Lødingen	1,8	2,4	-0,6
Nord-Norge	Lavt	Sørfold	1,9	3,2	-1,3
Nord-Norge	Lavt	Porsanger	2,1	2,5	-0,4
Nord-Norge	Lavt	Hemnes	2,1	3,3	-1,2
Nord-Norge	Lavt	Hamarøy	2,2	2,6	-0,4
Nord-Norge	Lavt	Træna	2,2	3,5	-1,3
Nord-Norge	Lavt	Ballangen	2,3	2,9	-0,6
Nord-Norge	Lavt	Øksnes	2,3	2,9	-0,6
Nord-Norge	Lavt	Evenes	2,3	4	-1,7
Nord-Norge	Lavt	Sør-Varanger	2,4	2,9	-0,5
Nord-Norge	Lavt	Moskenes	2,4	3,1	-0,7
Nord-Norge	Lavt	Berlevåg	2,4	3,1	-0,7
Nord-Norge	Lavt	Deatnu - Tana	2,4	3,5	-1,1
Nord-Norge	Lavt	Nesna	2,5	3	-0,5
Nord-Norge	Lavt	Gildeskål	2,5	3,4	-0,9
Nord-Norge	Lavt	Vardø	2,5	3,5	-1
Nord-Norge	Lavt	Nordkapp	2,6	3,2	-0,6
Nord-Norge	Lavt	Båtsfjord	2,7	3,2	-0,5
Nord-Norge	Lavt	Herøy	2,7	3,7	-1
Nord-Norge	Lavt	Sømna	2,7	4,1	-1,4
Nord-Norge	Lavt	Vadsø	2,8	3,1	-0,3
Nord-Norge	Lavt	Unjarga-Nesseby	2,8	3,2	-0,4
Nord-Norge	Lavt	Bindal	2,8	3,9	-1,1
Nord-Norge	Lavt	Kvalsund	2,9	3,4	-0,5
Nord-Norge	Lavt	Bø	2,9	4	-1,1
Nord-Norge	Lavt	Andøy	3,1	3,4	-0,3
Nord-Norge	Lavt	Steigen	3,1	3,5	-0,4
Nord-Norge	Lavt	Beiarn	3,1	4,3	-1,2
Nord-Norge	Lavt	Flakstad	3,1	4,3	-1,2
Nord-Norge	Lavt	Loppa	3,2	4	-0,8
Nord-Norge	Lavt	Lebesby	3,3	4,4	-1,1
Nord-Norge	Lavt	Vega	3,4	3,8	-0,4
Nord-Norge	Lavt	Gamvik	3,4	3,9	-0,5
Nord-Norge	Lavt	Vevelstad	3,4	4,9	-1,5
Nord-Norge	Lavt	Skjerstad	3,5	3,7	-0,2
Nord-Norge	Lavt	Karasjohka-Karasjok	3,6	4,2	-0,6
Nord-Norge	Lavt	Leirfjord	3,8	4,7	-0,9
Nord-Norge	Lavt	Tysfjord	3,9	4,9	-1
Nord-Norge	Lavt	Hattfjellidal	4	4,8	-0,8
Nord-Norge	Lavt	Dønna	4,2	6,4	-2,2
Nord-Norge	Lavt	Lurøy	4,4	6,5	-2,1
Nord-Norge	Lavt	Rødøy	4,6	6,5	-1,9
Nord-Norge	Lavt	Værøy	4,8	6,2	-1,4
Nord-Norge	Lavt	Guovdageaidnu-Kautokeino	6,3	7,8	-1,5
Nord-Norge	Middels	Lyngen	1,6	1,7	-0,1
Nord-Norge	Middels	Skjervøy	1,7	2	-0,3
Nord-Norge	Middels	Torsken	2,1	2,7	-0,6
Nord-Norge	Middels	Fauske	2,1	2,8	-0,7
Nord-Norge	Middels	Lavangen	2,1	3,1	-1
Nord-Norge	Middels	Berg	2,2	2,3	-0,1

Landsdel	Boligprisnivå	Kom. navn	Fattige som andel (prosent) av total befolkning i kom. med regionsspesifikke fattigdomsgrenser	Fattige som andel (prosent) av total befolkning i kom. med landsspesifikk fattigdomsgrense	Forskjellen mellom andelen fattige med henholdsvis regionsspesifikke fattigdomsgrenser og landsspesifikk fattigdomsgrense
Nord-Norge	Middels	Rana	2,2	2,5	-0,3
Nord-Norge	Middels	Vefsn	2,3	2,8	-0,5
Nord-Norge	Middels	Hammerfest	2,5	2,8	-0,3
Nord-Norge	Middels	Saltdal	2,5	2,9	-0,4
Nord-Norge	Middels	Karlsøy	2,5	3,2	-0,7
Nord-Norge	Middels	Harstad	2,6	3	-0,4
Nord-Norge	Middels	Sørreisa	2,6	3,1	-0,5
Nord-Norge	Middels	Vestvågøy	2,6	3,3	-0,7
Nord-Norge	Middels	Dyrøy	2,7	3,4	-0,7
Nord-Norge	Middels	Bjarkøy	2,7	4,5	-1,8
Nord-Norge	Middels	Narvik	2,8	3	-0,2
Nord-Norge	Middels	Kvænangen	2,8	3,6	-0,8
Nord-Norge	Middels	Vågan	2,9	3,2	-0,3
Nord-Norge	Middels	Skånland	3	3,2	-0,2
Nord-Norge	Middels	Målselv	3	3,3	-0,3
Nord-Norge	Middels	Kvæfjord	3	3,5	-0,5
Nord-Norge	Middels	Sortland	3	3,8	-0,8
Nord-Norge	Middels	Lenvik	3,1	3,8	-0,7
Nord-Norge	Middels	Gratangen	3,1	5,5	-2,4
Nord-Norge	Middels	Brønnøy	3,2	3,5	-0,3
Nord-Norge	Middels	Hadsel	3,2	3,7	-0,5
Nord-Norge	Middels	Nordreisa	3,2	3,7	-0,5
Nord-Norge	Middels	Ibestad	3,3	3,6	-0,3
Nord-Norge	Middels	Bardu	3,4	3,6	-0,2
Nord-Norge	Middels	Balsfjord	3,4	4,2	-0,8
Nord-Norge	Middels	Tranøy	3,5	4	-0,5
Nord-Norge	Middels	Salangen	3,5	4,3	-0,8
Nord-Norge	Middels	Alstahaug	4	4,1	-0,1
Nord-Norge	Middels	Kåfjord - Gaivuotna	4,3	4,6	-0,3
Nord-Norge	Middels	Storfjord	4,5	4,7	-0,2
Nord-Norge	Høyt	Bodø	3	2,5	0,5
Nord-Norge	Høyt	Tromsø	3,8	3,4	0,4
Nord-Norge	Høyt	Alta	3,8	3,4	0,4
Totalpopulasjonen	3,8	3,6	0,2		

Tabell 4.21: Fordelingen av fattige og individer med lavinntekt etter kommune basert på regionsspesifikke fattigdomsgrenser når det utvidete familiebegrepet blir brukt som økonomisk enhet og OECD-skalaen benyttes. Komplette rangering av kommunene etter prosent fattige i kommunen av kommunens totale befolkning. År 2000

Kom. nr.	Kom. navn	Antall fattige	Antall individer med lavinntekt	Fattige som andel (prosent) av total befolkning i kom.	Andel (prosent) av total befolkning i kom. med lavinntekt
1644	Holtålen	17	60	0,8	2,8
1825	Grane	15	108	1,0	7,1
1723	Mosvik	9	36	1,0	3,9
1413	Hyllestad	16	137	1,1	9,2
1416	Høyanger	50	188	1,1	4,1
1424	Årdal	65	160	1,2	2,8
1524	Norddal	23	85	1,2	4,6
1444	Hornindal	15	80	1,3	6,8
1736	Snåsa	32	98	1,4	4,3
1251	Vaksdal	59	210	1,4	5,1
1739	Røyrvik	8	26	1,4	4,7
1748	Fosnes	11	50	1,5	6,6
1751	Nærøy	80	257	1,5	5,0
1430	Gaular	43	190	1,5	6,8
1546	Sandøy	20	72	1,6	5,6
1144	Kvitsøy	8	26	1,6	5,1
1231	Ullensvang	55	196	1,6	5,7
1630	Åfjord	53	142	1,6	4,3
0419	Sør-Odal	117	426	1,6	5,9
1438	Bremanger	64	221	1,6	5,6
0439	Folldal	28	89	1,6	5,1
1242	Samnanger	37	120	1,6	5,3
1135	Sauda	80	214	1,6	4,4
1557	Gjemnes	42	143	1,7	5,6
1529	Skodje	58	191	1,7	5,5
1154	Vindafjord	79	232	1,7	4,9
1511	Vanylven	58	181	1,7	5,3
1567	Rindal	35	121	1,7	5,9
0121	Rømskog	11	46	1,7	7,1
1664	Selbu	66	161	1,7	4,1
0438	Alvdal	40	105	1,7	4,5
1534	Haram	147	495	1,7	5,8
1129	Forsand	18	83	1,7	8,0
1711	Meråker	43	112	1,7	4,5
1573	Smøla	40	160	1,7	7,0
1849	Hamarøy	33	120	1,8	6,4
1755	Leka	12	24	1,8	3,5
1133	Hjelmeland	47	135	1,8	5,1
1665	Tydal	16	41	1,8	4,5
1744	Overhalla	63	176	1,8	5,0
0127	Skiptvet	57	235	1,8	7,4
1443	Eid	101	406	1,8	7,2
1852	Tjeldsund	26	89	1,8	6,2
1938	Lyngen	56	157	1,8	5,1
1743	Høylandet	23	57	1,8	4,5
1264	Austrheim	45	136	1,8	5,5
1228	Odda	136	401	1,8	5,4
1523	Ørskog	37	97	1,8	4,8
1433	Naustdal	49	183	1,9	6,9
1422	Lærdal	39	132	1,9	6,3
1234	Granvin	19	76	1,9	7,5
1528	Sykkylven	135	405	1,9	5,6

Kom. nr.	Kom. navn	Antall fattige	Antall individer med lavinntekt	Fattige som andel (prosent) av total befolkning i kom.	Andel (prosent) av total befolkning i kom. med lavinntekt
1539	Rauma	136	471	1,9	6,6
1142	Rennesøy	60	220	1,9	7,0
0426	Våler	75	216	1,9	5,5
0621	Sigdal	67	288	1,9	8,3
1620	Frøya	77	245	1,9	6,2
1441	Selje	58	183	1,9	6,1
1114	Bjerkreim	47	107	2,0	4,5
0728	Lardal	46	137	2,0	5,9
1515	Herøy	161	459	2,0	5,7
0437	Tynset	105	299	2,0	5,7
1232	Eidfjord	19	80	2,0	8,4
1526	Stordal	20	46	2,0	4,6
1740	Namsskogan	19	50	2,0	5,3
1532	Giske	127	561	2,0	8,9
1543	Nesset	64	205	2,0	6,5
1419	Leikanger	44	135	2,0	6,3
1554	Averøy	109	368	2,1	7,0
1838	Gildeskål	46	216	2,1	9,8
1021	Marnardal	44	143	2,1	6,8
1027	Audnedal	32	96	2,1	6,3
1265	Fedje	14	40	2,1	6,0
1837	Meløy	140	487	2,1	7,3
1941	Skjervøy	62	184	2,1	6,3
2018	Måsøy	30	91	2,1	6,4
1572	Tustna	22	90	2,1	8,6
2015	Hasvik	24	82	2,1	7,2
1854	Ballangen	56	190	2,1	7,2
1742	Grong	53	92	2,1	3,7
1431	Jølster	62	246	2,1	8,4
1111	Sokndal	70	195	2,1	6,0
1432	Førde	224	771	2,1	7,4
1851	Lødingen	50	164	2,1	7,0
1241	Fusa	78	239	2,2	6,6
0632	Rollag	31	98	2,2	6,8
1101	Eigersund	284	779	2,2	6,0
1624	Rissa	138	403	2,2	6,4
0436	Tolga	39	150	2,2	8,4
1259	Øygarden	81	305	2,2	8,2
1547	Aukra	64	207	2,2	7,1
1856	Røst	14	38	2,2	5,9
1516	Ulstein	142	478	2,2	7,4
1531	Sula	155	411	2,2	5,8
1211	Etne	85	266	2,2	6,9
1845	Sørfold	50	198	2,2	8,8
1266	Masfjorden	38	117	2,2	6,8
1004	Flekkefjord	190	549	2,2	6,4
1724	Verran	58	160	2,2	6,1
1634	Oppdal	138	386	2,2	6,2
1046	Sirdal	38	78	2,2	4,6
0544	Øystre Slidre	67	197	2,3	6,6
1238	Kvam	187	518	2,3	6,2
1420	Sogndal	144	502	2,3	7,9
0529	Vestre Toten	290	756	2,3	5,9
1244	Austevoll	99	290	2,3	6,7
1439	Vågsøy	143	534	2,3	8,7
1520	Ørsta	232	935	2,3	9,4
0517	Sel	141	440	2,3	7,3
1141	Finnøy	65	181	2,3	6,5
1122	Gjesdal	209	718	2,4	8,1

Kom. nr.	Kom. navn	Antall fattige	Antall individer med lavinntekt	Fattige som andel (prosent) av total befolkning i kom.	Andel (prosent) av total befolkning i kom. med lavinntekt
2020	Porsanger	100	228	2,4	5,4
0622	Krødsherad	52	166	2,4	7,5
0418	Nord-Odal	117	344	2,4	6,9
0532	Jevnaker	143	323	2,4	5,3
2024	Berlevåg	28	67	2,4	5,7
1556	Frei	120	381	2,4	7,5
0831	Fyresdal	31	123	2,4	9,4
0122	Trøgstad	115	374	2,4	7,8
0521	Øyer	115	420	2,4	8,7
1548	Fræna	208	664	2,4	7,6
1514	Sande	71	204	2,4	6,9
0833	Tokke	58	179	2,4	7,5
0515	Vågå	91	331	2,4	8,8
1445	Gloppen	136	417	2,4	7,4
1750	Vikna	94	250	2,4	6,5
1657	Skaun	141	376	2,5	6,6
1617	Hitra	97	257	2,5	6,5
1632	Roan	27	70	2,5	6,4
0520	Ringebu	113	414	2,5	9,0
1219	Bømlo	261	830	2,5	7,8
0528	Østre Toten	342	926	2,5	6,7
1749	Flatanger	30	81	2,5	6,7
1426	Luster	120	413	2,5	8,6
0135	Råde	155	470	2,5	7,6
1411	Gulen	60	229	2,5	9,5
1640	Røros	136	310	2,5	5,7
1263	Lindås	308	1138	2,5	9,3
1841	Fauske	236	793	2,5	8,4
1525	Stranda	115	313	2,5	6,8
1703	Namsos	303	639	2,5	5,3
0620	Hol	111	265	2,5	6,0
1818	Herøy	45	171	2,5	9,6
1915	Bjarkøy	14	71	2,5	12,9
1222	Fitjar	73	246	2,5	8,6
1718	Leksvik	88	235	2,6	6,8
1635	Rennebu	67	200	2,6	7,7
0412	Ringsaker	795	2161	2,6	7,0
1832	Hemnes	115	398	2,6	8,9
1824	Vefsn	340	904	2,6	6,8
0536	Søndre Land	154	429	2,6	7,2
1928	Torsken	29	119	2,6	10,6
1121	Time	342	1025	2,6	7,8
0604	Kongsberg	573	1509	2,6	6,9
1127	Randaberg	226	608	2,6	7,0
1134	Suldal	101	252	2,6	6,5
1868	Øksnes	118	324	2,6	7,2
1535	Vestnes	165	433	2,6	6,9
0533	Lunner	216	546	2,6	6,6
1725	Namdalseid	47	106	2,6	5,9
1412	Solund	24	103	2,6	11,3
1833	Rana	654	1705	2,6	6,9
0221	Aurskog-Høland	335	1015	2,6	8,0
1003	Farsund	242	569	2,6	6,2
1260	Radøy	118	363	2,6	8,2
1221	Stord	419	1033	2,7	6,5
1149	Karmøy	957	2422	2,7	6,7
1214	Ølen	85	245	2,7	7,6
1636	Meldal	103	199	2,7	5,1
1828	Nesna	48	141	2,7	7,8

Kom. nr.	Kom. navn	Antall fattige	Antall individer med lavinntekt	Fattige som andel (prosent) av total befolkning i kom.	Andel (prosent) av total befolkning i kom. med lavinntekt
1216	Sveio	122	357	2,7	7,8
1449	Stryn	174	527	2,7	8,1
0136	Rygge	353	1060	2,7	8,0
1842	Skjerstad	28	96	2,7	9,2
1874	Moskenes	34	108	2,7	8,5
1112	Lund	82	221	2,7	7,2
1428	Askvoll	86	281	2,7	8,8
0714	Hof	80	265	2,7	9,0
1613	Snillfjord	28	65	2,7	6,3
1638	Orkdal	275	675	2,7	6,7
0627	Røyken	443	1007	2,7	6,2
0430	Stor-Elvdal	77	142	2,7	5,0
1519	Volda	220	624	2,7	7,7
1919	Gratangen	34	113	2,7	9,1
2030	Sør-Varanger	254	495	2,7	5,3
0522	Gausdal	167	529	2,7	8,7
0415	Løten	195	517	2,7	7,3
0516	Nord-Fron	158	431	2,7	7,5
1146	Tysvær	242	854	2,7	9,7
0811	Siljan	64	157	2,8	6,8
1633	Osen	32	75	2,8	6,6
1130	Strand	279	959	2,8	9,6
0817	Drangedal	116	439	2,8	10,6
1929	Berg	29	75	2,8	7,3
1235	Voss	375	1401	2,8	10,5
1812	Sømna	58	214	2,8	10,4
2028	Båtsfjord	66	116	2,8	4,9
1563	Sunnadal	202	380	2,8	5,3
1702	Steinkjer	569	1342	2,8	6,7
1545	Midsund	54	112	2,8	5,9
0615	Flå	30	95	2,9	9,0
2004	Hammerfest	253	518	2,9	5,8
1853	Evenes	41	104	2,9	7,3
1860	Vestvågøy	299	1066	2,9	10,2
0128	Rakkestad	201	619	2,9	8,8
0519	Sør-Fron	92	321	2,9	10,0
2019	Nordkapp	98	202	2,9	5,9
0623	Modum	351	957	2,9	7,8
1120	Klepp	393	1155	2,9	8,5
1417	Vik	82	226	2,9	7,9
2025	Deatnu - Tana	86	206	2,9	6,9
0901	Risør	198	498	2,9	7,3
1401	Flora	319	1006	2,9	9,1
0937	Evje og Hornnes	94	267	2,9	8,2
1502	Molde	675	1915	2,9	8,2
0403	Hamar	766	1925	2,9	7,3
1917	Ibestad	48	154	2,9	9,3
1738	Lierne	44	103	2,9	6,8
1247	Askøy	586	1766	2,9	8,8
1037	Kvinesdal	156	452	2,9	8,5
1925	Sørreisa	95	277	2,9	8,6
1566	Surnadal	178	571	2,9	9,4
1721	Verdal	393	1076	3,0	8,1
1714	Stjørdal	542	1733	3,0	9,5
2003	Vadsø	177	326	3,0	5,5
0538	Nordre Land	200	552	3,0	8,2
2002	Vardø	74	142	3,0	5,7
0616	Nes	101	299	3,0	8,8
0534	Gran	381	1238	3,0	9,7

Kom. nr.	Kom. navn	Antall fattige	Antall individer med lavinntekt	Fattige som andel (prosent) av total befolkning i kom.	Andel (prosent) av total befolkning i kom. med lavinntekt
0941	Bykle	25	54	3,0	6,5
0501	Lillehammer	726	1840	3,0	7,6
0511	Dovre	84	216	3,0	7,7
1920	Lavangen	30	87	3,0	8,7
1717	Frosta	72	152	3,0	6,3
1504	Ålesund	1151	3103	3,0	8,1
1151	Utsira	7	22	3,0	9,5
0807	Notodden	362	862	3,0	7,2
2027	Unjarga-Nesseby	29	64	3,0	6,7
0828	Seljord	88	273	3,0	9,4
1517	Hareid	142	442	3,0	9,5
0830	Nissedal	43	152	3,0	10,8
1848	Steigen	86	271	3,1	9,6
1913	Skånland	91	256	3,1	8,6
0138	Hobøl	134	372	3,1	8,5
0919	Froland	138	374	3,1	8,3
1901	Harstad	693	1600	3,1	7,1
1816	Vevelstad	17	68	3,1	12,3
0118	Aremark	43	128	3,1	9,2
0512	Lesja	67	184	3,1	8,5
0119	Marker	100	306	3,1	9,5
0911	Gjerstad	75	260	3,1	10,7
1804	Bodø	1271	3244	3,1	8,0
1867	Bø	95	327	3,1	10,7
0217	Oppegård	704	1757	3,1	7,8
0427	Elverum	563	1322	3,1	7,3
1811	Bindal	58	156	3,1	8,4
1871	Andøy	169	348	3,1	6,5
1551	Eide	99	261	3,1	8,3
0719	Andebu	146	337	3,1	7,3
0631	Flesberg	77	188	3,1	7,7
1924	Målselv	211	550	3,2	8,2
1663	Malvik	352	863	3,2	7,8
1243	Os	436	1141	3,2	8,3
0420	Eidskog	198	526	3,2	8,4
1627	Bjugn	143	379	3,2	8,4
1943	Kvænen	44	140	3,2	10,1
0826	Tinn	201	483	3,2	7,6
1227	Jondal	35	111	3,2	10,1
1119	Hå	439	1131	3,2	8,2
0935	Iveland	34	110	3,2	10,3
1865	Vågan	282	797	3,2	9,0
1569	Aure	84	220	3,2	8,4
1245	Sund	164	446	3,2	8,7
1648	Midtre Gauldal	181	440	3,2	7,8
1936	Karlsøy	78	220	3,2	9,0
1252	Modalen	11	43	3,2	12,5
1612	Hemne	135	337	3,2	8,0
1253	Osterøy	223	599	3,2	8,6
1224	Kvinnherad	412	1075	3,2	8,4
1805	Narvik	581	1091	3,2	6,0
1124	Sola	599	1302	3,2	7,0
0513	Skjåk	75	209	3,2	9,0
0428	Trysil	222	627	3,2	9,2
0432	Rendalen	71	164	3,2	7,5
1840	Saltdal	154	388	3,2	8,2
0718	Ramnes	121	314	3,3	8,5
1719	Levanger	563	1148	3,3	6,7

Kom. nr.	Kom. navn	Antall fattige	Antall individer med lavinntekt	Fattige som andel (prosent) av total befolkning i kom.	Andel (prosent) av total befolkning i kom. med lavinntekt
1911	Kvæfjord	101	263	3,3	8,5
1866	Hadsel	260	616	3,3	7,8
1922	Bardu	120	250	3,3	6,8
1032	Lyngdal	229	673	3,3	9,7
0814	Bamble	456	1083	3,3	7,8
2023	Gamvik	40	114	3,3	9,4
0239	Hurdal	85	240	3,3	9,3
0806	Skien	1614	3982	3,3	8,2
1018	Søgne	297	804	3,3	9,0
0912	Vegårshei	59	133	3,3	7,5
1662	Klæbu	165	424	3,3	8,6
1859	Flakstad	50	142	3,3	9,5
0425	Åsnes	264	712	3,3	9,0
0542	Nord-Aurdal	213	480	3,3	7,5
0628	Hurum	281	678	3,4	8,1
0633	Nore og Uvdal	89	231	3,4	8,7
0234	Gjerdrum	156	453	3,4	9,8
0227	Fet	309	936	3,4	10,2
1034	Hægebostad	53	117	3,4	7,4
0233	Nittedal	633	1695	3,4	9,1
1653	Melhus	443	1222	3,4	9,3
0713	Sande	249	635	3,4	8,6
0123	Spydeberg	155	406	3,4	8,9
0111	Hvaler	119	318	3,4	9,1
1418	Balestrand	49	120	3,4	8,3
0624	Øvre Eiker	503	1226	3,4	8,3
1223	Tysnes	95	305	3,4	11,0
1014	Vennesla	412	1362	3,4	11,3
0434	Engerdal	51	115	3,4	7,7
0926	Lillesand	299	846	3,4	9,7
1926	Dyrøy	44	125	3,4	9,8
1256	Meland	188	628	3,4	11,5
0617	Gol	147	401	3,5	9,4
1729	Inderøy	197	397	3,5	7,0
0502	Gjøvik	918	2525	3,5	9,5
1026	Åseral	30	55	3,5	6,4
1942	Nordreisa	162	383	3,5	8,2
0720	Stokke	333	935	3,5	9,8
0226	Sørumsund	419	1182	3,5	9,8
0612	Hole	173	359	3,5	7,2
0819	Nome	226	533	3,5	8,2
1870	Sortland	322	885	3,5	9,6
0105	Sarpsborg	1658	4606	3,5	9,7
0619	Ål	161	438	3,5	9,6
1822	Leirfjord	76	248	3,5	11,5
0625	Nedre Eiker	720	1931	3,5	9,4
0402	Kongsvinger	596	1215	3,5	7,2
0626	Lier	744	1590	3,5	7,5
1933	Balsfjord	194	615	3,5	11,2
1029	Lindesnes	154	428	3,5	9,8
0722	Nøtterøy	684	1519	3,5	7,9
0702	Holmestrand	327	715	3,5	7,8
1813	Brønnøy	261	722	3,5	9,8
0605	Ringerike	970	2556	3,6	9,4
2017	Kvalsund	38	99	3,6	9,3
0711	Svelvik	225	528	3,6	8,4
2014	Loppa	49	115	3,6	8,4
1621	Ørland	179	619	3,6	12,4
0125	Eidsberg	346	877	3,6	9,1

Kom. nr.	Kom. navn	Antall fattige	Antall individer med lavinntekt	Fattige som andel (prosent) av total befolkning i kom.	Andel (prosent) av total befolkning i kom. med lavinntekt
1571	Halsa	61	148	3,6	8,7
1246	Fjell	664	1638	3,6	8,9
0716	Våle	154	369	3,6	8,6
0230	Lørenskog	1046	2561	3,6	8,8
0805	Porsgrunn	1171	3045	3,6	9,4
0914	Tvedestrand	211	479	3,6	8,2
0827	Hjartdal	59	190	3,7	11,8
1102	Sandnes	1956	4732	3,7	8,9
0709	Larvik	1461	3692	3,7	9,3
1835	Træna	17	46	3,7	10,0
0543	Vestre Slidre	82	210	3,7	9,4
1622	Agdenes	65	110	3,7	6,2
1002	Mandal	482	1438	3,7	11,0
1931	Lenvik	400	967	3,7	9,0
0822	Sauherad	160	389	3,7	9,1
1815	Vega	51	151	3,8	11,1
0429	Åmot	163	407	3,8	9,4
1503	Kristiansund	631	1734	3,8	10,4
1857	Værøy	29	70	3,8	9,3
0236	Nes	654	2332	3,8	13,7
0441	Os	80	168	3,9	8,1
1421	Aurland	68	165	3,9	9,4
0829	Kviteseid	102	305	3,9	11,6
0219	Bærum	3802	8341	3,9	8,5
0906	Arendal	1497	3776	3,9	9,8
1923	Salangen	86	209	3,9	9,5
0929	Åmli	71	172	3,9	9,5
0545	Vang	62	157	3,9	10,0
0417	Stange	695	1729	3,9	9,8
1145	Bokn	30	81	4,0	10,7
0228	Rælingen	572	1425	4,0	9,9
0904	Grimstad	711	2024	4,0	11,4
0701	Borre	950	2132	4,0	9,0
0106	Fredrikstad	2704	6938	4,0	10,4
0940	Valle	56	131	4,1	9,5
1827	Dønna	62	192	4,1	12,6
0215	Frogn	513	1353	4,1	10,7
0213	Ski	1022	2469	4,1	9,8
1839	Beiarn	51	164	4,1	13,2
0704	Tønsberg	1420	3068	4,1	8,9
0124	Askim	553	1375	4,1	10,3
1902	Tromsø	2429	5762	4,1	9,8
0235	Ullensaker	878	2285	4,1	10,8
0723	Tjøme	183	408	4,2	9,3
0231	Skedsmo	1616	3981	4,2	10,3
0834	Vinje	156	352	4,2	9,4
1927	Tranøy	68	168	4,2	10,3
0815	Kragerø	435	999	4,2	9,7
0423	Grue	222	462	4,2	8,8
2022	Lebesby	62	128	4,2	8,7
2012	Alta	716	1795	4,3	10,7
0220	Asker	2060	4497	4,3	9,3
1820	Alstahaug	309	609	4,3	8,4
1939	Storfjord	79	166	4,3	9,0
1103	Stavanger	4547	9983	4,3	9,5
0104	Moss	1157	2707	4,3	10,2
2021	Karasjohka-Karasjok	123	260	4,4	9,3
0237	Eidsvoll	774	2334	4,4	13,3

Kom. nr.	Kom. navn	Antall fattige	Antall individer med lavinntekt	Fattige som andel (prosent) av total befolkning i kom.	Andel (prosent) av total befolkning i kom. med lavinntekt
1836	Rødøy	65	206	4,4	14,0
1560	Tingvoll	133	279	4,4	9,3
1850	Tysfjord	99	221	4,4	9,9
0706	Sandefjord	1723	4014	4,4	10,3
1940	Kåfjord - Gaivuotna	102	254	4,4	11,1
0938	Bygland	56	109	4,5	8,7
0541	Etnedal	63	177	4,5	12,7
1233	Ulvik	52	118	4,5	10,3
0821	Bø	227	440	4,6	8,8
1017	Songdalen	245	609	4,6	11,3
1601	Trondheim	6713	14284	4,6	9,7
0101	Halden	1222	3089	4,6	11,6
1201	Bergen	10506	21996	4,6	9,7
0238	Nannestad	427	1281	4,6	13,9
1106	Haugesund	1385	3362	4,6	11,3
0540	Sør-Aurdal	155	381	4,7	11,7
1834	Lurøy	97	289	4,8	14,2
1001	Kristiansand	3440	7837	4,8	10,9
0211	Vestby	584	1578	4,8	13,1
1429	Fjaler	136	314	4,9	11,3
0602	Drammen	2662	6021	4,9	11,1
0928	Birkenes	205	378	4,9	9,1
1826	Hattfjellidal	78	219	5,0	14,0
0229	Enebakk	437	1126	5,0	12,8
0514	Lom	137	291	5,5	11,8
0618	Hemsedal	105	160	5,7	8,6
0216	Nesodden	900	1855	5,9	12,1
0137	Våler	259	472	6,4	11,7
0214	Ås	890	1886	6,5	13,8
2011	Guovdageaidnu-Kautokeino	200	457	6,7	15,4
0301	Oslo	44960	84146	9,2	17,1
Totalpopulasjonen			180700	425631	4,1

De sist utgitte publikasjonene i serien Notater

- 2003/30 T. Jørgensen: Dokumentasjon av prosjektet "Overgang utdanning-arbeid". Årgangene 1999-2000. 54s.
- 2003/31 Å. Cappelen og L.S. Stambøl: Virkninger av å fjerne regionale forskjeller i arbeidsgiveravgiften og noen mulige tiltak. 35s.
- 2003/32 A. Rognan: Forprosjekt om studenters levekår. 31s.
- 2003/33 S. Vatne Pettersen: Bosettningsmønster og segregasjon i storbyregionene. Ikke-vestlige innvandrere og grupper med høy og lav utdanning. Utredninger til Storbymeldingen, del 1. 71s.
- 2003/34 A. Barstad og M.I. Kirkeberg: Levekår og ulikhet i storby. Utredninger til Storbymeldingen, del 2. 95s.
- 2003/35 E.H. Nymoen, L. Østby og A. Barstad: Flyttinger og pendling i storbyregionene. Utredninger til Storbymeldingen del 3. 75s.
- 2003/36 A. Andersen, T. Løwe og E. Rønning: boforhold i storby. Utredninger til Storbymeldingen, del 4. 82s.
- 2003/37 D. Sve: Seksualitet og helse. Dokumentasjon av datafangsten. 19s.
- 2003/39 C. Nordseth og T. Sandnes: FD - Trygd. Dokumentasjonsrapport. 1992-2001. 110s.
- 2003/40 A. Langørgen og R. Åserud: Faktorer bak kommunale variasjoner i utgifter til sosialhjelp i 2000. 20s.
- 2003/41 T.M. Normann: Omnibusundersøkelsen februar/mars 2003. Dokumentasjonsrapport. 35s.
- 2003/42 D.E. Somervoll: TROLL kan temmes. Kort innføring i Trollprogrammering. 13s.
- 2003/43 Å. Cappelen, T. Eika, P.R. Johansen og J.A. Jørgensen: Makroøkonomiske konsekvenser av lavere aktivitet i oljevirksomheten framover. 30s.
- 2003/44 L. Østby: Innvandring fra nye EU- land; fortid, nåtid og mulig framtid. 44s.
- 2003/45 T. Dale, H. Høie og A-K.Johnsen: Evaluering av "Naturressurser og miljø" 30s.
- 2003/46 L. Solheim: Foreløpige landstall i KOSTRA. Prinsipper, metoder, produksjon og eksemper. 76s
- 2003/47 A. Hurlen Foss: kvaliteten i boligdelen av Folke- og boligtellingsen. 32s.
- 2003/48 E. Siig Meen og O. Rognstad: Jordbrukstelling 1999- dokumentasjon. 105s.
- 2003/49 L.Rogstad: Statistiske temakart og PX-Map. 32s.
- 2003/50 E. Holmøy: Velferdsregnskap - et mulig teoretisk rammeverk.35s.
- 2003/51 C. Wiecek: Undersøkelse om fremtidsplaner, familie og samliv. Dokumentasjonsrapport. 59s.
- 2003/52 KOSTRA: Arbeidsgrupperapporter 2003. 153s.
- 2003/53 A. Haglund: Rapport fra arbeidsgruppa om forslag til arbeidsdeling mellom Brønnøysundregistrene (BR) og Statistisk sentralbyrå (SSB). 40s.
- 2003/54 E. Eng Eibak: Forventningsindikator - konsumprisene. Mai - november 2003. 19s.
- 2003/55 G. Daugstad: Levekår for ungdom i større byer. 80s.
- 2003/56 A. Vedø og D. Rafat: Sammenligning av utvalgsplaner i AKU. 17s.
- 2003/57 L. Belsby: Frafall og vekter i Tidsbruksundersøkelsen 2000-2001. 20s.
- 2003/58 L.Belsby: Vekter i Forbruksundersøkelsen. 28s.
- 2003/59 Magne Mogstad og Li-Chun Zhang: På veien fra familie- til husholdningsregister: En metode for prediksjon av samboere uten barn. 53s.
- 2003/60 Anne Vedø og Dina Rafat: Redigering av husholdningsfilen fra Kvalitetsundersøkelsen. 12s.